

SOME PAGES IN THE
ORIGINAL CONTAIN
FLAWS AND OTHER
DEFECTS WHICH
APPEAR ON THE FILM

Digitized in 2006
by
Thrinaina Informatics Ltd, Secunderabad, A.P., India.
(<http://www.thrinaina.com>)

From the original owned by
Sundarayya Vignana Kendram
and its partner Institutions

as part of the
British Library Endangered Archives Programme
supported by the
Lisbet Rausing Charitable Fund

Except for individual research purpose
any reproduction should be made with
written permission from the

Sundarayya Vignana Kendram,
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampally, Hyderabad - 500 044
Andhra Pradesh, India

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United States (Title 17, United States Code) and of India (Copyright Act of 1957) govern the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United States extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that photocopy or reproduction is not to be used for any purpose other than private study, scholarship, or research. If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United States or India.

వీరేశలింగము, కందుకూరి

ఉత్తమస్థిచరిత్రములు

Rajahmundry, 1926

Record no. 96

Vīrēśaliṅgamu, Kandukūri

Uttamastrīcaritramulu

Rajahmundry, 1926

Record no. 96

SUNDARAYYA VIGNANA KENDRAM

1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampalli
Hyderabad – 500 044, Andhra Pradesh, India

Bibliographic Record Target

వీరేశలింగము, కందుకూరి.

ఉత్తమస్త్రీచరితములు / కందుకూరి వీరేశలింగము. - రాజమహేంద్రవరము:

Razen press, 1926.

114 p. ;20.5 cm.

Record no. 96

Vīrēśallīṅgamu, Kaṁdukūri.

Uttamastrīcaritamulu / Kandukūri Vīrēśallīṅgamu. -

Rājamahēndravaramu: Razen press, 1926.

114 p. ;20.5 cm.

Record no. 96

---

35 mm microfilm

Image placement: IA IB IIB

Date filming began:

LIVES
OF
NOBLE WOM

ఉత్తమ స్త్రీ చరిత్రము

BY

Rao Bahadur

K. VIRESALINGAM PANTULU,

*Retired Telugu Pandit,
Presidency College, Madras.*

RAJAHMUNDRY.

PRINTED BY

Ch. NAGARAZU PANTULU,

AT THE RAZAN PRINTING HOUSE,

1926.

[Copyright]

[Rs. 0-12-00]

ఉత్తమ స్త్రీ చరిత్రములు.

చెన్నపురిరాజధానీశాస్త్రసాఠశాలయందు

తెలుగుపండితుడుగానుండిన

కందుకూరివీరేశలింగముచేత

వయంపబడినది.

Rajabmundry.

PRINTED AT THE RAZAN PRESS.

1926

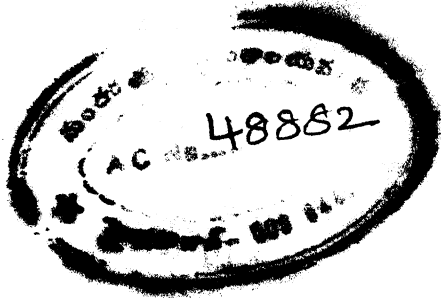
ఉత్తమ స్త్రీ చరిత్రములు.

వ్యక్త మ భాగము.

విషయ సూచిక.

				పుట.
1.	ఉత్తమమాత.	..	...	3
2.	గ్రేస్ బార్ని సుకన్య.	...	...	18
3.	జోన్ ఆఫ్ ఆర్మ.	...	...	29
4.	ఎలిజాబెత్ ఫ్రీ దొరసాని.	...	...	58
5.	లేడి జే. గ్రే.	...	...	78
6.	మేరీ కార్పెంటరు.	...	...	100

605,42
వీ. తం. క.

ఉత్తమ స్త్రీ చరిత్రములు.

“WOMAN AS MOTHER.”

ఉత్తమ మాత.

ఓ సోదరీమణులారా ! నేటిసాయంకాలము “ఉత్తమమాత” ను గూర్చి కొంచెము చెప్పబోవుచున్నాను. “ఉత్తమమాత” యన్న పదమే మిలోఁ గొందఱి చెవులకు వింతగా వినబడవచ్చును. బిడ్డల తల్లులయిన యిల్లాండ్రీకు “మే ముత్తమమాతలము కామా? ఈవిషయమున మేము క్రొత్తగా నేర్చుకొనవలసిన దేమున్నది?” అనియుఁ గొందఱకు తోచవచ్చును. అయినను తెలిసినవారికి సహితము ధర్మమును పలుమాట స్మరణకుఁ దెచ్చుట యావశ్యకమే. కాబట్టి నాయం దాదరముంచి యీ చిన్నయపన్యాసమును సావధానముగా వినఁడు.

“మాత” యన్నది రెండక్షరములు గల చిన్నపదమే యయినను దానియం దెంతో యర్థ ముండియున్నది. అది స్త్రీచాచకములయిన పదము లన్నిటిలోను మిక్కిలి గౌరవనీయ మయినది. మాతృదశకంటె మఱియేదశలోను స్త్రీకెక్కువ గణ్యత కలుగదు. “అమ్మ” యనుమాట ననుస్తభాషలలోను మిక్కిలి శ్రావ్యతర మయినది; అంతకంటె మఱురమైనపదము వేఱొకటి లేదు. అదియే శిశువు మొట్టమొదట నేర్చుకొనునది; మరణమువఱకును మఱవకండనది. తల్లియన్న చిన్నపేరున కర్పూరాలు కాఁగానే యావఱ కెన్నఁడును నెఱుగరాని సుగుణసంపద స్త్రీయందుఁ గానవచ్చును. తల్లియయిన తరువాత స్త్రీయొక్క ప్రేమ మఱింత యధికమును, పరిశుద్ధమును, ఫలనిరపేక్షమును, అగును. పయికిఁ గానరాక లోనెఱ నడఁగియున్న యామె స్వాభావిక సద్గుణము

లన్నియు నవ్వుడు వికాసము నొందును. నాఁడు మొదలుకొని స్త్రీజన స్వాభావిక మయిన యామెయబలత సుబలతగా మాఱును; ఆమెభీరుత్వము శూరత్వ మగును. నిర్మలప్రేమము, నిరంతరసహనము, నిరుపమాన దృఢచిత్తత, బుద్ధివిశేషము, అప్పుడు ముందుకు వచ్చును. ఆమె మాతృవాత్సల్యము బయలుపఱువని గుణవిశేష మేది యుండును! తల్లి శిశువునిమిత్త మెంతశ్రమము పడును! ఎన్నికష్టములు సహించును! ఎట్టిమష్కరకార్యములకు సాహించును! శిశువున కించుక రోగము వచ్చెనా తనసుఖమును పాటింపక రాత్రీ యనక పగ లనక దినముల కొలది ప్రతినిమిషమును వినుగు లేక మంచమువద్ద గనుపెట్టుకొని యుండి యెంతశ్రద్ధతో శిశువును గాపాడును! తల్లి తనబిడ్డప్రాణమును గాపాడుట కయి తనప్రాణము నిచ్చుట కైనను వెనుకదీయదు గదా! శిశువు విషయమయి యండఱును ఆశ వదలుకొన్నప్పుడును, ఆమె కాశ పోదు; ఎవ్వరికిని భయము తోచనప్పుడు, ఆమెకు భయము తోచును. ఆహా! మాతృవాత్సల్య మెంతటిమహిమ గలది!

మంచి దయనపక్షమున కుటుంబమునందు తల్లియొక్క ప్రాబల్య మెంతయైనను మేలు చేయును. గృహమునకు శోభను, పరిశుద్ధతను, యశస్సును, శాంతిని తెచ్చునది తల్లి; గృహములోని యొకమత్యము నకును సంతోషమునకును మూల మగునది తల్లి. లోకములో మహానీయులైన మహాపురుషులయొక్క గొప్పతన మంతయు తల్లిమూలము ననే వచ్చుచున్నదని విద్వాంసు లభిప్రాయపడి యున్నారు. బిడ్డలయందలి ప్రేమకును, బంధువులయందలి ప్రీతికిని, బీదలవిషయ మయిన దానగుణమునకును, ఇటువంటివే యనేకములయిన యితరసద్గుణము లకును, ఆదికాలమునుండియు మన దేశపుస్త్రీలు సుప్రసిద్ధురాండ్రయి యున్నారు. నాకంటె సమర్థతరు లయినవారు పలువురు వర్ణించియుండిన దాని కంటె నేనిప్పు డాసుగుణముల నెక్కువగా వర్ణింపజాలను.

కేవలగుణవర్ణనము చేసి పొగడుటయు ఇచ్చట నాపని కాదు. పలుమాఱు పొగడుచుండుటవలన గర్వము కలుగుట మనుష్యులకు స్వభావము. గర్వమువలన నభివృద్ధికిభంగము కలుగును. కాఁబట్టి నేనిక్కడ మనస్త్రీలలో గల లోపములను సహితము కొన్నిటిని దెలిపి, వానిని దిద్దుకొని బాగుపడుటకుఁ దగినమార్గములను నాబుద్ధికి తోచినంతవఱకు కొన్నిటినిజూపఁ బ్రయత్నించెదను. నేను జెప్పినదానిలో గుణాంశమున్నచో గ్రహింపుఁడు. తమలోపములను దాము తెలిసికొనుటయే వివేకల లక్షణము. తాము తెలిసికొన్నలోపములను దిద్దుకొనుటయే తమ యభివృద్ధికిని లోకముయొక్క మేలునకును హేతు వగును. ఇప్పుడు మనదేశములో సాధారణముగా స్త్రీలలో గలవిద్యాభావము వలనఁ బయినిపేర్కొనిన సుగుణములవలన సహితము కొన్నియనర్థములు పుట్టుచున్నవి. బిడ్డలయందలి యతిప్రేమచేత తిన్నఁగా నాఙ్గపెట్టకపోవుటవలన బాలు రనేకులు చెఱుచున్నారు; బంధువులయందలి యతిప్రేమచేత మట్టములను జేర్చుటవలన ననేకులు పాటుపడక సోమరులగుచున్నారు; బీదల విషయమునఁ గల యతిదానగుణముచేత పాత్రాప్రాత్రీవిచారము మాని దానము లొనర్చుటవలన పలువురు దృఢకాయులు బిచ్చగాం డ్రగుచున్నారు. ఇటువంటి యనర్థము లనేకములకు మన కాంతలలోఁగల విద్యాశూన్యతనే బుద్ధిమంతులు ప్రధానకారణముగాఁ జెప్పుచున్నారు. విద్యావివేకవతియైన సన్మాతవలన బహుశుభములు గలుగునట్లే విద్యాగంధము లేని మూఢమాతవలన బహుదురవస్థలు సంభవించును. తల్లియే కదా గృహమునకు రాణి. అట్టితల్లియే విద్యావిహీనురాలయినపక్షమున గృహపరిపాలనమున కెట్లు సమర్థురాలగును? తనకు జ్ఞానముచాలనియిల్లాలు తనబిడ్డల నెట్లు జ్ఞానాధికులను జేయఁజాలును? బిడ్డలను మంచి సీతికిఁ దెచ్చుటయే తల్లియొక్క ప్రధానధర్మము.

బిడ్డలను దృఢగా త్రొలనుగాఁ జేయుట, నద్వర్తనము గలవారి నిగాఁజేయుట జ్ఞానవంతులనుగాఁజేయుట, ఈమూడును తల్లులకు ముఖ్య కర్తవ్యములని చెప్పవచ్చును. బిడ్డలు దృఢగాత్రులుగా నుండుటకయి వారిజననమునకు కారణభూతులయిన జననీజనకులు మొట్టమొదట దృఢశరీరులయి యుండవలెను. అతిబాల్యవివాహము లత్యంత ప్రబలము గానున్న యీ దేశములో నట్టి భాగ్య మింతట తటస్థింపనేరదు. అయినను తల్లు లితరవిధములచేత తమసంతతిని సాధ్యమైనంత బలపొందముగాఁ జేయవచ్చును. వాసగృహమును శుచిగానుంచుట, శుద్ధవాయు ప్రసారము కలుగునట్లుచేయుట, స్నానపానములకు నిర్మలజలము నుపయోగించుట, ఆరోగ్యకరమయిన యర్హాహారమును పెట్టుట, పరిశుభ్రమయిన వస్త్రములను గట్టించుట, దేహపరిశ్రమము తగినంత కలిగించుట, మొదలయిన విషయములలో తగినంతశ్రద్ధ చేసినపక్షమున శిశువులు దృఢదేహులగుటకు సందేహము లేదు. అన్యదేశములకంటె మనదేశములో శిశువు లెక్కువగా పురుటిదినములలోనే మరణము నొందుచున్నారు. అట్లకాలమృత్యువువారల బడక బ్రోలికినవారును తఱచుగా దృఢగాత్రులు గాక వ్యాధిపీడితులయి దుర్బలశరీరు లగుచున్నారు. దీనికి ముఖ్య కారణము పురుటిండ్లలో మంచివాయువును చొరనీకుండుటయే. ఇటువంటి పెద్దపట్టణములలోఁ గొంతవఱకు మంచి స్థితిలోనున్నను సామాన్యముగా నితరస్థలములలో సూతికాగృహములు మిక్కిలియింకైన చిన్న గదులుగా నుండును; వానిలో ధారాళముగా గాలివచ్చుటకు చాలినన్ని గవాక్షములే యుండవు; ఉన్నతలువులైనను తెఱచియంచక మనలమ్మలు నూసివేయుదురు; చూడ వచ్చినయమ్మలక్క లాచీకటిగదిలో గుంపుగుంపులుగా మూగియున్న గాలినిన హితము చెఱువుదురు; ఆపయిని కుంపట్లు పెట్టుదురు. ఇట్లు శుద్ధవాయువునకు గర్భశ్రుతివు లిన్ని యొక్కచోటఁ గూడినప్పుడాప్రీసూతికాగృ

హములలోని మాతాశిశువులు బ్రోలికి బయలఁబడుట వింతగాని మఱి యొకవిధమగుట వింతగాదు. దుర్గంధయుక్తమయిన యాగదిలో శిశువు గతించుట సంభవించెనా, నిజమైన కారణమును గనుఁగొనలేక నొనటి వ్రాత యట్లున్నదనియు, ఆయువు లేదనియు, పూర్వజన్మపాపఫలమనియు, ఎన్నెమ్మ నెత్తికొట్టినదనియు, కల్పితకారణములను జెప్పికొని మనస్సమాధానము చేసికొందురు. దుర్గంధముచేత గదులలో పుట్టెడు పేడపురుగులను ఎన్నెమ్మలని చెప్పుదురు. తల్లులు విద్యావతులయినఁగాని యీయనర్థ మెట్లు తొలఁగును? విద్యనేరనివారు మంచితల్లులెల్లగుదురు? మంచితల్లులు లేక దేశ మెట్లభివృద్ధి చెందును? దేశాభివృద్ధి కేమి కావలయునని యొకరు ప్రశ్నవేయఁగా, మంచితల్లులు కావలెనని పూర్వము నెపోలియన్ చక్రవర్తి యుత్తరము చెప్పినఁట! విద్యావతులు గాని మూఢమాతలు తమబిడ్డలకు విలువబట్టలను దొడుగఁ జూతురు గాని విమలవస్త్రములను తొడుగఁజూడరు; బయలఁదిరిగిన పయిని పిట్టలుపాటునని గదులలో మూసిపెట్టఁజూతురుగాని బిడ్డలను వంచిగాలిలోఁ ద్రొప్పఁజూడరు; ఆఱవనెల నన్నప్రాశనము చేయింపఁజూతురుగాని పాఠశాలింపఁ జూడరు. శిశువులకు రెండుసంవత్సరములు దాటువఱకు ద్రవపదార్థము లఱుగునుగాని అన్నము మొదలయిన ఘనపదార్థములు జీర్ణములు కావు. ఆఱవనెలనే యన్నప్రాశనము చేసి పప్పుముద్దలు బలవంతముగా మ్రింగించుటయేకాక తల్లి భోజనము చేయునప్పుడు తల్లి యొద్దను తండ్రిభోజనము చేయునప్పుడు తండ్రియొద్దను తాముతినునది యెల్లమింగఁజెట్టుచు వచ్చినచో తిన్నది యఱగించుకోలేనిశిశువు లెట్లు దుర్బలులు కాకుండ నేర్తురు? ఇట్లు శిశువులు దుర్బలు లగుచున్నను విచారము నొందక విద్యాహీనలైనమానిషులు తమకువలెనే తమ బిడ్డలకును దేహముల నిండ నాభరణముల నుంచఁజూతురు. దేహమున కారోగ్యమే యమూల్యాలంకారముగాని లోహ

పుత్రోడవు లలంకారములు గావు. మూఢురాంధ్రుమాత్రమే తమన గలను జూచుకొని విశ్వము మఱచి గర్వపడుదురు. ఈవిషయమున మీకొక్కచిన్నకథ చెప్పెదను. ఇటలీ దేశమునందు “కార్మీలియా” అను పేరు గలయొక యుత్తమనూత యుండెను. ఆమెను జూచుటకయి యొక్కవ్రభువుభార్య యొకనాఁ డామె యింటికిఁబోయి తననగలను జూచు కొని నఁత్రోపించుచు గర్వముతో “ఏవీ ? నీనగలు నాకుచూపుము” అని యడిగెను. “ఒకనిమిషము త భుమ. చూపెదను.” అనిపలికి, బడినుండిరాఁగానే దృఢసుందరగాత్రులయిన తనయరువురు బిడ్డలను గొనివచ్చియామెముందు నిలిపి “ఇవిగో! నాయమూల్యాలంకారములు చూడుము.” అని చూపెను. ఆప్రభుభార్య తనయవివేకమునకు సిగ్గుపడి యింటికిఁ బోయెను. ఈ దేశమునందలి సుందరీచుత్తులయినతెల్లు తెల్ల తామిటువంటి యమూల్యభరణములను లోకమునకుఁజూపఁ బ్రయత్నిం తురు గాక !

ఈవఱకును బిడ్డల నారోగ్యవంతులనుగాఁ జేయవలసిన ప్రధమ ధర్మమునుగూర్చి కొంతచెప్పితిని. ఇంక వారిని సద్వర్తనము గలవారి నిగాఁ జేయవలసిన రెండవమాతృధర్మమునుగూర్చి కొంత ముచ్చటిం చెదను. వర్కననుబట్టి దీనిని రెండవధర్మమునుగాఁ జెప్పినను గుణగౌరవ మునుబట్టి యిదియే ప్రధమధర్మ మని చెప్పవచ్చును. తల్లులు సడచి నట్లు పిల్లలు సడతురు. తల్లిని జూచి పిల్లను గైకొనవలె నన్నసామెత మీ ఊండటను విన్న దేకదా? కాబట్టి పిల్లలను సద్వర్తనము గలవారినిగాఁ జేయుటకు ముందుగాతల్లులు తాముసద్వర్తనము కలవారు కావలెను. తల్లి శాంతస్వభావయు, మృదుభాషిణియు, సత్యవ్రతయు, అయినయె డల బిడ్డలు సల్లెయగుదురు. అట్లుగాక యామె కోపశీలయు, పరుష భాషిణియు, అసత్యవాదినియు, అయినచో బిడ్డలు సహిత మట్టివారే యగుదురు. తల్లియొక్కదినవర్తనమే బిడ్డలకు దినపాతముగానుండును.

ఉప ధ్యాయులు నూఱుగురికంటెను నొక్కనన్నాత యెక్కువవిలువ చేయును. తల్లి యజ్ఞానమువలనను దుర్వర్తనమువలనను పాడయినపు త్తుని వేపు రుపాధ్యాయు లయినను బాగుపఱుపఁ బాలరు. తల్లి దురా గ్రహముకలది యైన బిడ్డలు కోపిష్ఠు లగుదురు; తల్లి దుర్భాషలాగున దియైన బిడ్డలు తిట్టుఁబోతు లగుదురు; తల్లి కల్లలమారియైన బిడ్డలు కల్లరు లగుదురు; ఇవి యవి యని వేఱుగఁ జెప్ప నేల? తల్లులయం దేయేయవలక్షణము లుండునో బిడ్డల కాయాయవలక్షణములు పట్టు పడును. కాబట్టి బిడ్డల మేలుగోరుమాత లందఱును స్వప్రవర్తనవిష యమున మిగుల జాగరూకురాండ్రయి యుండవలెను.

జనని తనశిశువునకు నేర్పవలసిన మొదటిసుగుణము విధేయత. విధేయతలేనిచో నితరసుగుణములు పట్టుపడవు. శిశువులు ప్రతివిషయ ములోను తల్లియూజ్జకుపరమవిధేయులయి నడుచుకొనునట్లు చేయవలెను. తమమనసువచ్చునట్లు చేయఁగూడదనియు, తామెప్పుడును తల్లిదండ్రులకు లోబడి వారుచెప్పినట్లు చేయవలయు ననియు, బిడ్డలు గ్రహించునట్లు చేయవలెను. ఆలోచన లేకబిడ్డ లొకప్పుడు తల్లి చెప్పినట్లు చేయక తమయిచ్చవచ్చినట్లు చేయఁ జూతురు. అట్టినమయములయందు పిల్లల పంతము గెలువనియ్యక, ఆవశ్యక మయినచో దండించియైనను జనని తనయాజ్ఞాప్రకారముగా వారు నడుచునట్లు చేయవలెను. ఒకసారి వారిమాట సాగనిచ్చినపక్షమున పిల్లలు తల్లులమాట వినక తిరుగఁ బొటు చేయుచుందురు. తమమాటసాగదని పిల్ల లొకసారి దృఢముగా తెలిసికొన్నయెడల తరువాత వా రెన్నఁడును తల్లిదండ్రులయూజ్జను మీఱక విధేయులయి నర్తింతురు. కొందఱు తల్లులు బిడ్డలు తమమాట వినరని చెప్పదురు. అట్లయినచో నది స్వయంకృతాపరాధమేకాని వేఱుకాదు. తల్లి శిశువుల కొకయూజ్జ యిచ్చునప్పుడు వా రది చేయఁ దగినదియు, చేయక నిరాకరించినప్పుడు తాను వారిచేత చేయింప

నిశ్చయముగా తలఁచుకొన్నదియు, అయిన యాజ్ఞనే యియ్యవలెను. వారది చేయనిచో నుపేక్షించి యూరకుండఁదలఁచుకొన్న యాజ్ఞ నెప్పుడు నియ్యఁగూడదు. ఒకసారి చేయఁగూడ దన్నపని వారప్పుడు మానివేసి మఱియొకసారి చేసినను తల్లి యుపేక్షించి యూరకుండఁ గూడదు. అట్లూరకుండటకంటె నవిధేయతను నేర్పుటకు 2లవ త్తర మయిన మార్గము లేదు. ఇట్టి యుపేక్షామూలమున నలవాటు వడిన కార్యమును మాన్పుటకు తరువాత బహిమాలుకొనటగాని ఔదరించుట గాని పనిచేయదు. ఇచ్చిన యాజ్ఞను బిడ్డలు వెంటనే చేయనట్లు చేయవలెను. ఎందుచేత చేయవలెనని వారి నడఁగనియ్యఁ గూడదు; ఆయాజ్ఞను చెల్లించుటకు వారిని భయపెట్టుటగాని లంచమిచ్చుటగాని కూడదు; వారు తన్నెలక్ష్యముచేయునట్లుచేయవలెనగాని, చేయకపోయి నచో నాయనతోఁజెప్పి కొట్టించెద ననఁగూడదు. బిడ్డలు తల్లిదండ్రుల కిందటకును సమానముగానే విధేయులు కావలెను. ఈవిధేయతను తల్లి శైశవము నుండియు నేర్పవలెనగాని తరువాత నేర్పుట సాధ్యముకాదు. బిడ్డలకు విధేయత నభ్యాసము చేయించినచో నమస్తను గుణములను సులభముగా నేర్పవచ్చును.

ఉత్తమురాలయిన మాత తా నసత్యము నెప్పుడను పలుకకుం డవలెను. లోకములో నసత్యమును మించినపాపకార్యము వేఱకంటి లేదు. తల్లి యెప్పుడును బిడ్డలను సత్యముపలుకునట్లు ప్రోత్సాహపఱప వలెను. అమెరికాఖండములోని “యూనైటెడ్డుస్టేటుస్” నకు మహా వకారముచేసి మహోన్నతస్థితిని బొందిన జార్జి వాషింగ్టన్ ననునాతఁడు పసివాఁడుగా నున్నప్పు డతని కొకరు పోటక త్తిని బహుమానము చేసిరి. ఆ బాలుఁడు కత్తిదొరకినదన్న సంతోషముచేత తోటచొచ్చి చెల్లకొమ్మలను నఱకుచు, తనతండ్రిప్రాణపదముగా పెంచుకొనుచుండిన యొక పూలమొక్కను మొదలంట నఱికివేసెను. తండ్రి మఱునాఁడు వాగుక

చొప్పున తోటకుఁ బోయి చూచునప్పటికి తనప్రియమైనచెట్టు ఖండింపఁబడి చచ్చినదియుండెను. అదిచూచి యాతఁడు ఖన్నుడయి యా పని తన తోటవాం డైవ్వరో చేసియుండురని వాఁమీఁద కోపపడు చుండెను. ఆనమయమునందు కత్తి చేతఁ బట్టుకొని యాబాలుఁడ క్కడకు వచ్చెను. “ఈచెట్టె వ్వరు నఱికినారో యెఱుగునువా?” అని యతఁడు కుచూరుని నడిగెను. ఆ బాలుఁడు క్షణ మూరకుండి తండ్రి కోపమును జూచియు భయపడక “నానోటినుండి యసత్యము రాదు. నేనే నఱికితిని.” అని నిశ్శంకముగా పలికెను. అప్పుడు తండ్రి వెంటనే కోపమును శాంతపఱచుకొని “పొడిపూవులును బంగారుపండ్లును గల వేయిచెట్లకంటెను సత్య మెక్కువ విలువగలది” అని పలుకుచుఁబోయి కుమారుని కాఁగలించుకొనెను. ఆ బాలునితల్లియు సుగుణసంపదమును తండ్రికి తీసిపోవునది కాదు. తండ్రి బాల్యముననే లోకాంతరగతుఁడు కాఁగా తల్లియొక్క శిక్షవలననే యాబాలుఁడు మహాసీయుడయి మహోన్నతదశను బొందెనని చరిత్రకారులు వ్రాసియున్నారు. ఇట్టి తల్లిదండ్రులనేకులు కలిగినప్పుడుగదా దేశ మున్నతస్థితికి వచ్చును! బాలుఁడు తాను జేసిన తప్పిదము నొప్పుకొని పరితాపపడినచో దండిం పక క్షమించి సత్యమును ప్రోత్సాహపఱపవలెను. విద్యావిహీనురాం డ్రయిన యవివేకినులు కొందఱు తాము కల్లలాడి బిడ్డలకు కల్లలు నేర్పుదురు. బిడ్డలు తప్పుచేసినప్పుడు కప్పిపుచ్చఁజూచుట, వారితప్పులను మఱుఁగుపఱునఁజూచుట, నేరము చేయునట్లు తండ్రితోఁ జెప్పఁడని బోధించుట, వారిచే నొక కార్యమును జేయించుటకయి యసత్యములు పలుకుట, ఇవ బిడ్డలకు బాంకులు నేర్పెడు మార్గములు. ఇటువంటిపనికి మూలిన ప్రేమవలనను, బుజ్జగింపులవలనను, బిడ్డలు పాడగుదురు. ఇట్టి తల్లి బిడ్డలకు శత్రువుగాని ప్రేమ చూపునది కాదు. తప్పు చేసినప్పుడు దండించుటయే బిడ్డలయెడలఁ జూపవలసిన నిజమయిన ప్రేమము; అది యే వారికి శ్రేయస్కరము. మందు మింగింపుటకయి చేదుమందు

తీతుము దని బొంకి యొకసారి వంచివగలిగినను, బిడ్డడు తోడనే నత్యమును తెలిసికొని తల్లిమాటయెడ గౌరవము చెడినవాడయి నిజము చెప్పినను నమ్మకుండును. శిశు వొకయద్యమును ముట్టబోయినప్పుడు వల దని యాజ్ఞాపింపక ముట్టుకొన్నచో బూచి కఱచు నని వంచింది మాన్పించినచో వంచనమును శీఘ్రముగానే తెలిసికొని తల్లియెడల గౌరవము లేకుండును అవిధేయుఁడును అగును. కాబట్టి యనత్యము లాడియు, వంచిందియు, శిశువులచేత పసిచేయించుటకు తల్లు లెప్పుడును బ్రోతున్నప్పుడు. లంచములు చవి చూపియు చెప్పినవనిని చేయునట్లు బిడ్డలనొడబెటుపరాదు. ఒకపని చేయుటకయి యొకసారి పండ్ల భక్ష్య మో యిచ్చినయెడల రుచినురగినవారయి యేపని చేయవలసి వచ్చినను లంచ మడుగుచు, ఇత్యునిచో చేయక నిరాకరించి యేడ్చుచు, అపిధేయత కలవాటుపడుదురు.

కొందఱు మూఢవనితలు తమబిడ్డలు తప్ప చేసినప్పుడు ముద్దు చే దండింపక నవ్వుచు నూరకుండురు; కొందఱు అతిప్రేమచేత బిడ్డలను యథేచ్ఛముగా నడవనిచ్చి వారి తప్పిదములనే గ్రహింపఁ జాలరు; కొందఱు గ్రహించినను, అవి చిన్నతనపుచేష్ట లని పలుకుచు నుపేక్షించి తప్ప చెప్పినవారినే నిందింతురు. ఇట్టివారందఱును దమ యుపేక్షవలన బిడ్డలు చెడిపోయి పెద్దవారయి దుష్టు లయినప్పు డాఫలము ననుభవించుచు ననుతాపపడవలసినవారగుదురు. అనేకులు తమబిడ్డలు చక్కనివారయినప్పుడును, దుర్బలు లయినప్పుడును, పలువురు వుట్టి చచ్చినప్పుడును, ఏకపుత్రుఁ డయినప్పుడును, గారాబముచేత స్త్రీయుపేక్ష చెయుదురు. కొందఱిట్టివి స్వల్పాంశము అనుకొన్నను, వానివలనఁ గలుగు చెడుగుమాత్రము స్వల్పము కాదు. ఇట్టి స్వల్పాంశములే యభ్యాసములయి కాలక్రమ మున పెరిగి దుర్బృత్తికి దింపును. కాబట్టి స్వల్పాంశములలోనహితము

జాగరూకత వహించి తప్పెంత చిన్నదియైతను ప్రారంభములోనే మాన్పఁ బ్రయత్నింపవలెను.

తప్పెప్పుడు చేసినను, ఎంత చిన్నతప్పయినను, తగినశిక్ష చేయవలెను. చేసిన శిక్ష కఠినమయినదిగానుండక యపరాధనివారణమునకుఁ జాలినంత యల్పమయినదిగా నుండవలెను. ఒకసారి బిడ్డవంక కోపదృష్టి తో చూచుటయే చాలియుండును; ఒకప్పుడొక చిన్నమాటయే చాలియుండును ; ఒకమాట కొంచెము మందలింపు చాలియుండును; ఒక సమయమున నొకటియు చాలియుండును; వీనిలో వేనివలనను బ్రయోజనములేక శిశువు చేసిన నేరమునే మరలఁ జేసినప్పుడు మాత్రమే యొక చెబ్బు కావలసియుండును. చేసిన నేరము బుద్ధిపూర్వము గాక ప్రమాద జనిత మయినపక్షమున దండింపనేకూడదు. బిడ్డలస్వభావమునుబట్టికూడ వండనము వేఱువేఱువిధముగా నుండవలెను. సాధుస్వభావము గల వారికి మంచిమాటలే చాలును; దుష్టస్వభావము గలవారికి కొంచెము కఠినముగా ప్రవర్తించవలసియుండును. నేరముల స్వభావమునుబట్టియు దండనము మాఱుచుండవలెను. బంతితో సోదరునిఁ గొట్టినయెడల బంతిని లాగుకొనుటయేశిక్ష ; అజాగ్రత్తవలన నొకవస్తువును పోగొట్టుకొన్నయెడల, మరల దానిని కొని యియ్యకుండుటయే శిక్ష ; ఇంకొకరివస్తువును పాడుచేసినయెడల, వానివస్తువు నొకవ కెప్పించుటయే శిక్ష; పిల్ల లొండొరులతో కలహ మాడినయెడల, మరలఁ గలసియాడుకోకుండ దూరముగా తొలఁగించుటయే శిక్ష. అతికూఠ్రతవలనను, అతి ప్రేమమువలననుకూడ బిడ్డలు చెడుదురుగాన దండించుటలోను దయ చూపుటలోను హద్దుమీఱకుండవలెను. బిడ్డలను పలుమాఱు ధూషించుచుండను గూడదు; భూషించుచుండనుగూడదు. ప్రతిస్వల్పవిషయమున కునుతిట్టుచున్నను మెచ్చుకొనుచున్ననువానివిలువ తగ్గిపోవును. అట్లనిబిడ్డలెంతటి శ్లాఘాపాత్రమయినవని చేసినను మెచ్చుకొనఁగూడదని నాతఁడు

ప్రాయముకాదు. బిడ్డ లేదియైనను మెచ్చడగిన విశేషకార్యమును జేసి నప్పుడుమాత్రమే విశేషాదరమునుజూపి యాహింపవలెను. అటువంటి సమయములలో జనని యొక్కసారి కౌగలించుకొన్నను ముద్దు పెట్టుకొన్నను నత్కార్యాచరణమందది బిడ్డలకెంతో యుత్సాహకరముగాను సంతోషదాయకముగాను ఉండును. ఒకను ప్రసిద్ధుడయిన చిత్రీకారుడు తనతల్లిముద్దే తన్నంతవానిఁగాఁ జేసెనని వ్రాసియున్నాఁడు. చదువు మొదలయినవానియందు విశేషపరిశ్రమమును చాతుర్యమును జూపిన పక్షమున బిడ్డలకు బొమ్మలు పుస్తకములు మొదలయినవి బహుమానము జేయుట మంచిదిగాని మధురాహారములు, ఫలములు, రొక్కము, ఇచ్చుట యంత మంచిది కాదు. లడ్డువలు మొదలయినవి తఱచుగా నిచ్చుచు వచ్చినచో బిడ్డలు తిండిపోతు లగుటయేకాక యారోగ్య హీనులునహిత మగుదురు.

ఎవ్వరియందును బక్షపాతము చూపక యందఱిని సమానముగాఁ జూచుచు తల్లి బిడ్డలకు న్యాయవర్తనము నేర్పవలెను. తమవస్తువు లితరులు తీసికొన్నప్పుడు తమ కెంత దుఃఖము కలుగునో యట్లే యితరుల వస్తువులు తాము తీసికొన్నప్పుడు వారికిని సంత దుఃఖము కలుగునని బోధించి బిడ్డ లితరులవస్తువుల కాసింపకుండునట్లు చేయవలయును. బిడ్డ లొంఱారులపై దయచూపునట్లును, స్వప్రయోజనకరత్వమును విడుచునట్లును జేసి శైశవమునందే వరోపకారబుద్ధిని బుట్టించవలెను.

మూఢస్త్రీలలోఁ గలదుర్గుణ మొక్కటి యీసందర్భమునఁ జెప్పవలసియున్నది. కొందఱు వేషకకొఱకు బిడ్డలకు తిట్లు నేర్పి, వారిచే నితరులను దిట్టించి యానందింతురు. ఇది యెంతయు దూష్యమయినవని. బిడ్డలకు అమ్మను తిట్టు, నాయనను కొట్టు, అని బుద్ధులు నేర్పుతండ్రియు తల్లియు తాము వహించిన యాపనిత్రానామముల కగౌరవము

తెచ్చవారని వేఱె చెప్పవలయునా? యోగ్యులయిన తల్లిదండ్రు లెప్పుడును మోటుకూట తమనోట వెడలనియ్యరాదు ; నోటినుండి వరుషోక్తి వెడలినచో బిడ్డలను మందలించుదు, బంఱారులను తిట్టుకొనకుండునట్లు చేయుచు, వారాటలయందునహితము మృదుత్వము తప్పిన మాటలాడుకొనకుండునట్లు చేయవలెను.

తన బిడ్డలను జ్ఞానవంతులనుగాఁ జేయుట తల్లియొక్క మూడవ ధర్మము. తల్లి విద్యావతియైనఁగాని బిడ్డలను విద్యావంతులనుగాఁ జేయఁజాలదుగదా. మంచితల్లి బిడ్డల కుగ్గుపాలనుండియు సమస్తవిషయములలోను జ్ఞానమును గఱపుచుండును. బిడ్డల శ్రేయస్సు గోరినతల్లి యీశ్వరభక్తియు పాశ్చాతీయు మొదటినుండియు వారికిఁ గలిగించుచుండును. బిడ్డలను చనుబాలతోఁగూడ భగవద్గుణామృతమును త్రాగింపవలెనని యొకానొకరు వ్రాసియున్నారు. బాలురకు విద్యకూడదనువారు లేక పోయినను బాలికలకు విశేషవిద్య యొక్కఱలేదనువారిప్పటికిని విద్యాధికులలోనే కొందఱుండందుఁ గానఁబడుచున్నారు. విద్యాగంధము లేనివారికిఁ బుట్టి వారిచేఁ బెంపఁబడినవారి కెంతచదువుకొన్నను చిన్ననాటి వానన బొత్తిగా పోనేరదు. పురుషులకువలెనే స్త్రీలకును విద్య సర్వశుభప్రదమనుట నిర్వివాదాంశము గనుక స్త్రీలకు విద్యయీ వశ్యకమని యిచ్చుటఁ జర్చింపవలసిన పనిలేదు. బాలురకువలెనే బాలికలకును విద్య సమానముగాఁ జెప్పింపవలెను. బాలునికి విద్య నేర్పుట వలన విద్యాసంపన్నుఁ డొక్కఁడే కలుగుననియు బాలికకు విద్యనేర్పుట వలన విద్యాసంపన్నుమైన కుటుంబము కలుగుననియు నొకబుద్ధిమంతుఁడు నుడివి యున్నాఁడు. ఒకవిధమునఁ జూడఁగా పురుషుల విద్యకంటె స్త్రీలవిద్యయే యెక్కువ యుపయోగకరమయినట్లు కనఁబడుచున్నది. విద్యాభావమువలననే మనలోని స్త్రీ లిప్పుడు శిశువులను చక్కఁగా పెంచఁజాలకయు, సమయానుగుణముగా భర్తలకు హితము చెప్పనేరక

యు, నద్వివరములయందు కాలము వుచ్చు జేతగాకయు, జగడములతోను పరదోష కథలతోను పనికిమాలిన యుపచాసములతోను, నోములతోను, వ్రతములతోను, మూఢవిశ్వాసములతోను కాలము గడపుచున్నారని తెలిసినవారు చెప్పుదున్నారు. స్త్రీలు విద్యావతులయినచో నిట్టిదోషము లన్నియు తొలగి దేశము బాగుపడుననుటకు సంజేహము లేదు.

గృహమునకు తల్లియే రాణియనియు, అందుచేత నామె సాధ్యమైనంత యధిక విద్యావతిగా నుండవలె ననియు, ఈవఱకే చెప్పియున్నాను. లోకములో నధిక విద్యావతులైన తల్లులుమాత్రమే యుత్తమ మాతలగుదురు. విద్యాగంధము లేనినూఢురా లెట్లు గృహమునకు రాణియై కుటుంబపరిపాలనము చేయగలుగును? శిశుపరిపాలనము ప్రజాపరిపాలనముకంటె సులభమయినపనికాదు. తల్లి శిశువులయొక్క గుణశక్తి సామర్థ్యములను గ్రహించి, వారిలో నేది ప్రబలమో యేది దుర్బలమో, వారి యాధిక్యము లేవో న్యూనతలేవో, వారి కేవిషయమున సాయము కావలెనో యేవిషయమున అసహాయకార్యనిర్వాహక శక్తిగలదో, తెలిసి తగినట్లు నడపుట విద్యావతికిఁగాక యితరులకు సాధ్యమిగ్గానా? సన్మాత సాధుస్వభావముకలదయ్యును దృఢచిత్తతకలదిగానుండవలెను; వాగ్మాధుర్యమును మృదువర్తనమును దయార్ద్రహృదయమును గలదయి బిడ్డలమనస్సులను దనవంక కాకర్షింప శక్తికలదిగానుండవలెను; ధర్మమును సరిగా గ్రహించి యొర్పుతో ననుసరించు వదిగానుండవలెను; తానెప్పుడు లోబడవలెనో యెప్పుడు ప్రతిఘటింపవలెనో, ఎప్పుడు పట్టు విడువవలెనో యెప్పుడు బిగింపవలెనో యెఱిగినదయి తాను నేర్పుటలోను నేర్పుకొనుటలోను శ్రద్ధకలదయి యుండవలెను; త్వరపడక కార్యాంశమును చక్కగా నాలోచింపగలదిగాను, మునిశ్చితమయిన కార్యమును యుక్తసమయమున నేర్పుతో నడపగలదిగాను, కోపము నడచుకొని నిశ్చలచిత్త కాఁ గలదిగాను, ఉండ

వలెను; బిడ్డల యాటలలో తానును శ్రద్ధ చూపుచు, ఆటలలోనే వినోదకరముగా పాటును నేర్పుచు, పాటును వారికి హృదయాకర్షకముగాఁ జేయవలెను; కనరక బిడ్డలు చెప్పినదానినెల్ల నత్యాదరముతో విని తగిన యాలోచన చెప్పుచు, వారిని మంచికిఁ బోత్సాహపఱుచుచు, పరోపకారబుద్ధి కలవారగునట్లు చేయవలెను; తనముందట బిడ్డలు తమమనస్సులను స్వేచ్ఛముగా విప్పి చెప్పునట్లు దయతో వర్తించి వారి విశ్వాసమునకు పాత్రురాలు కావలెను; బిడ్డలు తనయందు పరిపూర్ణవిశ్వాస ముంచునట్లు నేర్పి, తాను వారి విశ్వాసమున కర్హురాలగునట్లుగా వర్తింపవలెను; సమస్తవిషయములలోను బిడ్డల గౌరవము నువలెనే వారియనురాగమును సమాకర్షింపవలెను; అన్నిటికంటెను ముఖ్యముగా బిడ్డలయం దవ్యాజప్రేమను జూపుచుండవలెను. ప్రేమయే సమస్తమును పవిత్రముచేసి, సమస్తవిషయములలోను విజయము కలిగించునది. తల్లియొక్క ప్రేమమే పిల్లలను సదా సుఖవంతులనుగాఁ జేయునది.

గ్రేస్ డార్లింగు కన్య.

తీవ్రప్రభంజనము కూర్మముగా వీచుచు తరంగములు తాళ ప్రమాణములుగా లేచుచు నల్లకల్లొలముగా నున్న సముద్రమునకంటె నధికభయంకర మయినది వేటొకటి యేదియు లోకములోఁ గనుపట్టదు. మహావాత్సలు విజృంభించి సముద్రతరంగముల నాకాశపథమున కెగయించుచుండఁగా, కాలమేఘములు కాఱుకృమ్ముకొని నూర్యరశ్మి నడఁచి యుఱుములతోను మెఱుములతోను సంతతధారగా జడివాన కురియుచుండఁగా, దారునిర్మితనగరము లన నొప్ప మహానౌకలు సహితము స్వనశములు గాక ప్రచండమారుతాధీనములై పూరి పుడకలవలె మహార్ణవమధ్యమున నిటునటు సంచలించుచుండఁగా, బాల్యావస్థనుండియు సముద్రయాత్రలయం దాఱితేటి గాలివానల కలవాటుపడి యోడలుగడప సమర్థులయిన ప్రౌఢనావికులును సముద్రముపయి నడుగిడ భయపడుచుండఁగా, అటువంటి సంక్షోభసమయమునం దల్పనయస్కురాలయిన యొక యుబల స్వప్రాణములను సరకు గొనక వగ్రప్రాణరక్షణార్థమయి యొకచిన్న పడవలో నెక్కి సముద్ర సంచారమునకు వెడల సాహసించెననుట యనేకల కూహింపను విశ్వసింపను రాని యత్యద్భుతకథగాఁ దోఁపవచ్చును. అయినను. గ్రేస్ డార్లింగ నెడుకన్యకామణి యొకతె నిజముగానే యిట్టి ఘనకార్యమును నిర్వహించినది.

మనకథానాయికయైన గ్రేస్ డార్లింగు 1815 వ సంవత్సరము నవంబరు నెల 24 వ తేదీని జననమొందినది. ఆమె తండ్రిపేరు విల్లియమ్ డార్లింగు. ఆమె యాతని కేడవబిడ్డ. అతఁ డింగ్లండు దేశములోని నార్తంబ్రియా మండలమునకు తూర్పువైపుననున్న సముద్రమునందలి

ఫారస్ ద్వీపములలో నొకటియైన “లాంగ్ స్టాన్” ద్వీపమునందుఁ గట్టబడిన దీపగృహమునకు రక్షకుఁడుగానుండెను. దీనిం జనువువారికిఁ గొండఱికి దీపగృహమున నేమో తెలిసియుండక పోవచ్చును. సముద్రమునం దోడలు నడపువారికి రేవుస్థలము లేవో, తాము తప్పించుకొని దూరముగాఁ దొలగవలసిన యపాయస్థలము లేవో, తెలుపుటకయి సముద్రతీరపట్టణములయందును ద్వీపములయందును స్తంభములవలె రాతితో మహోన్నతముగా నిర్మింపఁబడి, శిఖరములందు సముద్రముపైని బహుమూలమువఱకును గనఁబడునట్లుగాదీపము లుంచుటకయి యద్దపు టిండ్లు కట్టఁబడినగోపురములు దీపగృహము లనఁబడును. చెన్నపట్టణము, కాకినాడ మొదలయిన రేవుస్థలములకుఁబోవఁ దటస్థించినవా రీదీపగృహములనుజూచి యుండవచ్చును. దీపగృహముయొక్క స్వరూపమీన్రక్కపటమునఁ జూపఁబడియున్నది. —

ఈ గ్రామద్వీపములు నిర్మాణవ్యయము లయిన వంధ్యప్రదేశములు; ఇవి శిలామయములై చెట్టుచేమలు లేనివిగానున్నవి. ఈప్రాంతమునందలిసముద్రము విక్కిలి యపాయకర మయినది. సముద్రము మిక్కిడ సర్వదా తరంగాకులమయి, పాటువేళ సంఖ్యయం దిరువదింటి కంటె నెక్కువగా నుండెడి యాద్వీపముల నడుమను వడ్డిగాఁ బాఱుచుండెడి ప్రవాహములు గలదయి, యున్నది. అనేక నౌకలిచ్చట మునిగి పోవుచు వచ్చినవి. నూటమేఱది సంవత్సరములకుమునుపు నలువది ఫిరంగులుగల డచ్చిచారియోడ యొక్కటి యాదీవులలోఁ జిక్కుకొని నావికజననహితముగా నడుగంటి నశించినది. 1782 వ సంవత్సరమునం దమరికాఢాడ మునుండి తిరిగి వచ్చుచుండిన వర్తకులయోడ యొక్కటి యొక్కడ ఖండఖండములుగా పగిలిపోయెను. 1833 వ సంవత్సరము జనవరి విభివరి నెలలో నాలుగైదోడ లీసమీపమున సముద్రము పాలై నవి. ఇట్టి యపాయమలనుబట్టి యిచ్చటిదీపగృహము మిక్కిలి ముఖ్య

మయిన దయనందున, దానికి పాలకుడు గా నుండువాడు సమర్థుడగును బుద్ధి కుశలతయు జాగరూకతయు గలవాడగును నయియుండవలసియుండెను. అట్టి యోగ్యతలన్నియు గలవాడగుటచేత విల్లియమ్ బార్లింగు దీనికి రక్షకుడుగా నియమింపబడెను. ఇతఁడు స్వకృత్యవిర్వహణమునందు నిపుణుడయి జాగరూకుడయి యుండుటయే కాక యవకాశము చేసికొని తనబిడ్డల విద్యాబుద్ధుల విషయమునను శ్రద్ధాభువయి పాటుపడుచుండెను. అందుచేత నీతనిబిడ్డ లందఱును సామాన్యముగా విద్యావంతులయి యుండిరి. మనకథానాయికయైన గ్రేస్ బార్లింగు సదా శాంతస్వభావమును ముఖవికాసమును గలదయి మితభాషిణియు పరోపకారశీలయు నయియుండెను ; ఆమె మిక్కిలి సూక్ష్మబుద్ధిగలదయి చక్కగా వ్రాయుటకును చదువుటకును నేర్చినది ; ఆమె యావట కెన్నఁడును పడనను నడపుటలో తండ్రికి సాయముచేయవలవాటుపడి యుండినదికాదు. గృహకృత్యము లన్నియు నీమెతల్లియే చక్కపెట్టుచుండెడిది. ఇట్లుండఁగా నీమె నాకస్మికముగా లోకప్రియైర్థి రానినగాఁ జేసినవృత్తము 1888 వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెల యేడవతేదిన జరగుట తటస్థించెను. అప్పటి కామెపోయి మిరువది రెండు సంవత్సరములు.

1888 వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెల 5 వ తేది సాయంకాలము "ఫోర్ ఫార్ పైర్ " అనుధూమనాక హాల్ నగరమును విడిచి బైలు చేతెను. 'జాన్ హంబుల్' అనునతఁడు దానికి నాయకుడుగా నుండెను. ఆపొగయోడయందు విశేషముగా విలువగల వాణిజ్యపునరకులును గదులు వుచ్చుకొన్నట్టియు పయినున్నట్టియు పథికులును నుండిరి.

అప్పుడు నున్న యిరువదియైదఱును పయినున్నవారు పందొమ్మిండు) ను పథికులు నలువది అక్కరును, ఓడనాయకుడును భార్యయు నిరువురును, నాదికులును యంత్రీకారులును బొగ్గువేయువారును గలిసి

యిరువండు)ను, అందఱునుజేరి యుప్పు డాయోడలో నలువదిముగ్గురు జను లుండిరి. రెండు సంవత్సరములక్రిందటనే కట్టబడిన దగుటచేత నోడ కొత్తదేకాని దాని యావిరి నీటిబాసలును యంత్రీములునుమాత్రము మంచిస్థితిలో నుండలేదు. గురువారమునాటిరాత్రి యావిరినీటి యినువ బాసలనుండి నీరుకాట నారంభించెను ; గొట్టములలో నీరెక్కించి యెంత ప్రయాసపడినను, నీ రందు నిలువలేదు. నాటిరాత్రి 12 గంటల లోపలనే గాలి యధికమయి సముద్రమెంతో యెత్తుకెక్కులేచెను ; 12 గంటలగునప్పటి కది గొప్పగాలివాన యయ్యెను. ఆవిరినీటిబాసలలోని నీరు కాటిపోవుచురాఁగా యంత్రీము పనిచేయక నిలిచిపోయి చక్కము లాడట మానివేసినందున ఓడ కర్త ధారునికి వశముగాక ప్రవాహమును గాలియు నీడ్చినట్లెల్లఁ బోవఁ దొడఁగెను. ఓడలోనుండిన యాత్రికుల యంతరంగములు భయాకులములయినందున నెల్లవారును దిగ్భ్రమ నొంది ప్రాణములమీఁదియాశ వదలుకొని గొల్లున గోలపెట్ట మొదలు పెట్టిరి. ధూమనాక గట్టుపంకఁ గొట్టుకొనిపోవుచున్నట్టు పొడకట్టినం దన నోడనాయకుడు మనసు చెదరనీయక ధైర్యమువలంబించి తెరచావ తొట్టిచి మరలింపఁ బనిచేసెనుగాని యాతనికృషి విఫలమయ్యెను. ప్రవాహము దక్షిణపువైపునకు బలముగాఁ బాటుచున్నందున నిరాధార మైన యాయోడ దానిలోబడి కొట్టుకొనిపోయి తుదకు విఠిగెడిభంగములలో బడెను. ఫారన్ ద్వీపములలోని దీపగృహముయొక్క వెలుతు రెరుట స్పష్టముగాఁ గనఁబడుచుండెను. అందుచేతఁ దా మప్పు డున్న స్థలమేదో యెంత యసాయకరమైనదో యెల్లవారికిని దెల్లమయ్యెను. ఓడనాయకుడైన హంబుల్ దొర యోడ నాద్వీపముల నడిమికి నడవవలెనని కడవోయత్న మొకటి చేసి చూచెనుగాని దానిలోనను బ్రయత్నము జనము లేకపోయెను. తెల్లవాణుజామున నాలుగు గంటలపాటు క్రొత్తకొనిన మైన యాయోడయొక్క ముందుభాగ మె కొండమీఁదఁ దగులు

4888

కొనగా వెనుకటిభాగ మలలతాకున వెనుకకును ముందుకును నూగు
 లాడుచుండెను. ఈనమయమునందు స్వప్రయోజనపరులైన నావికులు
 కొంద తాత్పరక్షణార్థమయి యోడకు వేలగట్టియున్న పడవ నొక
 దానిని క్రిందికిదింపి దానిలో నెక్కి తప్పించుకొని తొలగిపోయిరి. ఓడను
 నేర్పుతోనడపి యాపత్సమయమునందు యాత్రీకులప్రాణములు కాపాడ
 వలసినవారయిన నావికులు తమ్మునమ్మి యాత్రీ వెడలివచ్చిన యసహా
 యులగు పథికులను నముద్రీమధ్యమున నోటియోడలో దిగవిడిచి తమ
 దేహములను నిలుపుకొనుటకయి పాటిపోవుట యవమానకరమేయైనను
 లోకములో నెవరిప్రాణములు వారికి తీపియగుట భావించి వారి నిష్ప
 డంతగా నిందింపవలసిన పనిలేదు. వారు పడవను దింపుచప్పుడు చెవిని
 బడఁగానే గదిలోనున్న 'యాత్వనోరిచ్చై' యను పాంథుఁడొకఁడు వేవేగ
 లేచి వత్తములు వేసికొనివచ్చి వెడలిపోవుచున్న యాపడవలో నెట్లొ
 దుమికెను. గదులలోనుండిన పథికులలో బ్రీతికి బయలుబడినవాఁ డితఁ
 డొక్కఁడే. అతనిని జూచి యాతని పినతండ్రియు పినతల్లియు నాతని
 వెంట బైలు వెడలివచ్చి పడవలోఁ బడవలెనని దుమికిరిగాని గుఱి తప్పి
 నందున నముద్రీములోఁబడి యాతని కన్నుల యెదుటనే యథోగతు
 లైరి! ఓడలోఁ బయినున్న పాంథులయొక్క దురవస్థ యిట్టిదట్టిదని
 వర్ణించుటకు భాషచాలదు. శ్రీలయొక్కయు శిశువులయొక్కయు
 రోదనములును ప్రార్థనములును భంగములయొక్కయు ప్రభంజనముల
 యొక్కయు ధ్వనులతోఁ గలిసి మిన్ను మట్టుచుండెను. ఇటువంటి వ్యా
 కులనమయములో మహాతరంగ మొకటివచ్చి యమాంతముగా నోడ
 నంతను బెకెత్తి యాకొండమీఁద నురుపడితోఁ గూలవేసెను. ఆ దెబ్బతో
 నోడ నడిమికి రెండుప్రక్కలుకాఁగా వెనుకటిభాగము విశేషజనముతో
 మునిగి యడుగంటి యున్నవయ్యెను. గదులన్నియు నీభాగములోనే
 యుండెను. సుడనాకు కుఱును భార్యయు నిండేయుండి మడిసిరి.

చాషకొయ్యలును యంత్రీములును చక్కములును గల ముందు
 భాగ మింకను కొండలలో చిక్కుకొని నిలిచియుండెను. ఈహతశేష
 పోతము నంటివట్టుకొని నిరాశలయిన జీవులు తొమ్మొమ్మిగుఱు ప్రాణ
 ములు చిక్కబట్టుకొని నిలిచియుండిరి. వీరిలో నైదుగురు పాంథులు,
 నలుగురు నావికులు. ఆపాంథబృందములో సారా డానన్ అను పేరు
 గల సుందరియు నొకతె యుండెను. ఆమె తన యిరువురు బిడ్డలను
 రెండుచేతులలోను బట్టుకొని తొమ్మన కదమకొని యుండెను.
 సాయము వచ్చునప్పటి కామెదేహములో ప్రాణము గాలిలోనిదీప
 మువలె సంచలించుచు నిలిచియుండెనుగాని చేతులలోని బిడ్డ లిరువురును
 శవములై బిట్ట బిగిసికొనియుండిరి. బొందిలో ప్రాణమున్నంతవఱు కాశ
 వదలిపోదు గనుక, ఆపన్నులైన యాతొమ్మొమ్మను నాత్మరక్షణాశ
 నూత్రగొని ప్రాణము లజచేతఁ బట్టుకొనియుండిరి. పయి నింకను
 ప్రచండవాయువులు వీచుచుండినన, గాలివాన కొంత తగ్గినట్లుండెను;
 సముద్రీముమాత్రీము భయంకరమయి యింకను మహోన్నతముగా
 లేచుచునే యుండెను. ఇంతలో ప్రభాతమయి నలువంకలు కనబడ
 నారంభింపఁగా, ఏదిక్కునుండియు సాయమువచ్చుట యసాధ్యమని
 తోచినందున మందభాగ్యులైన యాహతశేషుల కావలకున్న యల్పాశ
 క్షీణించి యడుగంటఁ జొచ్చెను. అయినను వా రెప్పుడును నెదురు
 చూడఁ జాలని యొకదిక్కునుండి వారి కప్పుడు సాయమురా సంస్థమై
 యుండెను. ముఖ్యముగా నొక బీద బాలిక యొక్క నిరుపమానధైర్య
 సాహసములచేత వారికి మరణోపద్రవమునుండి విముక్తి గలుగవలసి
 నట్లుగా నేర్పడియుండెను. విపన్నులైన యాపాంథులయొక్క యూర్త
 నాదములు తెల్లవాఱుజామున గ్రేస్ డాల్లింగుకన్నయొక్క చెవినిబిడ్డ
 గా నామె వెంటనేపోయి తండ్రిని మేలుకొలిపెను. అయినను గాఢాంధ
 కార బంధురముగా నుండిన యాసమయ మేవిధమైన తోడ్పాటుచేయు

టకును నసాధ్యమైనదిగా నుండెను. కాబట్టి వారు కొంతసేపు వేచి యుండి ప్రభాతముగుచున్నప్పు డార్తనాదము వచ్చినదిక్కునకు చూగినిగిడించి చూడగా, సగిలిసోయిన యోడభాగ మొకటి వారికంటఁ బడెను. వారు భూతదర్పణమును గొని నిపుణముగాఁ బరీక్షింపఁగా వారి కాభగ్నపోతమునం దింకను బ్రాణములతో నున్నవారు కొందఱున్నట్లు గోచరమయ్యెను. ఇక వారిని రక్షించుమార్గ మెట్లు? గాలి కొంచెము తగ్గిన ట్లున్నను సముద్ర మింకను మహాతరంగాకులముయి యతిభయం కరముగానే యుండెను. ఆదినము మఱిత ప్రాధికైకీనతరువాత వగటి పూట 'స్మెడిల్' అను పెద్దమునుష్యుఁ డయిదుపానుల (75 రూపాయల) నిచ్చెదనని చెప్పి ప్రార్థించి తీరమునుండి కొంచఱు చేఁవలవాండ్రును సాయమునంప సర్వప్రయత్నములు చేసినను, సముద్రతరంగములను లక్ష్యము చేయక చిన్న దోనెలలో నెక్కి సదా చేఁవలవలె నీటిలోఁబడి మునిగి తేలుచు కొట్టుకొనుచుండెను చేఁవలవాండు సహిత మెవ్వరును ధనాశచేతనైనను పడవలోఁ బోవఁ దెగింపలేనప్పు డప్పటి సముద్రపుస్థితి యెట్లుండెనో యితరు లట్టిపనికిఁ బూనుకొనట యెంత ప్రాణాపాయకరమో సులభముగా నూహించి తెలిసికొనవచ్చును. ఇటువంటి ప్రతిబంధములను పరిగణింపక యిట్టి యుపాయసమయమునం దొక చిన్నపడవలో సముద్రముపై వెడల సాహసించుట సముద్రయాన కుశలులైన ప్రాధనావికులకు సహితము ప్రతిష్టావహముని చెప్పవలసి యున్నప్పుడు ముగ్ధయైన యొక్కయబలయే యట్టి సాహసిక కార్యమున కడుగిడినచోఁ జెప్పవలసిన దేమున్నది? సముద్ర సంతోభమును జూచి తెగువచేయుటకు మొట్టమొదట డార్లింగుదొర యింఱుక నంశ యింఱెనఁట గానితనకొమారిత ముండడుగిడఁగానే యతఁడును ప్రయాణమునకు సంసిద్ధుడయ్యెను. తల్లియొక్క తోడ్పాటుతో పడవయొకటి నీటిలోనికిఁ దోయఁబడఁగానే కూతురును దండ్రియు చెఱియొక

తెఱ్ఱును చేతఁబట్టుకొని దానిలోనికి దుమికిరి. డార్లింగుకన్య యావఱి కెన్నఁడును తెఱ్ఱు చేతఁబూని పడవనడపి యెఱిగినదికాదని చదువరుల కీందర్భమునఁ దెలుపవలసియున్నది. ఏది యెట్లున్నను లోపల నెల్లఁ దానయయి యితరచింతల నెల్ల మఱపించిన యామెయొక్క దృఢమైన యారరక్షణపరాయత్తచిత్తమే యామె మృదుహస్తముల కసాధారణబలమును గలిగించి యుట్టసముద్రముమీఁద పడవను గడపు సామర్థ్యము నొనఁగెను. వారిట్లు తెఱ్ఱువేసికొని కర్మశతరంగములతో లేచుచు క్రొంగుచు పడవ నడపుకొనుచుఁబోయి యెన్నియో కష్టములు గడచి కొంతసేపటి కెట్లో పగిలినయోడ యున్నకొండను సమీపించిరి. కాని వారికన్నుల కప్పుడు ముందు గడచిన కష్టము లన్నిటికంటెను గొప్పదైన కష్టమొకటి యనివార్యముగాఁ గానిపించెను. ఓడలోనున్న వారిని రక్షించుటకయి తాము ముందుగా కొండమీఁద దిగవలెను; తా మెక్కివచ్చిన పడవను పగులకుండ కాపాడవలెను. ఆయలలతాఁకున కొండకు తగిలినపక్షమున తమ పడవ ముక్కముక్క లగుననుట నిశ్చయము. పడవ పగిలినపక్షమునఁ దా మావిపన్నులను రక్షింపలేక పోవుటయేకాక తామును నందు చిక్కుకొని చిక్కుపడవలసినవారగుదురు. ఇటువంటిస్థితిలో నపాయకరమును సాహసికమునైన యొక యుపాయముచేత పడవ కొండదగ్గరకుఁబట్టి తూడ్చి యందులోనుండి కొండమీఁదికి దుముకఁగానే కూతురు తెఱ్ఱువేసి పడవను మహావేగముతో వెనుకకు లోతు నీటిలోనికి నడపి తన నేర్పుచేత పడవ యుచ్చుట తేలి యాడుచుండునట్లు చేసెను. ఇట్లు శ్రమపడి తండ్రి బిడ్డ లెంతో కష్టముమీఁద నోడపైనున్న తొమ్మండ్రును తమపడవలో నెక్కించుకొని సురక్షితముగాఁ గొనివచ్చి వారిని తమ దీపగృహమునఁ జేర్చిరి. డార్లింగుకన్య యావిపన్నుల ప్రాణములను రక్షించుటయం దెంత దయాచూపినదో తరువాత సహిత మంతదయనేచూపి మూడఁబాళా

రాత్రీములు సదా వారిని కనిపెట్టుకొనియుండి, వారికిఁ గావలసినవాని నెల్ల సమకూర్చి, వారిమనోవేదనలను చాలవఱకు శాంతపఱచెను. ఆదంపతులును కొమారితయు నాయూపన్నులయెడలఁ జూపిన యాదర మింతంతయుని చెప్పశక్యముకాదు. డార్లింగుకన్య తన పఱపును బిడ్డలను గోలుపోయి విలపించుచున్న డానన్ దొరసాని కిచ్చి తా నొక కటికి బట్టవీడి వరుండెను. తీరమునుండి యాయూపన్నులను రక్షించుటకయి తరువాత వచ్చిన పడవలోనివారుకూడ సముద్రముయొక్క క్రూర్యమునుబట్టి యచ్చటనే నిలువవలసినవారయినందున డార్లింగు కుటుంబమున కప్ప డతిథు లిరువదిమందివఱకు నయిరి.

ఘనకార్యము నెంత తక్కువవంశమువారు చేసినను ప్రజలహృదయముల నది యాకర్షింపకమానదు. నిర్జనమై యుప్పొద్దమైన యొక దీవియందున్న దీవగ్రామమునకు నాయకుఁడుగా నుండినవాఁ డుత్తమ వంశసంజాతుఁడును విత్తోపేతుఁడును నయుండుట సాధారణముగా సాధవింపదు; అట్టివానికూఁతురు పేరులేని పేదది యయియుండునని వేఱుగఁ జెప్పవలసిన పనిలేదు. కీర్తిగౌరవములు చేసిన ఘనకార్యములనుబట్టి వచ్చును గాని పుట్టుకనుబట్టియు స్థితినిబట్టియు రావు. కాఁబట్టి యెంత హీనస్థితియందున్న వారయినను స్వశక్త్యనుసారముగా శ్లాఘ్య కార్యములను నిర్వహింపఁ బ్రయత్నింపవలెను. డార్లింగు కన్యయొక్క యీవృత్తాంతము జలమధ్యమునఁ జేయఁబడినదయినను మెటనే జన మధ్యమున వ్యాపించెను. ఈమహాకార్యము నొకటి తరువాత నొకటిగా వృత్తాంత పత్రికలెల్లను బ్రకటించి యాకన్యకారత్నముయొక్క ధైర్య కారుణ్యములను సహస్రీముఖముల శ్లాఘాపూర్వకముగా ఘోషింపఁ జొచ్చెను. ధనికులనక దరిమ్రులనక పండితులనక పామరులనక వృద్ధులనక బాలురనక స్త్రీలనక పురుషులనక గొప్పవారనక కొలఁదివారనక మెల్లవారినోళ్ళలోను గొంతకాల మీమెపేరే యుండెను. ఆమెను

జూచుటకయి యెల్లవారును కుతూహలపడుచుండిరి. పలువురు పనికట్టు కొనివచ్చి యామెను నందర్చించి పోవుచువచ్చిరి. ఇట్లామెను దర్శింప నపేక్షించినవారు సామాన్యజనులు మాత్రమేకాక ప్రభువులలోను బలువు రుండిరి. అనేకు లామెను శ్లాఘించుచు లేఖలు వ్రాసి సర్వస్థల ములనుండియు ధనాధికములైన బహుచతులను బంపఁదొడఁగిరి. నార్తం బరులాడుప్రభువును ప్రభియ్య నామెను తండ్రిని తమ దుర్గమునకుఁ బిలిపించి యాదరించి యామెకు బంగారు గడియారమును బహుమాన మొనర్చిరి. తన్నెవరైనను గొప్పవారు చూడవచ్చినప్పు డామె యాగడి యారమును ధరించి సంతోషముతోఁ గూర్చుండుచు వచ్చెడిది. ఇట్లా కొక్కఁగుగా నంపిన పారితోషికములు గాక యొకసంఘము చేరి యీమె యుపయోగము నిమిత్తమయి చందాల పట్టికను బ్రయమించి నప్పుడు 700 పౌనులు (10,500 ల రూపాయలు) చందాలు పడినవి. ఇట్లామె పొగడ్డ లెల్లయెడలను మిన్ను ముట్టుచుండినప్పుడు, నాటక సంఘములవా రనేకు లామెచేసిన యీఘనకార్యమును నాటకరూప మున రచించి ప్రయోగించుట కుద్దోగించిరి. అట్టి నాటకమును నేతోత్సవముగా నెప్పుడు చూతుమాయని జనులును నాత్రోవకుచుండిరి. నాటక శాలాశికారులు కొందఱు తాము నాటకమును ప్రదర్శించు నప్పుడు నాటకరంగమునకు వచ్చి కొంచెముసేపొక్కపడవలోఁ గూరు చుండినపక్షమున నెంతో సొమ్మిచ్చెద మని యామెరాకను మహోత్సు కతతోఁ బ్రార్థించిరి. ఇచ్చెదమన్న విత్తపుమొత్తము లెంత చిత్తాకర్షక ములుగా న్నను, చేసిన ప్రార్థనలెంత యనిలంఘనీయములుగాఁ గానఁబడినన, ఆమె స్తోత్రోపాఠములయం దెంతమాత్రమును నిష్ఠము లేనిదయి మానినీజనాలంకారమైనవిసీతిని వహించి వారి ప్రార్థనలనెల్లను తృణప్రాయముగా నిరాకరించెను. స్వభావముచేతనే యామె యత్యంత వినమ్రీయు లజ్జాశీలము నయి స్తోత్రోపిమురాలు గాకుండెను. ఎద

“ ఆర్లియన్సుకన్య ” యవబడు జోన్ ఆఫ్ ఆర్కు.

తొన్నివిధముల నామెను స్తుతిపాఠములతో శ్లాఘించినను, మనస్సులో గర్వపడుటగాని యాత్మస్తుతి చేసికొనుటగాని తాను జేసినకార్యము గొప్పదని భావించుటగాని యామెకుమాత్ర మెప్పుడును నరివడినవిగా నుండలేదు. అనంతర మామె తల్లిదండ్రులతో మూడుసంవత్సరములు సుఖముగా కాలము గడపెను. ఈకాలములో నందఱో యామెను వివాహమాడవలెనన్న యిచ్చను దెలిపిరిగాని తల్లిదండ్రులు సజీవులయి యున్నంతవఱకును దాను వారిని విడువనొల్లనని యామె వారిసౌధ్యంబుల నన్నిటిని నిరాకరించెను.

ఈశ్రాకములో మంచినస్తువు చిరకాలముండదని పెద్దలు చెప్పదురు. సుకృతీకతాయువన్న లోలోక్తి మనము పలుమాఱు విన్నదేకదా. 1841 వ సంవత్సరాంతమున నామెకు క్షయరోగ చిహ్నములు కనబడెను. అవి యంతకంతకు ప్రబలి తల్లిదండ్రులకును బంధువులకును మిల్రివర్గమునకును మిగుల దుఃఖమును గలిగించెను. ఈమె కౌతటి ఘనవైద్యులచేత నన్నిచికిత్సలు చేయించినను గుణ మగపడలేదు. ఘరణమునకు ముం దామె స్వబంధువుల నెల్ల దనయొద్దకు రప్పించుకొని తన నామస్మృత్యర్థముగా వారి కందఱికి నేదో యొకవస్తువిచ్చెను. ఇట్లు చే యామె 1842 వ సంవత్సరము అక్టోబరు నెల 20 వ తేదీన బాంబరోనగరమున పరమపదము నొందెను. ఆమెశవమును శ్మశానమునకు గొనిపోవునప్పుడు తీర్థప్రజవలె లెక్కలేనిజనులు మెటబోయిరి. ఒకరి జీవితకాల మత్యల్పమైనదేయైనను పరోపకారకార్యపూరితమయిన పక్షమున నదియే దీర్ఘమును సార్థకమును నైనది. ఉపకారశూన్యమైన జీవితము శతసంవత్సరపరిమితమయిన దయినను, అది యత్యల్పముని నిరర్థకము నైనదే. ఈ యుత్తమాంగనయొక్క వృత్తాంతమును జదివెడునుందరు లందఱును నీమెవలె బర్హవరత్వశీల లగుటకు బ్రయత్నింతురుగాక !

ఏనూరుసంవత్సరములక్రిందట ఫ్రాన్సురాష్ట్రములోని విలేష భాగము ఇంగ్లండుదేశపురాజుల పరిపాలనమునకు లోబడియుండెను. ఫ్రాన్సులోని యొకభాగవగు నార్మండిదేశముయొక్క ప్రభువు విల్లియమును నతఁ డింగ్లండు దేశముమీఁదికి దండెత్తి విజయమునొంది దానికి రాజయినతరువాత నార్మండిదేశమును గూడఁ దనయధీనము లోనే యుంచుకొనెను. తదనంతరము రాజ్యమునకు వచ్చిన యతని సంతతివాసు నార్మండిదేశమును తమ ముఖ్యస్థానముగాఁ జేసికొని యేదో మిష కల్పించుకొని యుద్ధముల కారంభించి ఫ్రాన్సురాజ్యము లోని యితరదేశముల నాక్రమింపఁ జొచ్చిరి. ఫ్రాన్సుదేశపు రాజయిన యాటవ ఛార్లెస్ యొక్కకూఁతు రింగ్లండుదేశపురాజయిన యెదవ హెన్రీకి వివాహము చేయబడెను. ఆటవ ఛార్లెస్ ౧౪౨౨ వ సంవత్సరమునందు మృతుడై నప్పు డాతని కుమారుడైనఁ ఛార్లెస్ దుర్బలుడైనందున రాజ్యభార మాతనియల్లుడైన యెదవహెన్రీ వహించునట్లేర్పాటు చేయబడెను. అయినను హెన్రీ ఫ్రాన్సుదేశవర్షానకువచ్చి రాజ్యాభిషిక్తుఁడు కాకముందే పరమపదము నొందినందున నింగ్లీషువారతనకుమారుఁ డైన యాటవహెన్రీ యను బాలుని ఫ్రాన్సుదేశమునకు దీసికొనివచ్చి పాఠిసునగరమునందు పట్టాభిషేకముచేసి యతఁడే ఫ్రాన్సుదేశమునకు రాజని ప్రకటించిరి. బాలుడైన హెన్రీ స్వయముగా కార్యనిర్వహణము కావించుకొనుటకు నమర్థుఁడు కానందున నాతనిపక్షమున బెడ్ ఫోర్డుప్రభువును ఫ్రాన్సుదేశ సంస్థానముల యొక్క రాజకార్యనిర్వహణమును నడుపుచుండిరి. ఫ్రాన్సుదేశము లోని ప్రభువు లంతశ్చిద్రములచేత దేశాభిమానహీనులయ్యి యన్యో

వ్యవస్థాపకములయి యొకమత్యము లేనివారై నను గొందఱు మాత్రము స్వదేశాభిమానమును రాజభక్తియు విడువక తమరాష్ట్రమునకు ఛాలైస్సే న్యాయమైన యుత్తరాధికారియని యాతనిపక్ష మవలంబించియుండిరి. ప్రబలఁడైన బర్గండిప్పిభు వింగ్లీషువారిపక్షమును వహించియుండినందునను, ప్రభానదుర్గములును ముఖ్యపట్టణములును ఇంగ్లీషుసేనలచే నాక్రమింపఁబడి యుండినందునను, ఫ్రాన్సుదేశ మన్యాకాంతమయి యింగ్లీషువారి పాలనమునకుఁ బోవునట్లుండెను. అట్టి సందిగ్ధసమయమునం దాకస్మికముగా నొకకాపుకన్య ప్రభుభక్తి యుక్తయు దేశాభిమానమాననీయయనయి బయలు వెడలిపరాధీనము కాకుండఁ గాపాడి స్వదేశము నుద్ధరింపఁ గలిగెను. ధైర్యశౌర్యభక్తి యుక్తురా లయిన యాయుత్తమకన్యయే మనకథానాయిక. ఆమె పేరు జోన్.

జోన్ ఆఫ్ ఆర్కు ౧౪౧౨ వ సంవత్సరమునందు జనన మొందెను. ఆమె తండ్రిపేరు జేకస్ ఆర్కు; తల్లిపేరు ఇసబిల్లా. ఈపేద దంపతులు డోమోమీ యను పల్లెయందు వసించుచుండెడివారు. ఈ వధూవరులకు జోన్ గాక మఱి యొక కొమారితయు ముగ్గురు కుమారులును (నుండిరిగాని యాకొమారిత బాల్యములోనే మృతినొందెను. భార్యాభర్తలు తమకున్నదానితోనే సంతృప్తు లయి యీశ్వరభక్తియు న్యాయప్రవర్తనమును గలవారయి తమబిడ్డలను మంచిమార్గమునఁ బెంచుచుండిరి. జోన్ చదువుటకును వ్రాయుటకును నేర్పినదికాదు. ఆకాలమునందు మతాచార్యులకుఁ దక్కు సాధారణముగాఁ బురుషులకే విద్యలేకుండినప్పుడు బీదబాలికకు విద్యలేకపోవుట వింతగాదు. ఆచిన్నదానికి తల్లి నూలువడుకుటకును కుట్టుటకును నేర్పినది; తండ్రి క్రైస్తవమతధర్మములను బోధించెను. ఆమె స్వభావముచేతనే మంచి దగుటనుబట్టి బాల్యమునుండియు భగవద్భక్తియు వినయాదిగుణానంప త్తియు

దయాల్పచిత్తవృత్తియుఁ గలదయి సనా పాటుపనుటయం దిష్టముగలదయి యుండెను. ఆమె తనయీడు బాలికలతోడి యాటపాటలను విడిచి యుపాసనసమయమునందు దేవాలయమునకుఁబోయి శోధితో ధర్మోపదేశములను వినుచు భక్తిపారవశ్యము నొంది యానందించుచు, పొలములోఁ గలుపుతీయుట పెరుకోయుట మొదలగుపనులలో నున్నప్పుడు సహితము తోడివారిని విడిచి కొంచెమునే వేదోయొక యేకాతస్థలమునకుఁబోయి యొటిగాఁ బాఠనచేసి వచ్చుచు నుండెడిది. ఆమె సదా లజ్జాశీలయు భీరుస్వభావము మితభాషిణియు నయి యుండెను. ఆమె కొంత పెద్దదయిన తరువాత సహిత మింట గృహస్వస్థములను చక్కఁబెట్టుచు బయట గుట్టములను పశువులను మేపుచు నశ్వావోహణము చేసి గుట్టములను నీళ్ళకుఁ గొనిపోవుచు నిరంతరమును పాటుపడుచుండెను. ఆకాలమునందు యుద్ధములయూలమున జనులవిషయమున నడచుచున్న క్రొవ్యములను తనదేశమునకును రాజుపక్షను సభ విందిన యన్యాయములను తఱచుగా వినుచు వచ్చుటచేత నామెనున స్సునందు పరితాపమును దేశాభిమానమును నదయించినందున నామె స్వదేశోద్ధారణార్థమయి పలుమాఱు దేవుని బ్రార్థించుచువచ్చెను. ఆచింతయే చిత్తమును విడువక సనా తలపించుచుండటచేత నామె పదుమూడు పదునాలుగు సంవత్సరములప్రాయమవ్వడు దీవదూతలు తన్నావేశించి ఫ్రాన్సుదేశమును పునరుద్ధారణము చేయువలసినదని తనకాజ్ఞాపించినట్లైతే స్వప్నాదిదర్శనములను బొందుచు వచ్చెను. అవి యన్నియు నీశ్వరుని యాజ్ఞలే యని యాకస్మిది నీశ్చయముగా నమ్మినదనుట కణమూత్రమును సందేహము లేదు.

‘కీవాంటు’ , ‘వెన్నూయి’ అను స్థలములయందు జరిగిన యుద్ధములవలన ఛాలైస్ యొక్కయాశే పూర్ణముగా నిరాశ యయిట్లు కానవచ్చెను. ఆసమయమునందే మన కథానాయిక యయిన యీ కాపు

చిన్నది తనకు దేవతాసాక్షాత్కారము లయినట్లు భావించి యానందింప నారంభించెను. ఒకనాఁడామె తనతండ్రిపొలములోఁ గూరుచుండి యుండఁగా నెనుట నొకవెలుగు కానవచ్చి, యందుండి 'నీవు భక్తు రాలవుగాను మంచిదానవుగాను నున్నయెడల దేవుఁడు నీకు మేలు చేయు' నని పలికిన ట్లశరీరవా క్కొక్కటి వినవచ్చెను. ఇంకొకసారి యామె పొలములో పశువులను మేపుచుండఁగా వెనుకటివలెనే వెలుఁ గొకటి కానవచ్చి యందులోనుండి రెండు దివ్యసుందరవిగ్రహములు "నీవింగ్లీ షువారిబంధమునుండి విముక్తి కలిగించి ప్రాప్యదేశము నుద్ధ రింపవలసిన" దని పలికినట్లు భావగోచరమయ్యెను. ఈరెండును మూఢ భక్త్యావేశవిషయాలయిన యాకస్యయొక్క చిత్తభ్రమనైకమూలక ములే యయి యుండవచ్చునుగాని శుద్ధాంతఃకరణయైన యాకస్య కవి సత్యమైన యీశ్వరాదేశములే యయ్యెను. ఈకడపటిదర్శనమువలన హృదయ ముప్పొంగి యుప్పడుచు వీరావేశపరివశయయ్యెను. ఆక్షణ ముననే యామె తా నవివాహితయయి యావజ్జీవమును కన్యగానే యుండునట్లును, దేవాధిదేవుడైన యీశ్వరుఁడు దీనాతివీనయైన తన కనుగ్రహించినయాజ్ఞను జెల్లించుటకయి తనజీవమున ధార పోయు నట్లును, కృతవ్రతీజ్ఞురాలయ్యెను. ఈసంగతి తండ్రికిఁ దెలిసినప్పు డతఁడు తనకూఁతున కున్మాదము కలిగినదని భావించి, ఆమెను దండువెంట విడుచుటకంటఁ దనచేతులతో లోతునీటిలో నట్టెట : డించెద నని పలికెను.

బెడ్ ఫోర్డు ప్రభువు బర్గండ్ ప్రభువుయొక్క సాహాయ్యమును బొంది ఛార్లెస్సును జయించుటకు గొప్పసేనను బంపెను. దానికి శాలి న్పరీప్రభువు సేనాధిపతిగా నుండెను. అతఁడు చిన్నకొటలను ఫట్టణము లను స్వాధీనము చేసికొని, "ఆర్లియన్స్" అను గొప్ప దుర్గమును ముట్టడి వేసెను. ఈపట్టణము శత్రువుల పాలయినపక్షమున, ఛార్లెస్

తనరాజ్యమును విడిచి స్వపక్షజనసహితముగా నడవులపాలుగావలసిన వాడే. ఈపట్టణముయొక్క ముట్టడి 1428 వ సంవత్సరము అక్టోబరు నెలలో నారంభయ్యెను. ఈపట్టణము ముట్టడింపఁబడునని ముందుగానే తెలిసినందున రాజసేనలును పురజనులును దానిని గాపాడుటకయి సర్వ సన్నాహములును యుక్తసమయముననే చేసికొని యుద్ధమునకు సంసిద్ధు లయి యుండిరి. ముట్టడించిన యింగ్లీ షుసైనికు లెంతదై ర్యోత్సాహము లతోఁ బయినిబడినను ముట్టడింపఁబడిన రాజభటులును పౌరవీరులును నిరుపమానదేశాభిమానమహితులయి ప్రాణముల కాశింపక పోరాడి యహితులను బురము చొరనీక దూరమున నిలిపిరి. పురబహిర్ద్వార మునఁ గలిగిన యీఘోరసమరమునం దింగ్లీ షుసేనానాయకుఁ డగు శాలిస్పరీ ప్రభువు నిహతుఁడుకాఁగా నాతనిస్థానమున సఫోకుప్రభువు సేనాధిపత్యమును వహించెను.

ఈసమయమునం దామెకుఁ బూర్వరీతినే దేవతాదేశము లగు చునే యుండెను. ఆర్లి యన్సుపట్టణముయొక్క ముట్టడిని విడిపించుట యొకటియు, ఛార్లెస్సును రీమ్సునగరమునందు పట్టాభిషిక్తునిగాఁ జేయు టయొక్కటియు, ఈరెండును దనకు దేవుఁడు విధించిన యాజ్ఞ లని యామెహృదయఫలకమునందు శిలాక్షరములవలె దృఢముగా నాటు కొనియుండెను. తనకొనఁగబడిన యీశ్వరాదేశమునుగూర్చి తల్లిదండ్రు లతోఁ జెప్పటవలనఁ బ్రయోజనము లేదని యెఱిఁగినదయి, యామె సమీపగ్రామమునకు నివసించి యుండెను తనమేనమామయింటికిఁ బోయి యాతనికడ తనమనస్సును విప్పి తనకు విధింపఁబడిన కృత్యము నుగూర్చి వివరము గఁ జెప్పెను. ఆచిన్నదానియొక్క నిష్కళంకచరి త్రమునుబట్టియు సత్యసంధతనుబట్టియు నవ్యాజ్యదైవభక్తినిబట్టియు నామెమేనమామ యైన లాక్సార్డు శైశవమునుండియు నామెను ప్రాణాధికమైన ప్రీమతోఁ జూచుచుండెను. అందుచేత నాతఁ డామెదిప్పి

నదంతయు విశ్వసించి యామెసాదేశమును వెలుపుటకయి సమీపపట్టణముయిన 'వొకొలియరు' నకుఁ బరిపాలకుఁడైన 'బొడ్డికోర్టు' దొర యొద్దకుఁ బోయెను. ఆపరిపాలకుఁ డాతనిమాటలను విని పరిహాసించి " యాపిచ్చిపిల్లదానిని రెండుచెంపకాకులు వేసి శీఘ్రముగాఁ దల్లిదండ్రులయొద్దకుఁ బంపివేయుము" అని హితోపదేశము చేసి యాతనిని బంపివేసెను. విఫలమనోభుఁడయి మరలి వచ్చి మేనమామ యచ్చట జరిగినవృత్తాంతమును జెప్పినను, ఆమె యాతమాత్రమును నిరుత్సాహురాలు గాక తానే స్వయముగాఁ బోయి బొడ్డికోర్టును దర్శించి మాటాడెదనని వొకొలియరుపట్టణమునకు బైలుదేఱెను. మేనమామ యు నామెవెంటఁ బోయెను. ఆమె యాపట్టణమును జేరినతరువాత విచారించి యొకదొడ్డయిల్లాలిగృహమునందుఁ బ్రవేశించి మేనమామ వెంటరానప్పుడు తా నెక్కడకుఁ బోవలసి వచ్చినను నొంటిగాఁ బోవక యాగృహిణిని వెంటఁ గొనిపోవుచు వచ్చెను. ఇచ్చటనేకాక మఱి యెచ్చటకుఁ బోయినను ప్రతిగ్రామమునందును విశుద్ధచరిత్రురాలైన యొకయుత్తమాంగనను దనకు సహాయురాలినిగాను నెరఱుకురాలిని గాను జేసికొని యామెవెంట మెలఁగుచువచ్చెను. ఈపట్టణము చేరిన తరువాత మొట్టమొదట నామె కామండలపరిపాలకునిదర్శనము దొరకు టయే కష్టమయ్యెను. దర్శనము లభించినతరువాత నాతిఁ డామెవిన్నపమును సావధానముగాఁ జెవియిచ్చి వినుట యంతకంటెను గష్టమయ్యెను. విన్నతరువాత నాతనిని తోడుపడునట్టాప్పించుట కష్టములలో నెట్ల నధికకష్ట మయ్యెను. ఆమెనిశ్చలభక్తియు నీకాగ్రదిత్తతయుఁ గపటములేని నిర్మలవర్తనమును జూచి పట్టణములోనివారందఱును నాకన్య నిజముగా నీశ్వరసాక్షాత్కారము గల భక్తురాలని నమ్మిరి. వారిలో ముఖ్యముగా ప్రముఖుఁడైన గృహస్థు లిద్దఱు తా మామెకు సాయముచేయునట్లు పూనుకొని యాపూరపరిపాలకునిచేత రాజున కొక

విజ్ఞాపనపత్రమును వ్రాయించిరి. ఆపరిపాలకుఁ డామెను రాజనొద్దకుఁ బంపుటలోఁ జేసిన సాయమంతయు నొక్కఖడ్గము నిచ్చుటలెప్ప వేఱేదియు లేదు. ఆమె మేనమామయు నాతనిమిత్రుఁ దొకఁడును ఋణము చేసి యామె కొకశ్వేతాశ్వమును గొనియిచ్చిరి. ఆమెకుఁ దోడుపడిన పురవాస్తవ్యులలో నొకఁ డామెప్రయాణవ్యయములను భరించెను. తా సప్పటినుండి పురుషవస్త్రములను ధరించునట్టిశ్వగాజుయైన దని చెప్పి యామె యిట్టివస్త్రములను ధరించెను. ఇట్లమె పురుషవేషమును దాల్చి యశ్వారోహణము చేసి యాశ్వరచిహ్నిత మైన ధ్వజమును భుజమున ధరించి రాజసందర్శనార్థము బయలు వెడలెను. ఈచరిత్రాచారంభమునందు వేయఁబడినది యీమె యిప్పటిరూపమే.

ఈపట్టణమునకు వచ్చినప్పటినుండియు తోడుపడుచుండినయిద్దఱు పెద్దమనుష్యులును మఱి నలుగురును నామె కంగరక్షకులుగా నామె వెంట బైలుదేఱిరి. చుట్టుపట్ల ప్రదేశములన్నియు శత్రుమయములై యుహితపక్ష మవలంబించినవయి యుండినందున శత్రువులచేతిలోఁ జిక్కుదుమన్న భయముచేత వారప్పుడు సాధ్యమైనంతవఱకు రాజమార్గములను గ్రామములను తొలఁగి, చునుష్యులు సాధారణముగా నడవని పెడదారులలోను మహారణ్యములలో బడి పోవలసినవారయిరి. ఇట్లు ప్రయాణపడి కొంతదూరము పోయినపిమ్మట లోయరునడిని దాటి రాజున కనుకూలురయియున్న ప్రజలుగల దేశమును బ్రవేశించిరి. ఆప్పు డామె తా నార్లియన్సనగరమును విడిపించుటకును ఛార్లెస్సును సింహాసనాసీనునిగాఁ జేయుటకును దేవునిచేఁ బంపఁబడినట్లు బహిరంగముగాఁ జెప్పి నారంభించెను. అది నూఱువిశ్వాస మత్యధికముగా నుండిన కాలముగుటచేత నాచిన్నది చెప్పెడుకథ యెంత యద్భుతముగాను విశ్వాసానర్హముగాను గానఁబడినను సందేహపడక యెల్లవారును దానిని నమ్మి మనదేశమును రక్షించుటకయి దేవునిచేఁ బంపఁబడినదేవ

దూతి వచ్చుచున్నదని తోచివహుగునను గుంపులుగుంపులుగా వచ్చి చూచి సంతోషించుచుండిరి. ఆసమయమునందు రాజు చినాన్ కోట యందుండి, శత్రువులు తానున్న దుర్గమును ముట్టడింతురన్న భీతిచేత నార్లయన్ పురరక్షణయత్నమును విడిచిపెట్టి తాను గహనదేశములకుఁ బాఠిపోదలఁచెనుగాని కొందఱు దేశాభిమానుల ప్రోత్సాహముచేతఁ గొంతధైర్యము వహించి యప్పటి కచ్చటనే నిలిచియుండెను. ఇట్టిస్థితి లో జోన్ కన్య చేరువగావుమును జేరి తాను వచ్చుచున్నవార్తను ముందుగా రాజునకుఁ జెప్పిపుచ్చెను. ఆమె చినాన్ దుర్గమునకు వచ్చుట కుత్తరువు వెంటనే పుట్టెనుగానియామెకు దర్శనమిచ్చుటమాత్రమాలోచనలోఁబడెను. మంతులలోఁ గొందఱ తామెక్కుద్రదేవతోపాసకురాలైన మాయలమారి యని పలికిరి ; కొందఱ తామె చిత్తభ్రామణముగల యున్నాదినియని పలికిరి ; పలువు రామె యెట్టి దయినను మన కిట్టిసమయమునందు సన్నిధికివచ్చిన సాహాయ్యమును నిరాకరించుట యవివేకమని పలికిరి. కడపట నామెను గొన్ని ప్రశ్న లడిగి యుత్తరములను బడయుటకయి యొకసభ నియమింపఁబడెను. ఆమెను బరీక్షించి యాసభవారిచ్చినయభిప్రాయ మామె కనుకూలముగా నుండినందున డోలాయమానమాననుడయియుండిన యాదిఱుతరాజు తుద కామెకు దర్శనమిచ్చుట కంగీకరించెను. రాజామెను మోసపుచ్చవలెనన్న యుద్దేశముతో నామె తనదర్శనమునకు వచ్చినప్పుడు తాను సాయాన్యవస్త్రములను ధరించుకొని దిగువను గూర్చుండియుండి తనయాస్థానములోని దొరలకు గొప్ప వేషములు వేసి వారినున్నతస్థానములయందుఁ గూర్చుండఁ బెట్టి యుండెనట. ఆమె తత్పూర్వము రాజుమొగ మెప్పుడును జూచి యెఱుఁగనిదైనను వేషమాత్రముచేత భ్రామింపడక తిన్నగా రాజుకడకే పోయి యాతనికి మ్రొక్కి “ఓమహాప్రభూ ! నీకును నీ రాష్ట్రమునకును సాయము చేయుటకు దేవునిచేతఁ బంపఁబడిన జోన్ కన్యను నేను;

కీమునగరమునందు నీ వభిషిక్తుడ వగుదువని ప్రకటించుటకు నేనాజ్ఞాపింపఁబడినదానను. ఇంగ్లీషువారితోఁ బ్రతిఘటించి యుద్ధము చేయుటకు నేను సంసిద్ధురాల నయియున్నదానను.” అని ధీరస్వరముతోఁ బలికెను. ఆమాటలవలన రాజునకును సభ్యులకును నత్యద్భుతప్రమోదములు కలిగెను. ఈయద్భుత మిట్లుండఁగా జనులవిశ్వాసమును బురికొల్పినవిత యప్పు డింకొకటి నడచెను. తనసమీపమునుండి యామె నడుచుచుండినప్పుడు సైనికుఁ డొకఁ డామెనుగూర్చి మోటుగా మాటాడఁగా, “ఓయీ ! మృత్యు వత్యానన్నమయియుండ నీకింత తుగ్గు పాటుతగునా?” యని యామె నానిని మందలించెను. ఆభటుఁ డాదినముననే నదిని దాఱునప్పుడు మునిగిపోయి మరణమునొందెను. ఈదైవఘటననుబట్టి యామె యనాగతము తెలిసినమహాత్మురాలని యెల్లవారికిని నమ్మకము కలిగెను. ఆమెవర్తనమును నిపుణముగా పరిశీలించిన కొలఁదిని భక్త్యుత్సాహదులయందు నిష్కళంకరాలని తేటపడినను యుద్ధతంత్రములయందుఁ గాని రాజ్యాంగవ్యవహారములయందుఁ గాని విశారదురాలుకాదని మంత్రీవర్గమున కభిప్రాయము కలిగెను. అందుచేత ఛార్లెస్ మరల సందేహందోళితమనస్కుడయి యామెసాహాయ్యము నంగీకరించుటనుగూర్చి యాచార్యసభవారికి విజ్ఞాపనమును బంపెను. వారామెజన్మస్థలమైన డోమ్రోమిగ్రామమునకు మనుష్యులను బంపి యామె పూర్వపు త్తమును పూర్ణముగా విమర్శించి యామెచరిత్రము కి శంకరహితమయినదని తెలిసికొనిరాజాపుణ్యకన్యయొక్కతోడ్పాటును నిస్సంశయముగా నంగీకరింపవచ్చునని శ్రీముఖమును బంపిరి. ఈ యాలోచనలతోను సందేహములతోను రెండుమాసములుగడచిన తరువాతఁదగినయేర్పాటులు చేసి కవచమొకటియు నొక దేవాలయమునందుఁ జిరకాలమునుండి మూలఁబడియుండిన పవిత్రీఖడ్గ మొకటియు తదభీష్టానుసారముగా జీనన్ యొక్కయు తల్లియొక్కయు విగ్రహములు

వేయబడిన ధవళధ్వజమొకటియు రా జామెకిచ్చి యుద్ధయాత్రో కనుజ్ఞయిచ్చెను. ఆమెసోయ మిప్పుడు పదునేడుసంవత్సరములు. విశ్వాసార్థులయిన కతివతువీరభటు లామె కంగరక్షకులుగా నియుమింపబడిరి. ఆమె యశ్వాసోహణము చేసి కవచాదులు ధరించి వీరభటునివలె బురుషవేషముతో బైలువెడలగానే యావటకు నిరాశులయి పలాయితులై స సైనికులందఱును నామె కీశ్వరసాహాయ్య మున్నదన్న సంపూర్ణవిశ్వాసముతో ధైర్యోత్సాహములుగలవారయి వీరావేశమునొంది మరల నామెచుట్టును జేరసాగిరి. ఇట్లు చేరిన వీరవార మత్యల్పకాలములోనే యాఱువేలవటకును బెరిగెను.

ఈవటకును సేనానాయకులుగా నుండినవారే యీసేనను నడవవలయునో జోకకన్యయే నడవవలయునోయని శంక గలిగినప్పు డామెయే నడువవలయునని జనసంఘము పట్టుపట్టుటచేత లోపల నిష్ఠము లేనివారయినను సేనాధిపతులు పయి కామెకు లోబడి యామెయాజ్ఞానుసారముగా నడవవలసినవారైరి. ఆమె మొట్టమొదటఁ జేసినపని తనదండు వెంట వచ్చినచెడునడతగలపడఁతుల నందఱిని వెడలఁగొట్టివేసి, సైనికులనందఱిని తమదోషముల నీశ్వరునికి నివేదించి క్షమింప వేడుకొనునట్లు చేసి యుద్ధమునకు సంసిద్ధులను జేయుట. ఆమె బ్లాయిస్ పట్టణమునుజేరి యక్కడనుండి యార్జియన్సుపురమునకు ముట్టడివేసియున్న యింగ్లీషుసేనాధిపతులకు దేవునియాగ్రహమునకు పాతులుగాక శీఘ్రముగా పట్టణమును విడిచి తొలఁగ వలసినదని యాజ్ఞాపించుచు లేఖను బంపెను. ఇంగ్లీషుసేనానాయకు లామెయు త్తరమును తిరస్కారభావముతోఁ జూచినట్లునటించిరి. కాని యామె యమానుషశక్తినిగూర్చిన యద్భుతకథ లనేకము లీవటకే వినియున్నందున నామె యీశ్వరసాక్షాత్కారబలమో క్షుద్రోదేవతావశీకరణశక్తియో కలయవిజేయురాలని హృదయములలో నమ్మియుండిరి. ఆమె యాపట్టణమును జేరునప్పటికి

చీకటిపడెను ; గాలి ప్రతికూలముగా వీచుచుండెను ; వాన జోరునఁ గుఱియుచుండెను. అటువంటి య సమయమునందు నదిని దాఱుటకు సేనాధిపతు లిష్టము లేనివారుగా నుండిరి. ఆమె సర్వమును ననుకూలముగా నుండునని పలికి పడవలెక్కి త్సాణమే నదిని దాఱుట కాజ్ఞాపించెను. ధ్వజపటమును జేతఁబట్టుకొని ముందుగా నామె యొకపడవలోనికి దుముకఁగానే సంశయింపక యామెవెంబడినే సైనికు లెల్లరును మహాత్సాహముతో పడవలవక నడచిరి. ఇట్లు పడవలెక్కి యార్జియన్సుపురవాసులనిమిత్తమయి తెచ్చిన భోజనపదార్థములను గొనినదిని తిరించి సైనికు లామె చెప్పిన ట్లాక్కగడియలో సురక్షితముగా నావలియొడ్డును జేరఁగలిగిరి. ఆమె యీప్రకారముగా శత్రువులశిబిరముల చెంతనుండియే తనసేనలతో నడచి వారిని తప్పించుకొనిపోయి 1829 వ సంవత్సరము ఏప్రిల్ నెల 29 వ తేది రాత్రి యెల్లవారు నద్భుతపడునట్లుగా నార్జియన్సుపురమునఁ బ్రవేశించెను. ఆమె యట్లు పుర ప్రవేశముచేయుఁగానే రక్షకురాలు వచ్చెనని పరమానందభరితులయి పౌరులందఱు నాబాలగోపాలము నొందొరులను ద్రోచికొనుచు నడచి యామెను సందర్శింపవలెనన్న కుతూహలముతో నామెచుట్టును మూఁగిరి. అప్పటి కర్ధరాత్రో మయినను మార్గాయాసముచేతఁ గడు బడలి యున్నను విశ్రాంతి నొందఁగోరక యామె కరదీపికలు వెలుఁగముందుగా దేవాలయమునకుఁ బోయి యచ్చట భక్తిపూర్వకముగా దేవునిఁ బ్రార్థించి కృతజ్ఞతాభివందనములు సమర్పించి, యటుపిమ్మట నాపట్టణములో సత్యంతపుణ్యశీల యని ప్రఖ్యాతిగన్న యొక యుత్తమ గృహిణిగృహమునకుఁ బోయి యామెయొద్ద శయనించెను.

మఱునాటి ప్రాంతకాలమునందు నిద్రనుండి లేచినతరువాత నామె యుద్ధమునకు సంసిద్ధురాలయి బయలు వెడలెనుగాని జాలిగుండె గలది యగుటచేత నిష్కారణముగా ప్రాణహాని కలుగుట కిష్టము లేని

దయి లోబడవలసినదని శత్రుసేనాధిపతి కొకయు త్తరమును వా
యించి దానినొక బాణాగ్రమునఁ గట్టించి వింట సంధించి శత్రుసేనా
మధ్యమునఁ బడునట్లు విడిపించెను. అంతేకాక తాను వంతెనపొడుగు
నను నడచుచు నుచ్చైస్వనముతో ముట్టడినివిడిచి తొలఁగిపోవలసినదని
యింగ్లీషుసేనలకు వినఁబడునట్లుగాఁ గేకలువేసెను. అయినను శత్రు
సేనాధిపతు లిప్పుడును వెనుకటివలెనే యామెయు త్తరములను గాని
మాటలనుగాని సరకుచేయక యవమానవాక్యములు పలికి యామెను
బరిహసించిరి. పయికి వారెంతబింకమును జూపినను లోపల వారు భయ
భ్రాంతులు కాకుండినవారు కారు. జోన్ కన్య తన విజయధ్వజమును
బైకెత్తుకొని ధనుర్విముక్తమైన బాణమువలె సెంటులూపుకొటవైపు
శత్రుసైన్యములమీదికి గుఱ్ఱమును దుమికించెను. సైనికులును ధైర్యో
త్సాహములతోఁ బరుగిడి వైరివారమును దలపడిరి. మూడుగంటలకా
లము ఘోరయుద్ధము జరగినతరువాత నింగ్లీషువారు పరాజితు లయిరి.
జోన్ కన్య దయార్ద్రహృదయముతో నడ్డుపడి కాపాడినవారు నలువది
యేబదిమంది గాక కోటలోనియింగ్లీషుసైనికు లందఱును సంహరిం
పఁబడిరి. మఱునాఁడు పండుగుదిన మగుటచేత యుద్ధమునిలువఁబడి
నందున, జోన్ తనపక్షమువారితోఁగలిసి యీశ్వర ప్రార్థనలతోను భజ
నలతోను నాఁడు కాలము గడపెను. మఱునాఁటిముషకాలమున
నెప్పటియట్ల తనజతుపతాకతో జయలక్ష్మి సాకారయయినట్లు సేనా
ముఖము నలంకరింపఁగా లాహైర్ మొదలగు ఫ్రెంచి సేనానాయకులు
తమసైన్యములతో శత్రువుల కభిముఖముగా నడిచిరి. నాఁడు పగలం
తయు మహాహవము జరగి యొక్కడఁజూచినను జోన్ సేనలకే జయము
కలుగుచు రాఁగా సాయంకాల మగునప్పటికి బాస్టిల్ దుర్గ మొక్కటి
తక్క శత్రువులకోట లన్నియు ఫ్రెంచివారియధీనము లయ్యెను. ఆమె
యూరాత్రీ పట్టణముకుఁబోయి సుఖనిద్రపొంది తెల్లవాఱుజామున మరల

యుద్ధయాత్రీకు వెడలెను. బాస్టిల్ దుర్గమును సాధించుట యసాధ్య
ము గనుక స్వల్పసైన్యముతో దానిపై వెడలుట కర్తవ్యము కాదని
హితముచెప్పి సేనాధిపతు లామెను నిరుత్సాహపఱచినను, ఆమె యఱు
మాత్రీమును వెనుకంజవేయక లగ్గులుపట్టి యాకోట సాధించుటకు
నిశ్చయించి యాకోటవంక నడచెను. కోటముం దామెవిగ్రహము
కంటఁబడఁగానే ఫ్రెంచిసైనికులయొక్క దేహము లుప్పుంగి పోయెను ;
ఇంగ్లీషు సైనికులయొక్క గుండెలు పగిలిపోయెను. అది చదువుకొన్న
వారును గూడ నేకరీతిగా మంత్రములను మహిమలను నమ్మినకాలమగుట
చే, నామె క్షుద్రదేవతలతోడ్పాటు కలదని యింగ్లీషుసేనలలో నెల్లను
సమ్మతము వ్యాపించెను. లగ్గులు పట్టుటకయి స్వయముగానే యామె ని
చ్చైనయెక్కి కోటగోడమీదికిఁ బ్రోచు మండెను. అప్పుడు శత్రువులచే
విడువఁబడిన బాణమొకటివచ్చి కంఠమునందు గుచ్చుకొనఁగా నామె
పట్టువడలి జలపూర్ణమయిన క్రిందికందకములో తలక్రిందుగా కూలెను.
ఇంగ్లీషువా రామెను బట్టుకొనుటకుఁ బ్రయత్నించిరిగాని యింతలో
నామెపక్షమువారు వచ్చి యామెను సురక్షితమయిన స్థలమునకుఁ
గొనిపోయిరి. గాయముయొక్క బాధచేత నామెకన్నులనుండి కొంచె
ము నీరు కాఱెనుగాని యామె వెంటనే ధైర్యమవలంబించి తనచేతుల
తోనే బాణము నూడఁ బెఱికికొని కట్టు కట్టించుకొని మరల రణరంగ
మును బ్రవేశించెను. తాను గాయపడుదు నని యామె యీవఱకే
చెప్పియుండినందున సైన్యములో నిందుమూలమునఁ గొందలపాటు వుట్ట
లేదు. ఆమె యాకస్మికముగా మరల సమరతలమునఁ బూడఁచూపఁగానే
ఫ్రెంచిసైనికులయంతరంగము లద్భుతప్రమోదరసతరంగితము లయి
ద్విగుణితోత్సాహవంతము లయ్యెను. తాము కోటగోడనుండి కూలఁ
ద్రోయుటచే నరచచ్చిన దనుకొన్నకన్నె కన్నులయెదుట మరలఁ
బ్రత్యక్షము కాఁగానే యింగ్లీషుసైనికులస్వాంతములు భయభ్రాంతము

లయి ద్విగుణీకృతనిరుత్సాహవంతము లయ్యెను. భయజ్వరావేశవిపశులైన యీ సైనికులుకొందఱు మృత్యువుతమమొగముల వేలఁగా విపర్లులయి ప్రతిపక్షులపక్షమున దేవతలాయుధపాణులయి నలిచి తమసేనలను తుత్తుమురుగా నఱుకుచుఁ దమమోలఁ గనఁబడుచున్నవారని సంధి యెత్తినవారివలెఁ బ్రలిపించుచుఁ గాలుచేతులాడక వెఱ్ఱిచూపులు చూచుచు తడఁబడఁ జొచ్చిరి. ఆసంక్షోభమును జూచి యింగ్లీషుసేనానాయకుఁ డగు గ్లాడ్సుడేలు తనసేనలో నెల్ల శూరాగ్రేసరులనఁదగిన వీరభటులను వెంటఁగొని కోటలోపలఁ బ్రవేశించి పోరాడవలెనన్న చింతతో వంతెనమీఁదినుండి కోటగవనివంకఁ బోవుచుండఁగా, జోన్ కన్య యాతనిని తారసింది యింతటనైనను లోఁబడవలసినదని యాజ్ఞాపించెను. అతఁడెఱుమాటలను లక్ష్యము చేయక ముందువంక నడచుచుండఁగా, ఫ్రెంచివారు వేసిన పిరంగిగుండ్రాకటి తాకి వంతెన విఱిగి దానితో సేనాధిపతియు వీరభటులును నదిలోఁ గూలి సంఘాతమరణము నొందిరి. ఇంతటితో సామ్రాజ్యజయము ఫ్రెంచివారికిఁ గలిగెను. హతశేషులెదిరింపనైనను బ్రయత్నింపక కాలుచేతులు కట్టి యొప్పింపఁబడినవారివలె ఫ్రెంచిసైనికులకు దాసులయి లోఁబడిరి. ఈమూఁడు దినములయుద్ధములోను నింగ్లీషుసైనికులు దాదాపుగా నేడనిమిదివేలు మృతినొందిరి. ఇట్లు నిరుపమానవిజయశోభితయయి యామె స్వస్వైస్యముతోఁ బురప్రవేశము చేయునప్పుడు పౌరుల జయజయనినాదములు మిన్ను ముట్టెను ; ప్రతిదేవాలయమునందును విజయసూచకములైన జయఘంటలు మ్రోగెను. ఆమె యిట్లు ప్రజలసాధువాచములతో దేవాలయమునకుఁ జని సవినయముగా దేవుఁడ బ్రార్థించి కృతజ్ఞతాపూర్వకవందనశతము లర్పించెను. ఇప్పటికి జోన్ చేసిన మొదటి ప్రతిజ్ఞ నెఱవేఱినది. ఈశ్వరునియెడల సవ్యాజభక్తివిశ్వాసములు గలయొకసాటి లోకములో నెంతటియద్భుతకార్యములను నిర్వహింపఁ గలుగునో దీని

వలనఁ దేటపడెను గదా! ఈవిజయదినము మొదలుకొని జనులీమెను “ఆర్లియన్సుకన్య”యని పిలువఁజొచ్చిరి.

జోన్ కన్య యార్లియన్సునగరముయొక్క మట్టడిని విడిపించిన మఱునాఁడే తనప్రతిజ్ఞాశేషమును నెఱవేర్చుటకయి బైలుదేఱఁ బ్రయత్నముచేయ నారంభించెను. రీమ్సునగరమునందు ఛార్లెసును పట్టణిషిక్తునిగాఁ జేయువఱకును తనకీశ్వరుఁ డిచ్చినయాజ్ఞను తాను చెల్లించినట్లు కాదని యామె దృఢముగా నమ్మియుండెను. అందుచేతఁ దనకుఁ గలిగిన గెలుపున కుబ్బకయు దారిఁడలికను గణనచేయుకయు మెయినెల పదవ తేదీనే యామె ఛార్లెసునగరమును విడిచి బ్లాయిస్ పట్టణమును జేరెను. అక్కడనుండి యామె యెంతదీనముగాఁ బ్రార్థించుచు లేఖల సంప్రదనను ఛార్లెసునైత్రోవపొడుగునను బహుస్థలము లింగ్లీషు సేనలచే నాక్రమింపఁబడియున్నందున తానున్నతావు కదలి రీమ్సునగరమునకు వెడల సాహసింపకుండను. అది యట్లుండ నిచ్చట నార్లియన్సునగరములోని సేనాధిపతులు తాముకూడఁ గొన్నివిజయముల నొంది పేరు నడవలయు నని యింగ్లీషు సేనాధిపతియైన సపోకుప్రభువుచే రక్షింపఁబడుచుండిన బార్గోదుర్గమును సాధించుటకయి సేనలతో వెడలి బహుదినములు పోరాడియు నేమియు చేయలేకపోయిరి. ఈవార్త తెలియఁగానే జోన్ కన్య వాసిక్రియము నిమిత్తమయి వచ్చెను. ఆమె రాకవలన ఫ్రెంచి సేనలలో నుత్సాహ మపరిమితముకాఁగా నవలీలగా విజయము కలిగెను. అక్కడ జరిగిన ఘోరయుద్ధమునందు సపోకుప్రభువు పట్టుకోఁబడి కారాబద్ధుఁడుగాఁ జేయఁబడెను. ఇట్లు బార్గోదుర్గము లోఁబడఁగానే యితరదుర్గములను రక్షించుచున్న ఇంగ్లీషుసైనికులు శత్రువుల నెదిరించుటకై నఁ బ్రయత్నించక యింతవఱకును మహాధైర్యశాలి యని ప్రసిద్ధిగన్న టాల్యాటనుతమ సేనానాయకునితోఁ గలిసి పలాయితులయిరి. సాటో

యను గ్రామమువద్ద జరిగిన మహాయుద్ధములో స్కేల్సు ప్రభువు, హంగ
 రుపోద్ధు ప్రభువు, తాలాట మొదలైన ప్రసిద్ధులయిన ఇంగ్లీషు సేనానా
 యకులు జోన్ కన్యకు లోబడిరి. దైవమాయయే మోగాని యీ యుద్ధ
 మునం దింగ్లీషు సైనికులు రెండు మూడు వేలమంది చంపబడినను ఫ్రెంచి
 సేనలో నొక్కడే హతుడయ్యెనట! జయము సంపూర్ణముకాగానే
 జోన్ కన్య తన సైనికులను వారించి వృధా సంహారమును మాన్పి గాయపడి
 నవారి గాయములకు చికిత్సలు చేయుచు, ప్రాణోత్క్రమణదశయం
 దున్నవారి కీశ్వరభక్తిని గఱపి చిత్తశాంతిని గలిగించుచు, నుత్సాహ
 మాతో బనిచేయుజొచ్చెను. తరువాత నామె సల్తే యను స్థలమునం
 దున్న రాజును గలిసికొని యీ నూతన విజయవార్తను స్వయముగా
 దెలిపి, పట్టాభిషేకార్థము తత్క్షణమే బైలు వెడలునట్లు రాజును బురికొ
 ల్పెను. ఛార్లెస్సు మనస్సులో భయము విడువనివాడయినను, ఆ సొకు
 మాటుమాట చెప్పలేక జీన్ ఫురమువద్ద పదిపండ్లొండువేల సేనలను
 గూర్చుకొని యామె వెంట రీమ్సునగరమునకుఁ బోవఁ బ్రయాణమ
 య్యెను. అతఁడు జోన్ కన్య యొక్క యమూల్య సాహాయ్యముచేతి త్రోవ
 పొందునను నున్నట్లయిన మొదలయిన పట్టణముల ననాయాసముగా
 స్వాధీనము చేసికొనుచుఁబోయి జూలయినెల 16 వ తేదీ సాయంకా
 లము జోన్ కన్య యశ్వారూఢయై తనప్రక్కను జనఁగా సురక్షిత
 ముగా రీమ్సునగరమునందుఁ బ్రవేశించెను. ఆమెనుండే రాజయొక్క
 పట్టాభిషేకమహోత్సవము మహావైభవముతో నడిచెను. విత్రమైన
 యీ సంస్కారము జరుగుచున్నంతవఱకును జోన్ కన్య తన భవనమును
 జేతఁబట్టుకొని రాజు ప్రక్కను వేదికడ నిలువబడియుండెను. ఈవైదిక
 కర్మ ముగియఁగానే యాకన్య దేహము పులకింప కన్నులనానంద గొప్ప
 ములుగార వినయముతో రాజు పాదములమీఁదఁబడి “ఓమహారాజా!
 అట్లయన్ననగరముయొక్క ముట్టడి విడుటయు మీఱకొడ పట్టాభిషేక్తు

లగుటయు నామూలమున జరగవలెనని యుద్దేశించిన భగవత్సంకల్పము
 నెఱవేటి, నేను ధన్యురాలనైతిని.” అని విన్నవించెను. ఈశ్వరుఁడు
 తనకు నియమించిన యాజ్ఞ పూర్ణముగా నెఱవేఱినందునఁ దా నిఁకఁదన
 యూఁకిక బోయి తొంటియట్లు యుండుటకయి యామె యభిలషించెను.
 ఆమె యక్కడనున్న సమయములో నామె తండ్రియు మేనమామయు
 నచ్చటికివచ్చిరి. వారిని జూడఁగానే స్వగ్రామమునకుఁ బోవలెనన్న యభి
 లాషము మఱిత మెచ్చఁగా వారి వెంట తొమ్మెమిగ్రామమునకుఁ
 బోవ ననుజ్ఞయియ్యవలసినదని యామె రాజును బ్రార్థించెను. అయినను
 రా జామెవలన నికను మేలును బొందవలెనన్న యాశతో నామె
 పోక కనుమతింపక పోయెను. అందుచేత లోపలఁ దన కెంతయిష్టము
 లేకపోయినను, ఈశ్వరుఁడు తన్నుఁ జేయుచున్న పని యంతే యని
 నమ్మినదైనను, రాజాజ్ఞ నుల్లంఘింపఁజాలక యందు నిలువవలసినద
 య్యెను. రాజు మూడుదినములు రీమ్సునగరమునందుండి యచ్చటనుండి
 జోన్ కన్య వెంటరాఁగా నైదుకోసులదూరములోనున్న యొక పుణ్య
 స్థలమునకు తనకృతజ్ఞతను దెలిపి యీశ్వరునికి వందనములు సమర్పిం
 చుటకయి పోయెను. అతఁ డచ్చటనున్నప్పుడు జోన్ కన్యను బిలిచి
 కావలసినవరములను గోరుమని ప్రార్థించెను. ఆమె తన గౌరవము
 నిమిత్తము యియ్యఁదలఁచిన బిరుదులను బహుమానములను సమ
 స్తమును నిరాకరించి తన గ్రామమువారి కప్పటినుండి పన్నులు లేనండ
 ననగ్రహింపవలసినదని వేఁడెను. ఆమె కోరినట్లప్పుడనుగ్రహింపఁబడిన
 రాజశాసనము తరువాత నన్నూఱు సంవత్సరములవఱకు నవిచ్చిన్న
 ముగాఁ జెల్లెను.

రా జిట్లు విజయయాత్రలు చేయుచు ఫ్రాన్సు దేశమునకు రాజ
 ధానియైన పారీసునగరమును సమీపించెను. జోన్ యుద్ధములయందు
 మునుపటివలెనే ధైర్యసాహసములను సహనమును గనఁబఱుచు చుండి

నను, తా నీశ్వరాజ్ఞానుసారముగావర్తించుచున్న దాననని భావింపనిదయి
 యప్పటియత్సాహమునుచూత్రము లేనిదయి యుండెను. రాజు
 సెంటు డెసిస్ దుర్గమును డి తనపూర్వరాజధానిని జూచెను. రా జాదుర్గ
 మును విడిచి కదల నొట్లకున్నను జోన్ కన్య సేనలను నడుపుకొనిపోయి
 మొదటియగడితను దాటెను. అప్పు డాపట్టణము నింగ్లీషుసేనాధిపతు
 లును బర్గండిప్రభువును పదివేలసేనలతోఁ గాపాడు చుండిరి. ఆమె
 యగడితను దాటి కొంతదూరము సాఁగఁగానే ముందు జలపూర్ణ
 మయి దుస్తరమైన మహాపరిఖ యిఁకొకటి కావవచ్చెను. ఆమె య
 క్కడనుండి పూర్వ ితినే పట్టణమును శ్రాంతిరాజనధీనము చేసి లోబడ
 వలసిన దని యింగ్లీషు సేనాధిపతుల కాజ్ఞాపించినను, వా రామాటలను
 సరకుసేయక గేలి సేయుచు శరవర్షమును గురిపింప నారంభి చిరి.
 అక్కడనుండి వెనుక మరల వలసినదని శ్రాంతి సైనికు లామెను
 ప్రార్థించిరి గాని యామె వెనుకంజ వేసినదికాదు. ఆమెకాలి కొక
 గొప్పగాయము తగిలినను బాధ దుస్సహముగా నుండినను కాలుగదలు
 పక యొకదిబ్బచాటున నిలుచుండి సేనలను ముందుకు నడవ నుత్సాహ
 వఱుచుచుండెను. చీకటివడినతరువాత శ్రాంతి సేనానాయకుఁ డామె
 వద్దకు వచ్చి యామెను వెనుకకుఁ బంపివేసెను. ఈయంజయమువలన
 హృదయము చెదరినదయి యామె తా నిప్పు డీశ్వరాజ్ఞకు విరుద్ధముగా
 నడుచుచున్నందున ముందుగా దేవుఁడు తన కీయాపహ్రాపమున హిశ్రో
 పదేశము చేయుచున్నాడని తలఁచి యిఁక ముందు యుద్ధసంబంధ
 మును వదలుకొన సిశ్చయించుకొనెను. అమె రాజనన్నిధిచుండి తొలఁగి
 స్వగ్రామమునకుఁ బోవఁదలఁచెనుగాని రాజును తదాస్థానమునందలి
 ప్రముఖులును సమ్మతింపక యందేకొంతకాల ముండునట్లు బహువిధ
 ములఁ బ్రార్థించి యొడఁబడిచిరి. అంతట రా జక్కడనుండి వెనుక
 మరలి బోయెన్ పట్టణమునందు శీతకాలము గడచువఱకును నిలిచెను.

ఇక్కడనున్న కాలములో రాజామెకు ప్రభిష్టమును నామె కటుంబ
 మునకంతకు ప్రభుపట్టమును నొసఁగి గౌరవించెను. ఇట్లెన్ని గౌరవములు
 వచ్చినను జోన్ తనపూర్వవేషమును మార్చుకొనక, శుద్ధహృదయయై
 తనకాలము నీశ్వర సేవయందుఁ గడపుచుండెను.

ఇంగ్లీషు సేనలును బర్గండిప్రభువు సేనలును వచ్చి శ్రాంతివారి
 దైన కాంపేనుదుర్గమును ముట్టడించిరి. ఆపట్టణమును విడిపించుట
 కయి కొంతసేనతోఁ బోయి జోన్ కన్య శత్రువులను తలపడెను. ఆమె
 యుద్ధమునం దనన్యసాధారణశౌర్యమును గనఁబఱచి పోరాడినను,
 కడవట శత్రువులచేఁ బట్టుపడి కారాబద్ధురాలుగాఁ జేయఁబడెను.
 ఆమెపాటును జూచి తమప్రాణములైన నిచ్చి యాధీరు గాలిని విడిపింప
 వలసిన శ్రాంతిసైనికులు పౌరుషమును విడనాడి స్వప్రాణరక్షనార్థము
 పాటిపోయిరి. అప్పు డింగ్లీషుసేనలలో శ్రాంతిరాజ్యమంతయుఁ దమకు
 లోబడినంత సంతోషము కలిగెను. ఆమె వచ్చునంతవఱకును తా
 మెక్కడఁ జూచినను జయము పొందుచుఁటమనియు, తమయాపదల
 కెల్ల నామెయే మూలమనియు, ఆమె దయ్యములసాహాయ్యమునఁ
 దమ్ము పరాజితులను జేయుచువచ్చినదనియు, ఆమెను మరల ప్రాణము
 లతో విడిచినపక్షమున తమముప్పు నిశ్చయ మనియు, ఇంగ్లీషువారు
 నమ్మి యామెయెడల నత్యంతకోర్కెలులయి యుండిరి. అందుచేత నొకశ్రీ
 యామె మంచికైస్తవభక్తురాలనియు నీశ్వరప్రసాదముగలదనియు చెప్పి
 నంతమాత్రమున పారీసునగరమునం దాశ్రీని బ్రతికియుండఁగా బట్ట
 లకు నిప్పంటించి కాల్చి చంపిరి.

ఆఱుమానములు చెఱసాలయందున్నతరువాత జోన్ కన్య నా
 కాలమునం దింగ్లీషురాజయిన హెన్రీ యున్నటువంటి రుయాన్ పట్టణ
 మునకుఁ గొనిపోయిరి. యుద్ధమునందుఁ బట్టుపడిన శత్రువీరుల నాదర
 ముతోఁ జూచుట యాచారమయినను, ఇంగ్లీషువారు యుద్ధధర్మము

లను పాటింపక నీతిమాలినవారయి జోన్ కన్యయెడల మిక్కిలి క్రూరముగాఁ బ్రవర్తించిరి; ఈమెకాళ్ళకు సంకెలలు వేసి పగలెల్లను బంధించి యుంచుచు వచ్చిరి; రాత్రులు మొలకు బలమైన యినుపగొలుసును జుట్టి కట్టి కదల మెదల నవకాశము లేకుండఁ జేయుచువచ్చిరి. వా రామెప్రాణముల నేలాగునైనఁ దీయ నిశ్చయించుకొన్నందున, దయ్యములను వశపఱచుకొని యీశ్వరదోహిణి యయ్యెనన్న మహాదోషము నామెయం దారోపించి విచారణనిమిత్త మామెను మతాచార్యులయధికారమున కొప్పగించిరి. లౌకికవ్యవహారానుసారముగా విమర్శించెడుపక్షమున నామెయం దారోపించఁదగిననేర మేదియలేదు. వారు చేయఁదగినదంతయుఁ గొంతవిడుదల సొమ్మును స్వీకరించియో శత్రువులచేఁ బట్టువడిన తమవారికి పరివర్తనముగానో యామెను విడువవలయుటతప్ప వేరేదియు నుండదు. ఈవిమర్శ పయికి న్యాయముగాఁ గనఁబడుటకయి వన్నినతఃక్రమేగాని న్యాయాధికారులుగా నిర్ణయింపఁబడిన యాచార్యపీఠమువా రావఱకే యామెకు ప్రాణాంతదండనమును విధింప నిశ్చయించుకొని యుండిరి.

ఆమె నావఱకు రహస్యముగా పదునేనుమాఱులు విమర్శించినను, హిర్యగముగా విచారణచేయుటకయి 1431 వ సంవత్సరము ఫిబ్రవరి నెల 21 వ తేదిన ధర్మాధికారులవద్దకుఁ దెచ్చి నిలిపిరి. ఆమె పక్షమున వాదించుటకయి న్యాయవాదుల నెవ్వరి నంగీకరింపలేదు. ఆమె కప్పుడున్న బలవంతయు తాను నిర్దోషురాలనని దృఢముగా నమ్ముచుండుటచేఁ గలిగిన ధైర్యబలమును పరమేశ్వరభక్తిబలమును. ఈరెండుబలములను గలిగియుండుటచేత నణుమాత్రమును జంకక వివక్షులమందు నిశ్చలురాలయి నిలిచియుండెను. వక్రస్వభావులైన యాధర్మాధికారు లామె నేమాయోపాయముచేతనైనను వంచించి ప్రశ్నలువేసి వడ్డదోసి దోషురాలనిపింపవలెనని కుతంత్రములు పన్ని

కుయుక్తులు చూపి యేమేమో ప్రశ్నలువేసిగాని యామె చెప్పిన యుత్తరములలో దేనివలనను నామెయందు దోషార్థోపణము చేయుట కవకాశము దొరక లేదు. నీవు పురుషవేషము నేలవేసితివని వారడిగినప్పు డామె యీశ్వరాజ్ఞానుసారముగా వేసితివని యుత్తరమిచ్చెను. ఆమె యీశ్వరదోహిణి యని సిద్ధాంతము చేయుటకై యీయంశమే ప్రబలమయినట్లు వివేకహీనులైన యామతాచార్యులదృష్టి కప్పుడు కనుపట్టెను. విచారణనమయమునం దామెవర్తనమును జూచుచుండిన యొకయింగ్లీషువాడు “ ఈయుత్తరుకన్య యింగ్లీషుజాతి దయ్యెనా యెంతటి శ్లాఘ్యుర్లురాలుగా నుండును!” అని పలుకుచు నాశ్చర్యపడెను. అప్పుడు ధర్మాధికారు లామెకు దయ్యాలమారితనము నారోపించుచు పండ్రిండు నేరములు మోపిరి. పాఠీనునగరవిద్యాగురు పీఠమువారు వారిటీర్పును స్థిరపఱచిరి. ఆమె చెఱసాలయం దుంచఁబడిన తరువాత సంవత్సరమున కనఁగా 1831 వ సంవత్సరము మెయి నెల 24వ తేదిన మతాచార్యు లామె యపరాధినిగా నిర్ధారణము చేయఁబడెనని బహిరంగముగాఁ దెలిపిరి. తరువాత వారము దినము కొక మతాచార్యుడు ధర్మాధికారులచే నియమింపఁబడి యామె యున్న కారాగృహమునకుఁ బోయి యాదినముననే యామె రుమాన్ పురియఁదలి యంగళ్ళనాడవద్ద తగులఁబెట్టఁబడునట్లు తీర్పు చేయఁబడెనని చెప్పెను. తనకు విధింపఁబడిన యాకూరమరణదండనవార్తను వినఁగానే ధైర్యమును గోలుపోయి యామె దీనముగా విలపించెనుగాని శీఘ్రముగానే మరల ధైర్యమవలంబించి శాంతచిత్తయ్యెను. ఆయుధపాణులైన యెనిమిదివంపల యింగ్లీషుభటు లామెను కాచి రాఁగా నామె వధ్యస్థానమునకుఁ గొనిపోఁబడెను. ఆమె త్రోవపొడుగునను తనయాత్మ నీశ్వరసమర్పణము చేయుచు భక్తిపూర్వకముగా నొవర్చిన నిష్కళంకప్రార్థనలను విని చూడవచ్చినవారనేకులు కంటఁ తడి పెట్టి యేసువ

సాగిరి; ఆమె కీశిక్ష కలిగించుటలో సహకారులయి యామె చావును జూచి సంతోషింపవలెనని బైలుదేతినవారు సహిత మనేకులు గుండెలు పగిలి నడిదారినుండి వెనుకకు మరలిపోయిరి. ఆమె వధ్యస్థానము నకుఁ గొనిపోబడునప్పటికే నిర్దయులైన మతాచార్యులక్కడ కావ్యములను బేర్పించి చితి నమర్చి తమకూర్కెరాతకృత్యమును నెఱపుటకు సంసిద్ధులయి తమ ద్వేషాగ్నికి బలిపెట్టదలచిన యానిర్దోషురాలిరాకను వేచి యుండిరి. దుఃఖకర మయిన తరువాతి క్రూరహింసాకర్మమును మెంచి చెప్పట యుదితము కాదు. ఆమె చితిపయిక్కెక్కి, వెనుకవైపున పాతిపెట్టబడిన నిలుపుగుండ కంటఁగట్టబడి నిలిచి, విన్నప్తమయిన కంఠస్వరముతో తనదోషములను మన్నింప నీశ్వరుని ప్రార్థించి, తన యెడల నపరాధులైనవారి నందఱిని క్షమింప భగవంతుని వేడి, యీ శ్వరేచ్ఛ నెఱవేఱును గాక యని పలికి యూరకుండెను. ఆమాటలు చెవినిబడఁగానే యామె సపహసంప నిశ్చయించుకొనివచ్చినవారు సహిత మనేకులు కన్నుల నీరుకార రోదనము చేయుఁజొచ్చిరి; ఆమెకూర్కె వధను గన్నులారఁజూచి సంతోషింపవలెనని వచ్చి యున్న తాసనముల నలంకరించునున్న దయాశూన్యులైన మతాచార్యులనేకు లచ్చట నిలువలేక బలివేదికను డిగ్గి వెడలిపోయిరట! మతపిశాచా వేశపరవశులయి దయాధర్మదూరులయి యుండు మతాచార్యకిరాతులను మించుప్రకృత రాక్షసులు లోకములో వేఱొక రుండఁజాలరుగదా! కావ్యమునకు నిష్పండితులవఱిగిన యల్పకాలములోనే త్రోతాగ్నులని చెప్పదగిన విరోధులగు నిర్దోషువారి క్రోధాగ్నికిని మతాచార్యుల ద్వేషాగ్నికిని ప్రజ్వలితమయిన కాష్టాగ్నికిని నిర్మలచరితయయిన యాసాధ్యమణియొక్క యనిత్య మహాహతి యయ్యెను. ఈకూర్కెహత్య మగియునప్పటికెల్ల నెల్లవారి మనస్సులను తాము దేవదూతను నిష్కారణముగాఁ జంపి పాపము కట్టికొంటున్న విచారము కలిగెను. కొందఱు యామెదేహము

దహింపబడుటకు మాఱుగా తమదేహములు దహింపబడిన మేలుగ నుండునని తలఁచిరి. నూఢవిశ్వాసములను మతోన్మాదమును మనుష్యులమానుషత్వమును రూపుమాపి వారిచే నెటువంటి క్రూరకృత్యములను జేయింపఁజాలవు? అటువంటి యమానుషశౌర్యమే యీకాలమునందుఁ జూపబడినపక్షమున శత్రువులు సహిత మామెను శ్లాఘించి పూజించి యందురుగదా! ఈనరహత్య కొడిగట్టిన స్వదేశీయులైన మతాచార్యులకును పరదేశీయులయిన యిర్దిషువారికిని నిది తీఱని యపకీర్తిగా నున్నది. పాపకార్య మెప్పుడును జయప్రసము కాదు. స్వప్రయోజనార్థముగాఁ దమపక్షము చేరినబర్బంధీప్రభు వెదురు తిరుగుటచేతను క్షంతవ్యముగాని యీకూర్కెహత్యవలనఁ గలిగిన జనద్వేషముచేతను క్రమక్రమముగాఁ నిర్దోషువారు ప్రాన్యదేశములోని తమ రాజ్యమునఁ తమ నల్పవశిష్టముగాఁ గోలుపోయి స్వదేశమునకు మరలవలసినవారయిరి. ఆకస్మికామణివలనఁ దా నంతకు పెఱాపకారము నొందియుఁ దనయువకర్తృ తననిమి త్తమయి శత్రువులపాలయి సంవత్సరకాలము చెఱసాలయం దుండినప్పు డామెను విడిపించుటకయి ప్రయత్నింపక యుపేక్షించిన ఛార్లెస్ రాజును మిత్రోద్రోహియు మహాపాపియునని చెప్పవచ్చును. ఇట్లు ఛార్లెస్ రాజ్యలాభమునుబోది చిరకాలము పాలనము చేసినవాడయ్యును మనశ్శాంతి లేక తుదకుఁ దన కొడుకే తనకు దోషము పెట్టునన్న భీతిచేత నాహారమును వినర్జించి పస్తుపడి కృతఘ్నున కర్హమయిన యపాత్రోవుచావే చచ్చెను. విమర్శముని పేరుపెట్టి న్యాయాధికారులనును ధర్మస్థానమునఁ గూరుచుండి యన్యాయముగా నిరపరాధికి మరణదండనమును విధించిన పాపము మనస్సులను బాధింపఁగా మతాచార్యసంఘమువారు 1456 వ సంవత్సరమున మరణ తీర్మునగరమునందుఁ గూడి పునర్విమర్శచేసి వెనుకటి తీర్పువేషి జోన్ నిరపరాధినియని తీర్పుచెప్పిరి. దొంగలుపడి యాఱునెలలకు

కుక్క మొఱిగినదన్నట్టు నిర్దోషిణి చువబడిన యిరువదియైదు సంవత్సరములకు గురువీరమువారు చేసిన యీతర్పు నెంతని మెచ్చుకోవచ్చును! ఈసాధ్యయొక్క యత్యద్భుతకార్యములను వర్ణించుచు దరువాత కవులు ప్రబంధములను జేసిరి; విద్వద్దాయకులు నాటకములను గీతములను రచించి యాడి పాడిరి; దేశమందంతటను బహుస్థలములయందామెకు ప్రజలును ప్రభువులును ప్రతిరూపములనునిలిపిరి. రుమాళ్ళురమునం దామె యగ్నిలో నాహుతి చేయబడిన వేదికయందు సుందరమయిన మందిరము కట్టబడి యామె గుణవర్ణనము శిలాక్షరములుగా నిగనిగలాడు పాలణాలపముని చిత్రింపబడెను.

Mrs. ELIZABETH FRY.

ఎలిజబెత్ ఫ్రైదొరసాని.

ఫ్రైదొరసాని 1780 సంవత్సరము మెయి నెల 21 వ తేదీని ఇంగ్లండు దేశమునందు జనన మొందెను. ఆమెతండ్రి పేరు జాన్ గర్నీ; తల్లిపేరు కేథరైన్ బెల్. ఆమెతల్లిదండ్రు లిరువురును ధనసంపన్నులయి సుప్రసిద్ధము లయినవంశములయందు జనియించినవారు. తండ్రి మహా ధనసంపన్నుడు; తల్లి విద్యారూపగుణసంపన్నురాలు. ఎలిజబెత్తనునది షసితనములో జననీజనకులీమెకుఁబెట్టిన కన్యకానామము; ఫ్రైయనునది వివాహబంధమువలనఁ గలిగిననామము. తల్లిదండ్రులకుఁ గలిగిన పండ్రెండుగురు బిడ్డలలో నీమె మూడవది. ఈమెకు తోడఁబుట్టినవాండ్లు నలుగురును తోడఁబుట్టినవడుచు లేడుగురును నుండిరి. బాల్యమునందీమె నుఱుకుఁదనమును సూక్ష్మబుద్ధియుఁ గలదియే యైనను విద్యయందంతగా శ్రద్ధవహించి పేరుపొందినదికాదు. శైశవమునందీమె పుష్పములయందును సృష్టివైచిత్ర్యములయందును ప్రీతికలదయి, తల్లివెంట నుద్యానవనమునందుఁ దిరుగునప్పుడు వృక్షలతానులయొక్కయు పుష్పపల్లవాదులయొక్కయు సౌందర్యమున కాశ్చర్యపడుచు డెందమునందానందించుచుండెను. ఉత్తమప్రవర్తనము గలదియు విద్యావక్రియు నైన తల్లియొక్కసుగుణసంపదనుబట్టి యీచిన్నది దుర్బాహ్యవ్రతముయి బీదలయొక్కయు వ్యాధిగ్రస్తులయొక్కయు నిండ్లకుఁ బోయి యుపచారములచేతను మంచిమాటలచేతను వారి నాదరించుచు వచ్చెను. ఉగ్గుపాలనాటినుండియు పరోపకారచింతను గఱపిన యీముత్తమమాతను గోలుపోవలసినదురస్థ పండ్రెండ్లయీమెననే యీబాలికకు సంభవించెను. ఇట్లు 1792 వ సంవత్సరమునందు మాతృగుణముఖము సంభవించునప్పటికి తల్లికడుపునఁ బుట్టిన పండ్రెండుగురిలో వగవ్రతమునకు వదునే డేండ్లప్రాయమును కనివ్వసంతానమునకు రెండేండ్లయీమెనుండెను.

ఈమె తండ్రి తన బిడ్డలు పంచివారును నమస్కలును గావలెనన్న యభిలాష తో వారికి విద్యాబుద్ధులు నేర్పించుటకుం దత్యంత శ్రద్ధవహించుచుండెను. ఈమె చిత్రిలేఖకమునందును సంగీతమునందును నాట్యమునందును మహాసమర్థురాలయ్యెను. ఈమె కంఠస్వరము కిన్నరస్వరమువలె నత్యంత మధురమై వినువారివీనులకు విందుగొలుపుచుండెను. అశ్వారోహణము నందునహిత మీమెకు నిరుపమానమైన ప్రవీణత కలిగియుండెను. ఈమె తనయక్కలిద్దటివలె సంతచక్కనిది కాకపోయినను, పలుచని పొడవైన శరీరమును పట్టువలె మృదువైనదీర్ఘ శిరోజములును కలకలలాడెడు నవ్వు మొగమును గలదైమొత్తముమీఁద రూపవతి యనఁదగినదిగా నేయుండెను. ఈమె బాల్యావస్థలో తాను వట్టినవట్టేకాని యితరులు చెప్పినమాట వినకుండెడుస్వభావము కలదిగా నుండెనట! పెంకెట్టని యాకాలములో నెల్లవారును భావించి గర్హించినయాగుణమే పెద్దపెరిగినతరువాత సత్కార్యచరణమునందలి నిర్నిరోధ మైనపూనికగా మాటి యీమె కమూల్యగుణాలంకార మయి యెల్లవారలశ్లాఘనకును యోగ్యమయ్యెను. పదునాఱునవత్సరములప్రాాయమప్పు డీమెకు వచ్చిన యొక గొప్పవ్యాధివలననే యీమెకు పరార్థపరత్వ మధిక మయినను, 1798వ సంవత్సరార్ధమున వినఁదట్టిన యొక మతగురువుయొక్క ధర్మోపన్యాసమువలన నీమె పునస్సృష్టియైనట్లు పూర్ణముగా మాటిపోయెను. పదునేడెండ్రప్రాాయమునందుండినయామె యప్పుడు తన గ్రామములోని బీదబిడ్డల విద్యాభివృద్ధిని మొత్తమయి యొకపాఠశాలను ప్రోవోధమును నొక్కపేదబాలునితో నారంభించెను. ఆపాఠశాల దినదినాభివృద్ధి నొంది యల్పకాలములోనే పెద్దదయి, ఆమె వివాహానంతరమున పితృగృహమును విడిచి భర్తృగృహమునకుఁ బోవలసివచ్చునప్పటి కెనుబది యేడుగురు బాలురను బాలికలను గలది యయ్యెను. ఆపాఠశాలయందలి పిల్లలు విద్యాబుద్ధులయందు వృద్ధి బొందుటయేకాక యీమెయంద

త్యంతానురాగము గలవారయి యీమె వియోగమునకు తల్లిని విడువ వలసినబిడ్డలవలెఁ బరితపించిరి. అంతపెద్దపాఠశాల నన్యులసాహాయ్యమును గోరక యొక్కతెము నామె యెట్లు సవర్ణతతో నిర్వహింప గలిగినదో యాశ్చర్యకరముగా నున్నది.

ఈమె తనకు పఁదొమ్మిదియేండ్లు నిండిన తరువాత 1810వ సంవత్సరమునందు ఆగష్టునెం 19వ తేదీని జోసప్ ఫ్రై యనునాతనిని వరించి వివాహము చేసికొనెను అతఁ డొకగొప్పవ్యాసంఘమునందు భాగస్థుఁడుగా నుండెను. ఈవధూవసు లిరువురును పరస్పరానురాగము గలవారయి, శరీరములు వేరైనను మనస్సొక్కటిమే యైనట్లైకమత్యముతోఁ గలసిమెలసి వర్తించుచుండిరి. భర్తయొ దవ్యాజానురాగము గలది యగుటచేత భార్య హృదయపూర్వకముగా భర్తకు విధేయురాలయి తదాజ్ఞానుసారముగా మెలఁగుచుండెన; భార్యయందు విశుద్ధప్రేమము గలవాఁ డగుటచేత భర్తయు భార్యమాటయందాదరము గలవాఁడగు యీమెమనసు కనిపెట్టి యనుకూలుఁ డయి ప్రవర్తించు చుండెను. ఇట్లు ప్రతివిషయమునందును దంపతులమనస్సు లొక్కటి యయి యేకీభవించుచుండుటవలన గృహము నిరంతరసుఖదాయక మయి భూతలస్వర్గమువలె నుండెను. ఆమె గృహస్థయములను గూర్చి సరియైనలెక్కలుంచి, భోజనవ్యయములు, వస్త్రములు, తోట ఖర్చులు, సేవకులజీతములు, ధర్మము మొదలయినవి వేఱువేఱుగా పద్దలు వ్రాయుచు నేమియు దుర్వ్యయము కాకుండ నాదాయవ్యయములను చక్కఁగా విమర్శించుచుండెన; సేవకులయందనురాగము గలదయి వాఁమనస్సులు నొప్పింపక వాఁవలన నేర్పుతోఁ బనులు గొనుచు పారిప్రేమకుఁ బాత్రురాలయ్యెను. విద్యావతులయిన యవతులు భర్తల కడఁగియుండఁగనియు గృహకృత్యములను నిర్వహింపఁజాలరనియు ప్రబలించెడు మనయాశ్వాసర్తములోని యపూర్వబుద్ధిమతులీకాం

తాను నియోక్త వవిత్ర చరిత్రమును జదివియైనను విదుషీవిదూషకులు గాక బుద్ధి తెచ్చుకొందురుగాక!

భర్తవలన నీమెకు ఎదునొకొండుగురుబిడ్డలు పుట్టిరి. బిడ్డలయం దీమె యపారపేమిము గలదయి వారిసంరక్షణము నితరులకు విడిచి పెట్టక స్వయముగా తానే చేయుచు, కొంతయీడు వచ్చువఱకును రాత్రిందివములు వారి నెప్పుడు నేమఱక కంటికి రెప్పవలె సదా కాపాడుచుండెను. వారిలో నెవ్వరి కెంతచిన్నబిడ్డు చేసినను వారి యల్పబాధను సహితము చూచి సహింపలేక శోకించుచు, కావలసిన యుపచారములను పథ్యపానములను తానే చేయుచు, వారు స్వస్థ పడువఱకును మనశ్శాంతిలేక పరితపించుచుండును. పిల్లలును తల్లియె డల నవరిమితప్రేమగలవారయి, తల్లి యొక్కనిమిషము తమకంటఁ బడకపోయిన పక్షమున మిన్ను నిఱిగి మీదఁబడినట్లు లేమియుఁదోషక విచారగ్రస్తులయి యుండి దూరమునుండి యామెకంతస్వరము వినఁబడఁగానే పట్టరానియానందముతో నెమరుగా పరుగెత్తుకొని పోయి తల్లిని కాఁగిలించుకొనుచుండును. ఇట్టిమె బిడ్డలయం దింతప్రేమ చూపునదిగా నుండినను, పిల్లల నల్లరిచేయునీయక వారి నెల్లప్పుడును నాజ్ఞాబద్ధులగుగానే యుంచు చుండెడిది. వారిని తనకీర్పములేనిపని నుండి మరలించుటకయి యొక్క పరుషోక్తిసహితము నోటినుండి వెడలవలసిన యక్కఱలేక ప్రేమాస్పదములయిన కన్నులనుండి వెలువడి యనంగీకారసూచక మైనయొక్కచుఱుకుచూపో భ్రాసంజ్ఞ యో చాలిముండును. ఇట్లు ప్రేమానుబంధముచేత బద్ధులయి యామె కాజ్ఞానువర్తులయి భయభక్తులుచూపుచు మెలఁగుచుండెడివారొక్క బిడ్డలుమాత్రమేకారు, దాసదాసీజనులును ఆమెయెడల మాతృభక్తి కలవారయి, స్వకృత్యముల నణుమాత్రము నేమఱక, ఆమెయాజ్ఞలనతి క్రియంపక పరమైధేయులయి శ్రద్ధాభక్తులతో జరుపుచుండెడివారు.

ఆమె తన పరివారమును స్వకుటుంబములోనివారిని గానే భావించి ప్రేమించుచు, వారు ప్రమాదవశమునఁ జేసినతప్పులను తీమించుచు, వారిని తనబిడ్డలవలెనే యాదరించుచుండినను, వారిని మనస్సువచ్చి నట్టు తిరుగనీయక యెప్పుడును తగినకట్టుపాటులోనే యుంచుచుండెను. అందుచేత వారు తమయజమానురాలియెడల భక్తివిశ్వాసములు కల వారయి సర్వదా వినయవిధేయతలతో నేవించుచు, తమపనుల సత్యంత శ్రద్ధాభువులయి యుక్తకాలములో నిర్వహించుచు, ఆమెయాజ్ఞలనెల్ల శిరసావహించి హృదయపూర్వకముగాఁ జేయుచు, ఆమె నిమిత్తమయి యావశ్యకమైనయెడలఁ దమప్రాణములనైన సమర్పించుటకు సంసిద్ధు లయియుండునంత యనురాగము గలవారయి యుండెడివారు.

1813 వ సంవత్సరమునందు లండన్ నగరమునందలి 'న్యూగేట్' (నూతనద్వారము) ఆను పేరుగల ప్రాధానకారాగృహములో నుంచఁ బడియుండు స్త్రీలయొక్క దుస్థితినిగూర్చి శోచనీయము లయినకథలు ప్రైదొరసానియొక్క చెవి సోఁకెను. వారి దుఃఖకథలను విని యామె మనస్సునందు సంతాప మొంది తనసహృదరీతుల్య లయిన యాయ భాగ్యరాండ్రయొక్క దౌర్భాగ్యమును గొంతవఱ కై నను దొలఁగించి వారిని మంచిస్థితికిఁ దెచ్చుట యెట్లు సాధ్యమగునా యని యామె తల పోయఁజొచ్చెను. ఆచెరసాలలోని యిన్నూఱు ఘనగజముల వైశాల్యముగల నాలుగు చిన్నగదులలో మున్నూఱుగురు కారాబద్ధురాండ్రు వారివారి బిడ్డలతోడఁ గూడ నుంచఁబడిరి. వారిలోఁ గొందఱు ప రాధినులు ; కొందఱు నిరపరాధినులు ; కొందఱు విమర్శింపఁబడి దోష స్థాపనానంతరమున శిక్షింపఁబడినవారు; కొందఱింకను దోషనిర్ధారణము లేక విమర్శార్థము తేఱబడినవారు; కొందఱు సరహత్యాది ఘోరపాప ముల కొడిగట్టిన కఠినచిత్తురాండ్రు; కొందఱు దారిద్ర్యదోషముచేత నల్పాహారవస్తుచోర్యాదులకు లోబడవలసినవారయినపశ్చాత్తప్త

ఓత్తురాంకు). ఇట్టి నానాధవిశేషగుణములవా రందఱు తారతమ్య విభేదము లేక యేకసమూహముగా నక్కడఁ జేర్పఁబడియుండిరి. వారికిఁ బ్రోద్దు కడచుట కక్కడ పని యేమియు లేదు; వారు యుక్తముగా నడచుచున్నారో లేరో చూచుటకుఁ దగినవయస్సరా మర్మయు లేదు. అందఱిపైని కారాగృహాధికారి యొకఁడును వానికి సహాయుఁడుగా బాలుఁ డయిన యాశ్రమిణిఁడు కొకఁడును అధికారము చెల్లించుచుండిరి. వారిలోఁ బెక్కండ్రోకు ముఱికి పేలింబును యివిగుడ్డలును దక్క నంగములను గప్పకొనుటకుఁ దగినవస్త్రములైనను లేవు. వారు వంటచేసి కొన్నను, భుజించినను, వసించినను, కూరుచున్నను, శయనించినను, మఱి యేమిచేసికొన్నను, ఆనాలుగు చిన్నగదులలోనే చేయవలెను. వారక్కడ సామాన్యముగా నొండొరులను తిట్టుకొనుచు, శపించుచు, అవాచ్యములు పలుకుచు, అసహ్యములయిన పాటలుపాడుచు, కాలముగడపుచుందురు. కారాగృహమును సందర్శింపవచ్చినవారెవ్వరైన నామార్గమునఁబోవఁ దట్టించిపక్షమున వారందఱును గుంపుగా ద్వారములకడఁ జేరి “ఆకలి” “అన్నము” అని యఱచుచు, కడుపులు నోళ్లు బాదుకొనుచు, డబ్బునిమిత్త మినుపకడ్డెల సందులలోనుండి చేతులు చాచుచుందురు; వచ్చినపుణ్యాత్ములలో నెవ్వరైన జాలి పడి చేతులలోఁ గ్రాసువీసము లేవియైనఁ జెట్టినపక్షమున వానిని వెంటనే చెఱసాలలోని కల్లంగడికిఁ బంపి మద్యము తెప్పించుకొని త్రాగుచుండుదురు. వారిపరిభాషయం దన్న మనుమాటకు కల్లనియే యర్థము. వారిలో సాహసీకురాంకు) కొందఱు ద్వారముల సమీపమునకు వచ్చి నవారిపస్తువులను చేతులు చాచి బలపఠముగా నూఁజఁబెఱికికొనుటయుఁ గలదు.

ఒకనాఁడు మాససియులైన గుండరు లిద్దఱు తాకారాగారమును జూడబోయిరి. వారు కొంతసే పితరవిషయములనుగూర్చి మాటాడిన

తరువాత చెఱసాలలోనిస్త్రీలస్థిని బాగుపఱుచుటనుగూర్చి ప్రస్తావన చేయుఁగా కారాగృహాధికారి “వారు బాగుపడుట యసాధ్యము. నామాట నమ్ముఁడు. వారు బాగుపడుటకు శక్యముకానంతదుర్వృత్తి లోను పాపములోను మునిగియున్నారు.” అని గంభీరస్వరముతోఁ జెప్పెను. అప్పటికారాగారాధిపతులు చిరకాలాగతాచారప్రభావమును బట్టి దయావిహీనహృదయు లయి, కారాబద్ధులసంస్కారమునుగూర్చి యెన్నఁదైన ముచ్చటించినను వారిమాటల నాదరింపక వారిని తిరస్కారదృష్టితోఁ జూచి పరిహసించునంతటికఠినదశకు వచ్చి యుండిరి. అప్పుడా సుందరులలోనుండి మృదుమధురస్వరముతో “దేవుఁడు తలఁచు కొన్నను వారు బాగుపడరా? వారు దేవునిశక్తికి మించియున్నవారని మీయభిప్రాయము కాదనుకొనెదను.” అని యొకవాక్యము వెలువఱెను. ఆమాట విని యులికిపడి యతఁ డావాక్యములు వచ్చిన వంకకు దృష్టిపఱపి, దీర్ఘశిరోజములతోను దయారస మొలుకుచున్న శాంతముఖముతోను మఁపెలూతాహముచేతఁ బ్రజ్వరిల్లుచున్న వెలితళుకుఁ గన్నులతోను నిలుచుండి ధీరత్వము మూర్తీభవించినట్టున్న పొడవైన సుందరవిగ్రహమును బొడగాంచి, క్రణకాల మేమి చెప్పటకును తోచక యూరకుండి కడపట “నాయభిప్రాయ మదికాదు. ఈ కారాగృహమునందు మతబోధచేయుటకయి నియమింపఁబడియున్న మతాచార్యునకు వీరిని బాగుచేయుట యసాధ్యమైనదని చెప్పటతప్ప నాయభిప్రాయము వేఱొకటికాదు.” అని తడఁబడుచుఁ బలికెను. పయి యట్లు పలికినయామె మనఁజ్ఞైదొరసానియే యని దీనిం జదువువారికి వేఱుగఁ దెలువఱలసినయావశ్యక ముండదుగదా? ఆనాటి కాచెలికత్తె లిద్దఱును పోయొద్ద సెలవు గైకొని వెడలిపోయిరి. ఇట్లు వెంటఁబోయిన రెండవయామె ఁజ్ఞైదొరసానియొక్క యక్కఱెనిమిటియు పరోపకారములయం దనమాసదీక్ష వహించినవాఁడును నయిన సర్ ఫనెల్ బకొస్తకాదొరవారిసఁపెలూదరి యగు అనాబకొస్తకనకనం

తరువాత గొన్ని దినములకు ఖైదొరసాని యొక్క తెము నొంటి గా మరల కారాగృహమునకు వచ్చెను. ఆమెచేతిలో నప్పు డొక్క పుస్తక ముండెను. ఈసారి కారాగృహాధికారు లామె నెక్కువగారవ ముతోఁ జూచి యాదరించిరి. వారియాదరణకు సంతోషించి యామె కారాబద్ధురాండ్రొయి యున్నస్త్రీలలోఁ గొంతసేపు తన్నొంటిగా విడిచి వారితో మాటాడుట కంగీకరింపుడని వారిని ప్రార్థించెను. వానిని బాగుచేయఁ బ్రయత్నించుట నిష్ఫలమనియు, వారితో నొంటి గానుండుట యపాయకరమనియు చెప్పి, కారాగృహాధికారియు మతాచార్యుఁడను ఇతర రాజపురుషులును ఆమెను నిరుత్సాహ పఱిచి యామెయుద్యమమును వారిఁపఁజూచిరి గాని వారిమాట లామెచెవులలో దూఱినవికావు. ఆమాటలవలన నామె యెంత మాత్రమును భయపడక, భగవంతుఁడు తనకు రక్షకుఁడయియుండఁగా నితరులవలనఁ దన కపాయము రాజాలదని పలుకుచు, కృతనిశ్చయురాలయి తనపట్టును విడువకుండెను. అంతటిదృఢమనస్కురాలయి యున్న యామె ప్రార్థనను తోసివేయఁ జాలక తునకు, బందీశాలాభ్యక్షు లంగీకరింపవలసినవారైరి. ఎంతచెడి హీనదశయం దున్నవారయినను తనకువలెనే నిత్యము లైనయాత్మలు గలవారయి, అజ్ఞానాంధకారము చేతఁ గన్నుగానక పాపపంకమునఁ బడినవారైనను పశ్చాత్తాపవలంబ దండముచే మరల లేవఁ దగినవారయి, అరివర్గపిశాచావేశముచేత మతిచెడి ధర్మముతోడి పోరాటమునకుఁ బూనినవారయినను దయ నీయ లైనయబలలేయయి, తనసోదరీతుల్య లయినయూర్ష్యపుత్రికల వద్దకుఁ బోవునప్పు డాత్మసంక్షణ్ణముగా నామె కేమిసాధనములు కావలెను? ఈశ్వరభక్తియే యామెకు వజ్రకవచము; ప్రేమార్పమైన పరిశుద్ధహృదయమే యామె కభేద్యభేటము; దయాధర్మాదులే యామె కమోక్షములు. ఇటువంటి యప్రతిహతసాధనములని సాయ

ముగాఁ గొని యప్పు డామె నిర్భయముగా కారాబద్ధురాండ్రొయి యున్నదవతులయొద్దకు నడచెను. ఆమె సమీపింపఁగానే యామద వతు లామెను జూచి యన్నమునకు డబ్బులు డబ్బు లని యొక్కపెట్టున నటవఁ దొడఁగిరి. వారిపరిభాషయం దన్న మన్నపదమున కర్థ మేమో యీవఱకే తెలుపఁబడినది. అప్పు డాకారాగారము నును వ్యనివాస మయిన మందిరమువలఁ గాక యడవిమృగములతో నిండియున్న గుహవలెనే కానఁబడెను. ఆకేకలలోను సమృద్ధము లోను తా నావఱ కుపోద్ఘాతముగా వారికి బోధింపనుదేశించికొని వచ్చినమాటలను మఱచిపోయెనుగాని యామె ధైర్యమును మాత్ర ము విడిచిపెట్టక, తనచేతిలో నున్నబై బిలులోని నూతననిబంధన గ్రంథమును విప్పి, వాఁకిఁ జదివి వినిపింపఁ దలఁచుకొని వచ్చినభాగమును దీసి, విస్పష్టమయి మధుర మైనగంభీరస్వరముతో నుల్లములు పల్లవిం చునట్లు చదువఁదొడఁగెను. వారిలోఁ బలువుర కాయు త్తమగ్రంథమును వినుట యుదిమే ప్రధమమయి యుండును. ఆమె శ్రోవ్యనాదముతోఁ జడవుచున్నకొలది సంతకంత కాసందడి యడఁగి, వారిలోఁ బలువురు హర్షపులకాంకితగాత్రీలయి యావేదవాక్యముల సత్యంత భక్తితోను శ్రోద్ధతోను వినుచుండిరి. వారిలో చిరకాలాభ్యున్నపాపకర్మజన్మముచేతఁ గఠినచిత్తలయి మృగప్రాయ లయి యున్నవారుసహిత మూనాక్యార్థ మునం దాదరము చూపకపోయినను, తమమీఁద యవ్యాజసోమితో వచ్చి తమక్షేమమునే నిష్కళంకహృదయముతోఁ గాంక్షించుచు తమ యాత్మోజ్జీవనముకొఱకే మాటాడుచున్న యాసాధ్వీనణియొక్క నిర్మలవాక్యమృతరసపానముచేత మత్తిల్లి దేహములు పరవశములు కాఁగా సందడి మాసి నిశ్శబ్దముగా నుండిరి. ఒకరిద్దఱింకను దమలోఁదాము మాటాడుకొనుచుండఁగా సత్యంత శ్రోద్ధాభువయి వినుచుండినయంగన యొకతె చేయెత్తి “మాటాడకుండు. ఈదేవతావాక్యము వినుబడ

కుండ నందడి చేయకుండు." అని హస్తనంజ్ఞతో వారిని వారించెను. ఆకారాగ్రహమంతయు నాసమయమున దుష్టాంగనల నెడఁబాసి పుణ్యాంగనలతో నిండినట్లున, రాక్షసస్త్రీలను పోనాడి దేవతాకాంతలను దెచ్చుకొన్నట్లును, అయ్యెను. ఆదివ్యవాక్యామృతరసప్రవాహముచేత ననేక కాంతల శిలాకఠినచిత్తములు కరఁగి నీ రయ్యెను; అనేక కాంతల నేత్రములనుండి యానందబాష్పములు బాలుకట్టెను; అనేక కాంతల గాత్రములు గగురుపొడిచెను. అహా! సౌజన్యమునం దెంతటి యద్భుతశక్తియున్నది! గ్రంథవతన మయినతరువాత నామె బిడ్డతల్లులను జూచి వారివలె తానును బిడ్డతల్లియే యగుటచేత బిడ్డల యెడల తల్లుల కెట్టివాత్సల్య ముండునో బిడ్డల సుఖమునిమిత్తము తల్లులెంత తల్లడిల్లుదురో తా నెఱుఁగుదు ననియు, యుక్తాహారమును శుద్ధవాయువును దేహావలికృమమును లేకపోవుటచేత శుష్కించి యున్న యాబిడ్డలను బాడఁగాఁ దనమనస్సు దహించుకొనిపోవుచున్నదనియు, అసహాయులయియున్న యాబిడ్డలను చక్కఁగా సంరక్షించి వారిని సన్మార్గమునకుఁ ద్రోవ్వుట తల్లుల కెల్ల ధర్మమగుటచేత దుస్థిలో నున్న యాబిడ్డలకొఱకయి చెఱసాలలోనే యొకపాఠశాల నుంచుట యుచితమనియు, నానావిధముల బోధించి పాఠశాలయం దిష్టముగల తల్లు లెల్లను చేతులెత్తవలసినదని యడిగెను. కృపారసము వెదచల్లెడి యామెచల్లని పలుకులవల్ల నుల్లములు కరఁగినవారయి కన్నులనుండి జొట జొట నీరుకారుచుఁడఁగా నొక్కసారిగా బిడ్డలతల్లు లందఱును జేతులెత్తిరి. కొంతకాలమున కాచెఱసాలలోని బిడ్డలనిమిత్తమయి యొక పాఠశాల స్థాపింపఁ బడినది. ఆపాఠశాల కుపాధ్యాయునిగా కారాబద్ధురాండ్రోలోని యొకయువతి యచ్చటివారందఱిచేతను కోరుకొనఁబడినది. ఆయువతి తాను యుక్తప్రవర్తనము కలదయియుండుటయే కాక పాఠశాలనుగూడ చక్కఁగా నిర్వహించినందునఁ బనునేనుమాస

ములయినతరువాత పయిఠాధికారు లాయుచరిని క్షమించి విడుదల చేసిరి. ఆమె యాదినమునఁ గొన్నిగంటలకాల మక్కడఁ గడపి యింటికిఁ బోయెను. తత్కాలమునకు తమ తొంటి యవగుణములను విడిచి మంచితనము పూనినట్లు కనఁబడినను, ఆకారాబద్ధురాండ్రోబుద్ధులు మాఱుటకు చిరకాలము వట్టినది.

ఫ్రెంచిదొరసాని తనబిడ్డలసంరక్షణమునిమిత్తము విశేషకాలముగడపవలసిన దయినందున 1816వ సంవత్సరమునఱకును వస్త్రహీనలయిన వారికి వస్త్రములు పంపుట యప్పడప్పకు పోయి బైబిలులోని భాగములు చదివి వినిపించుట మొదలయిన పనులుతప్ప చెఱసాలలోని స్త్రీలనిమిత్తమయి విశేషముగా నేమియుఁ జేయలేకపోయెను. ఆమె ప్రోత్సాహమువలన 1817 వ సంవత్సరమునందు న్యూగేట్ చెఱసాలలోని కారాబద్ధులగు స్త్రీలస్థితిని బాగుపఱచునిమిత్తమయి యొకసమాజము స్థాపింపఁబడెను. ఆమె నిరంతరప్రయోసమువలన చెఱసాలలోని స్త్రీలలో నల్పకాలముననే యద్భుతమైన మార్పుగలిగెను. ఆమార్పున కాశ్చర్యపడి కారాగ్రహాధికారు లామెకు సర్వవిధముల సహాయులయి యామెకర్తవ్యమని చెప్పినదానినెల్ల నంగీకరించి యామెకుఁ బ్రోత్సాహము కలిగించిరి. ఇట్లు చెప్పటనుబట్టి యామె పూనిన ఘనకార్యము విశేషకష్ట మక్కఱలేక యనాయాసముగా నెఱవేఱినదని దీనిం జదువువారు భ్రమపడఁగూడదు. లోకములో కష్టముల కోర్చి ధైర్యమును సహాయమును నిరంతరోద్యమమును పూని సుఖపరాయత్త చిత్తులలో నెప్పుడు నెవ్వరును ఘనకార్యమును దేనిని జేసినవారు లేరు. బురదలోఁదిగి బాహులు నొప్పిపెట్ట దేహమునఁ జెమ్మటలుపట్ట ముక్కున నూర్పులుపుట్ట శ్రమపడినం గాని బురదకు వెఱచి పయినుండి పలుకువారి పంచదారపలుకులచేత నెప్పుడును పంకమున దిగఁబడినఁక పైకి లేవదు. మంచిని జేయవలె నన్నవక్షమున నశుఖమును త్యజించి

కష్టములకు సహించి యెడతెగనిపాటు పడవలెను. ఆచెఱసాల ఘాతుక మృగబహుళమైన గుహవంటిదిగాని గృహమువంటిది కాదని పైని వర్ణింపఁబడినదికదా. అట్టి యనన్యార్థము గొప్పవంశమునఁ బుట్టి యాబాల్యమును భోగముల ననుభవించుచు సుఖపడ మరగిన మన ప్నైదొరసానివంటి పుష్పకోమలుల కెంత దుస్సహమయినదిగా నుండు నో చెప్పటకంటె నూహించుకొనుటయే సుకరము. కొంచెము కాల మయినతరువాత నచ్చటివారి చేష్టలనగూర్చి యామె యిట్లు వ్రాసెను. — “మాలోఁ గొందఱ మించుమించుగాఁ బ్రతిదినమును బాఠశాలను జూచుటకయి పోయిన సమయములలో చెఱసాలయందలి స్త్రీ భాగములో నడచెడి దారుణములైన దుర్వ్యాపారములను జూచితిమి. పీడించుట, బాసలు చేయుట, జూదము లాడుట, పోట్లాడుట, దుర్భాషలాడుట, చెడుపాటలుపాడుట, గంతులువేయుట, పురుషవేషములు వేసికొని యల్లరిచేయుట, ఇట్టివే యనేకములు చెప్పను వినను దగినవి కావు. అందుచేత మేమది వయసువారిని వెంటఁజెట్టుకొనిపోవుట కర్హమయినతావు కాదని భావించితిమి.” ఆఫల మామెకు గోత్ర పుట్టింపక పోలేదు. అయినను మంచిని జేయవలెనన్న యత్సాహముచేతను భగవత్ప్రీతికర కార్యతత్పరత్వముచేతను నాసాఫ్వి సమస్థమనకు నోర్పుకొన్నది. ఇట్టి హేయస్థలావలోకమునకు సహించి పదిహాసములు పనిచేసి నపిమ్మట నామె మరల నిట్లు వ్రాయఁగలిగెను—

“మే మేర్పఱచినవిధు లెప్పుడో యరుదుగాఁ గాని సామాన్యముగా నతిక్రమింపఁబడలేదు. వారు మేరమీఱక నియమించిన వ్యవస్థలోనే యుండిరి. వారు మాకు పరమవిధేయురాండ్రయి వర్తించిరి. దయచూపుటతప్ప వేఱువిధముగా వారియెడల మేమెప్పుడును ప్రవర్తింపకపోయినను వారిలో నొక్కతె నాతో దండనాధికారియొద్దకు పోవుటకంటె నాయొక్క వచ్చుట కెక్కువ భయపడుచుండు మని చెప్పినది.

ఈ కాలములో మేమెప్పుడును ఏస్త్రీని శిక్షింపనులేదు; శిక్షింపఁదలఁచుకొనులేదు. నేనుగాని నానఖులుగాని విధించినశాసనముల నతిక్రమింపక యింత చక్కఁగా ననువర్తించుట క్రమశిక్షితములయిన కుటుంబములలో సహిత మసాధ్యమని తలఁచెదను. పనివిషయమున నన్ననో వారిరువదివేల దుస్తులనుగుట్టిరి. ఈపనియంతయు చిన్నయంగడివాండ్రుచే నియ్యఁబడినదగుటచేత వాండిచ్చిన కూలి యత్యల్పమయినది. ఇన్నివేలలో మూడుదుస్తులుతప్ప కనఁబడక పోయినవి లేవు. అవియు స్త్రీలలోపమువలన పోయినట్టు తోచదు. వారు ప్రతిమాసమును అఱువది మొదలుకొని నూఱువఱకును మేజోళ్ళ నల్లుదురు. వారుకొంచెముగా నూలుసహితము పడుకుదురు. వారి యార్జనము మొత్తముమీఁద స్త్రీయొకతెకు వారమునకు 18 పెన్సులు (రు 1-2-0) గిట్టుచున్నది. ఈ సొమ్ము సాధారణముగా వారి యన్నవస్త్రములకు వ్యయపఱుపఁబడును. ఇందు నిమిత్తమయి వారందఱుకు గలిసి నెలకు నాలుగు పానులు (రు 60 లు) ఇత్తురు; మేము సహాయద్రవ్యముగా నెనిమిది పానులు (రు 120 లు) ఇత్తుము. ఈ రెండుమొత్తములును గలిసి వారికి తగిన మంచివస్త్రములకుఁ జాలియుండును. ఇంకొక ముఖ్యాంశము మతబోధవలన వారిలోఁ గలిగిన గొప్పలాభమయియున్నది. మేము ప్రతిదినమును రెండుసారులు వారికి బైబిలు చదువుచుండుము. వారిలో పలువురకు చదువునేర్పితిమికాని కొందఱుమాత్రమే స్వయముగా కొంచెము చదువుటకు శక్తురాండ్రయినారు. దానివలనఁ గలిగినఫల మత్యద్భుతమైనదిగా నున్నది. అంత యాదరముతో బైబిలును స్వీకరించుట యితరస్థలములలో నేనెచ్చటను జూడలేదు. వారిలోఁ బెక్కుండ్రు కావుస్తకమును, అందుఁ జెప్పఁబడిన మతరీతియు నీతియు, అపూర్వముగా నున్నవి. తత్పఠనమువలన వారియాత్మలకుఁ గలిగిన ప్రయోజనము మిక్కిలి తృప్తికరముగా నున్నది. నే నప్పడస్థుకు పి చదువనుద్దే

శించితి నని చెప్పినప్పుడు, నేనేదో గొప్పసంతోషమును వారికిఁ గలుగఁ జేయుఁబోవుచున్నట్టుగా వారు గుంపులుగుంపులుగా నావెంటఁబడుచుందురు."

ఈమెయొక్క కృషివలనఁ దత్పూర్వము త్రోగుబోతులనమునకును దైవమాషణమునకును సోమఱితనమునకును ద్వాన్వయమునకును నిలయమయిన కారాగృహ మిప్పుడు మద్యపానవర్జనమునకును దైవభక్తికిని కర్మశీలతకును సౌజన్యమునకును నివాస మయ్యెను. ఆశ్చర్యకరమయిన యీమామ్యునకు సంతోషించి ప్రభుత్వమువారిమె చేసిన యేర్పాటులను బ్రితానియాదేశములోని చెఱసాలలలో నెల్ల నెలకొల్పిరి. అటుపిమ్మట నీయేర్పాటులు యూరపుఖండమునం దంతట నవలంబింపఁబడినవి. ఫ్రైదొరసాని బ్రితానియాద్వీపములలోనున్న చెఱసాలలనుమాత్రమేకాక, ఫ్రాన్సు జర్మనీమొదలయిన దేశములకుఁగూడఁ బోయి యచ్చటి ప్రధానములైన కారాగృహములను పరీక్షించి యందలి స్త్రీలస్థితిని బాగుచేయుటకయి బహువిధములఁ గృషిచేసెను. ఇంతకుముందు చెఱసాలనుండి విడుదలనుబొందిన స్త్రీలు నీతిమాలినవారును జీవనాధారము లేనివారునయి, స్వదరపోషణార్థముగా పూర్వపరిచితములైన పాపములనేమరలఁ జేయువా రగుచుండరి. ఇప్పుడు చెఱసాలలోఁ దగినవృత్తులు నేర్పఁబడుటవలన విముక్తిఁబడసినవఱకు లావృత్తుల నవలంబించి పాటుపడి పాపముపొంతకుఁ బోక సుఖజీవనము చేయఁగలవారయిరి. పాపపాశములనుండి విడివడి యిట్లుత్తమజీవనము చేయుటకు శిక్తరాండ్రయిన స్త్రీలు తమకృతిజ్ఞతను దెలుపుచు నామెకు లేఖలు వ్రాయుచుండిరి.

ఫ్రైదొరసాని చేసిన మంచి కార్య మిది యొక్కటియే కాదు. ద్వీపాంతరవాసదండనము లొందిన స్త్రీలను గొనిపోయెడి యోడలలోనికిఁబోయి చూ యావఱ కసౌఖ్యమునకును కూర్తవ్యమునకును

సానములయి ముడినవారిని సౌఖ్యమునకును సవాదరణమునకును సానములనుగాఁ జేసెను. ఓడలలో నెక్కింపఁబడిన స్త్రీలను పశువుల మందలను దోలినట్టుగా నొకఁడబోనికిఁ దో)రుఁగా వారచ్చట శాపములుపెట్టుచు, పిట్లుపెట్టుకొనుచు, జగడములామచు, స్వీయపాప కథల నేకరువుపెట్టుచు, అవాచ్యచ్రీనంగములు చేయుచు, అకార్యకరణములకు సాయములు రోయిచు, ప్రొద్దు పుచ్చుచుండెడివారు. ఆమె యట్టియోడలలోనికిఁబోయి బైబిలులోని యుత్తమవాక్యములను వారికి చదివివినిపించి హితబోధ చేయుచు, ఆప్రయోగములయందు వారికి ధర్మబోధచేయుఁడిగిన యుపాధ్యాయుల నేర్పాటుచేయుచు, అధికారులతో మాటాడి వారిని దయతోఁ జూచునట్లు చేయుచు, గతిమాలిన దుర్మార్గగామికులగు నాకామినుల కెన్నివిధములనో మేలు చేసెను. ఆమె యున్నత్రేశరణాలయములకును వైద్యశాలలకును బోవుచు రోగుల సౌఖ్యములకొఱ కెన్నెన్నివిధములనో పనిచేసెను. ఒకనాఁడామె యొక యున్నత్రేశరణాలయమునకుఁ బోయినప్పుడు గదిలో గడ్డిమీఁద పడి పొరలుచున్న యొక పిచ్చిది యామెమాట విని లేచి తన్నఁ గట్టియున్నగాలు నీళ్ళుకొనుచు నామెవెరుకకు వచ్చెను. ఆమె దయావిశిష్టములయిన చల్లనిచూపులతోఁ జూచుచు తనహస్తము నాపిచ్చిదాని కందియ్యఁగా నది ప్రీతితో ననేకపర్యాయము లాహస్తమును ముద్దపెట్టుకొనెను. ఆమె క్రైస్తవవేదగ్రంథములను ధర్మార్థముగా బీదలకు పంచిపెట్టుచుండెను. నావికులకును సైనికులకును కారాబద్ధులకును బీదలకును పుస్తకనిలయములను బెట్టించెను. ఆమె లోకోపకారార్థముగా ఎచనరూపమునను పద్యరూపమునను బహుగ్రంథములను రచించెను. ఎక్కడ దుఃఖముండినదో, ఎక్కడ దారిద్ర్యవీడ యుండినదో, ఎక్కడ నజ్ఞానముండినదో, అక్కడ నెల్ల మఱివేరమనమునకై యామె యేదోపనిచేయు వెదకుచుండెను. విపత్తు

లో నున్నవా రెవ్వరును నామెవద్దకు వచ్చి యాశాభంగము నొంది వెడలిపోయినవారు లేరు. ఒకనాఁ డామె గుఱ్ఱపుబండిలో నెక్కి పోవు చుండఁగా దారినడుమ నొకచోట నొకబండివాఁడు తలగాయముతో తనబండిపక్కను పడియుండుట కంటఁబడెను. ఆమె తత్క్షణమే తన బండిని నిలిపి యాబండివానియొద్దకుఁబోయి వాఁడు తనకడుపునఁ బుట్టిన కుమారుఁ డయినట్టుగా వాని తలగాయమునకు కట్టుకట్టి రక్తస్రావమును మాన్పి తరువాత బండినెక్కిపోయెను. ఆమె రోగుల కుపచారము చేయుటయందును గాయములకు కట్టుకట్టుటయందునుగూడ మహా సమర్థురాలు. 'పరోపకారార్థ మిదం శరీర' మన్నట్టుగా నామె పరుల నిమిత్తమే తాను జీవించుచున్నట్టుండెను. ఆమె పవిత్రచరిత్రము లోకమునకు పరోపకారమును బోధించు మహాకావ్యముగా నున్నది.

ఆమె యతిసుకుమారమయిన దుర్బలశరీరము కలదిగా నుండెననియు, భీరుస్వభావము కలదయి బాల్యమునం దెవ్వరైన గట్టిగా మాటాడినను కోపదృష్టితోఁ జూచినను బావురని యేడ్చుచుండెడి దనియు, ఆమెచరిత్రమును వ్రాసినవారు చెప్పచున్నారు. అట్టి సహజ దుర్బలయినయియబలకు ధైర్యసాహసములతో నిట్టిసత్కార్యముల నిర్వహింపఁ గలబల మెక్కడినుండివచ్చినది? ఈబల మంతయు నామెకు మతాభినివేశమునుండియు నీశ్వరునినుండియు వచ్చినదనుటకు సందేహము లేదు. ఆమెకు మత మంతయు కార్యాచరణములలో నుండినది కాని క్రియాశూన్యము లయిన శుష్కవాక్యపఠనములలోనుండి నదికాదు. మతమున కెల్లను లోకజనకుండయిన యీశ్వరునియందలి పితృభావము, ఈశ్వరసృష్టిలోనివారగుటచేత సోదరులైన మానవుల యందలి భ్రాతృభావము, ఈరెండును ప్రధానములు. ఇందు మొదటి దానివలన నేర్పడుధర్మ మీశ్వరునియందఁ నృశభక్తియుంచి నమస్తవిషయములలోన గాఢనమవర్తించుట; రెండవదానివలననేర్పడు ధర్మము

స్వసుఖమునైనఁ బరిత్యజించి పరోపకారకరణమునందు వర్తించుట. ఈధర్మద్వయము నొకదానిని విడిచి యొకటి యుండునది కాదు. కావున రెండును నేకధర్మమే యని చెప్పనొప్పను. ఇదియే సర్వమతసారమయిన పరమధర్మము. దీని నొకసంస్కృతకవీశ్వరుఁ డిక్కిందిరీతిని జెప్పి యున్నాఁడు—

శ్లో. శ్లోకార్థేన ప్రవక్ష్యామి యదుక్తం గ్రంథకోటిభిః
పరోపకారః పుణ్యాయ పాపాయ పరపీడనమ్.

గీ. గ్రంథకోటులచే నేది గఱపఁబడెనొ
దానిఁ బద్యార్థమునఁ జెప్పెదను వినుండి—
అగుఁ బరోపకారంబు పుణ్యంబుకొఱకుఁ
బృధివిఁ బాపంబుకొఱ కన్యపీడనంబు.

ఆమె తాను బూనినమహాకార్య మీశ్వరాజ్ఞారూప మైనధర్మమని యాచరించినేకాని పేరుకొఱకును ప్రసిద్ధికొఱకును గాదు. నిజమైన మతధర్మము లేవో యెఱుఁగక పనికి మాలిననోములతోను వ్రతములతోను ఉపవాసములతోను ఉప్పిఁడులతోను కాలక్షేపము చేయుచుండెడు మనదేశపుశ్రీ లీసాధ్వీశిరోమణివలఁ బరోపకారకరణములు కాలబ్రయత్నింతురుగాక! ఈమెవలె నందఱును చెఱసాలల వెదకాలలును సంస్కరించువారు కాకపోవచ్చును; పుస్తకలను స్థాపించువారు కాకపోవచ్చును. కాని, మనఃపూర్వకముగా కృషిచేసినచో తమ్మును తమకుటుంబములను సంస్కరింపఁగలవారును తమయిరుగుపొరుగులవారిని ప్రేమించి వారికి తోడుపడఁగలవారును కాకపోజాలరు. ప్రతీసత్కార్యాన్వష్టానమునందును కష్టములుండును. బంగారమునకు మేలిమిని దెఱుటకయి దాని నగిహోత్ర

మ లోఁ ద స్తము చేయుట యావశ్యకమయినట్టే పరోపకారధూర్వహు లగువున్మాత్మలకు పేరేమిని దెచ్చుటకయి కష్టము లావశ్యకములని బుద్ధిమంతులు చెప్పుచున్నారు. తాను బైని వేసికొన్న ఘనకార్యవిష యముననే కాక సంసారవిషయము నను మన ప్రైదొరసానిగారికిఁ గష్ట ము లనేకములు వచ్చినవి. మొట్టమొదట 1808 వ సంవత్సరమునందు కుటుంబమున కంతకు మూలాధారుఁడైన యామెమామగారు కాల ధర్మము నొందిరి. తరువాత నామెప్పియన హూదరి యొకతె మృతి నొందెను. పిమ్మట నామెముద్దలమనుషుఁడొకఁడు స్వర్ణస్థఁ డయ్యెను. అటుపిమ్మట కుమారుని రెండవకూఁతురు లోకాంతరగతురా లయ్యెను. ఆచిన్నది గతించిన పదునొక్కదినములకే యాచిన్నదాని తండ్రియైన పెద్దకుమారుఁడు పరమపదము నొందెను. తండ్రిపోయిన యెనిమిది దినముల కాలకూఁతు రింకొకతె పరలోకగత యయ్యెను. ఒకదానిపై నొకటిగా వచ్చెడి యటువంటి కష్టకఠణను పెంచి చెప్పట సంతాపకర మగుటచే నీయాపత్సంపరాకథనము నింతటితో విడిచి పెట్టెదను. ఒకదానివెంట నొకటిగా వచ్చిన యీవిపత్సంపరలవలన నామెమన స్సించుక చలించినను తోడనే నిశ్చలత వహించినందున సత్కార్యాచ రణమునందలి ధైర్యోత్సాహము లించుకయు తగ్గక మఱింత పెంపు చెందినవి.

తాను బూనినపనిని చేసిన జనులలోఁ బేరు సంపాదింపవలెనన్న యపేక్షతో నామె చేయలేదనియు, అసపేరు బయలికి వచ్చుచున్నదని తెలిసికొన్నప్పు డామె దుఃఖతురాలయ్యెననియు, చరిత్రకారులు చెప్పినను, లోకములో సత్కార్యదీక్ష వహించి పనిచేయువారిపేరు ప్రసిద్ధిరాక యుండగిపోవుట యస్వాభావిక మగుటచేత ప్రైదొరసానిపే రును సర్వత్ర గ్రాహించి మంచివారిగౌరవాదరములకు పాత్రమయ్యెను.

ఉపకారచింతగలవా రనేకు లనేకస్థలములలో సంఘములుగాఁ జేరి యామెవలెఁ బుణ్యకార్యములు చేయుట కుద్దమింపదొడఁగిరి. ధనాధి కారసంపన్ను లైనఘను లనేకు లామెను నందర్శించి యామెతో సంభాషించి కృతార్థత నొంద యత్నింపఁ గడఁగిరి. జెన్నార్కు దేశపురాజును రాణియు నామెతో విందు గుడిచిరి. 1840 వ సంవత్సరమునందు శ్రీ విఘ్నోరియామహారాజుగా రామెకు దగ్గనమిచ్చి, చెల్వినగరములోఁ బెట్టుబడినయనాధరక్షణశాలకు సహాయముగా నేఁబదిపానల (రు750ల) నొసఁగిరి. 1842 వ సంవత్సరమునందు ప్రొమ్మదేశపురా జామెయిఁటికిఁ బోయి యామెతో సహాపక్షిని భుజించెను. ఆరాజు నెడఁకొని గౌరవించిన ప్రస్తావనలో నామె వ్రాసినదానిలోని కొన్నిపంక్తు లిచ్చటఁ బొందుపఱువ ననుజ్ఞ వేడుచున్నాను.—“నాభర్తగారును నేనును మాయల్లుండఁగోను కుమారులలోను కొందఱితోఁబోయి రాజు నెదుర్కొని, ఉచితపీఠములతోను పుష్పములతోను చక్కఁగా నలంకరింపఁ బడియున్న మాసభాసదనమునకుఁ దోడితెచ్చితిమి. అచ్చట మే మా యనకు మాయెననుండుకొమారితలకు కోడండ్రీను మాయేఘగురు కుమారులను పెద్దపాత్రుని నాసోదరీసోదరులను జూపితిమి.....ఆయన కటుతరువాత మేము మామనుమలలోను మనుమరాండ్రలోను ఇరువది యేవురను జూపితిమి.” పెద్దకుటుంబముఁడట సత్కార్యానుష్ఠానమునకు ప్రతిబంధకమని కొందఱుండురు. అది కల్లయని యీమెదృష్టాంతముచే నెఱుగవచ్చును. మంచీకౌర్యమునకు మన స్సెక్కడనుండునో మార్గ మక్కడ నేర్పఁకును. ఆమె తనయంసాసదశలో నీయర్థము వచ్చు మాటలు వ్రాసినది—“పదునేఘ సంవత్సరముల ప్రాయమప్పుడు నామనస్సు మాతినది మొదలుకొని యారోగ్యదశలో నున్నను ఆమయదశలోనున్నను పగలైనను రాత్రియెవను విడిచినుడి

లేవగానే దేవునికిఁ బ్రీతికరముగా నేను జేయవలసిన నేవయేది యని మొట్టమొదట చింతింపకుండిన దెప్పుడును లేదని నమ్ముచు న్నాను."—అటువది యైదేండ్లు నిండినతరువాత 1845 వ సంవత్సరము అక్టోబరు నెల 12 వ తేదీని ఆమె తనస్థూలశరీరమును విడిచి కీర్తిశేషురా లయ్యెను. ఆమెయాత్మ సుఖముగా పరలోకమునం దీశ్వరనన్నిధానమునం దున్నను, ఆమె చేసిననత్కార్యము లీలోకమున శాశ్వతముగా నిలిచి యనేకులను పరోపకారకృత్యములకు నిరంతరమును బురికొల్పుచున్నవి.

లేడీ జేన్ గ్రే జీవించినకాల మల్పమేయైనను, అంత యల్పకాలము సుగుణము లన్నియు పూర్ణముగా వికాసము నొందుటకు చాలినది కాకపోయినను, ఆయల్పకాలములోని యామెచరిత్రమే సజ్జనుల స్తోత్రమునకు పాత్రమైనంత పవిత్రమైనదిగా నున్నది. ఆమె మితభాషిత్యమును, వినయమును, విశుద్ధహృదయమును, నిష్కలంకచరిత్రమును, సర్వజనశ్లాఘాపాత్రము లయినందున నామె కష్టములకు చింతపడనివారును దుర్మరణమునకు దుఃఖపడనివారును లేకుండిరి.

ఆమెతండ్రి నాల్గవయెడ్యర్థునకు దాహితుఁడయి యింగ్లండు లోని పురాతనవ్రాసిద్ధ కుటుంబములోఁ బుట్టినవాఁడయి హెన్రీగ్రే యనునామధేయముగల దార్సెట్టుపీఠపు ; ఆమెతల్లి యింగ్లండుదేశాధిపతియైన యేడవహెన్రీకి కూఁతురయి ఫ్రెంచిరాజునకు రాణియై భర్తమరణానంతరమున సహృదయపుత్రును పునర్వివాహము చేసికొన్న మేరీ యను నామెయొక్క జ్యేష్ఠపుత్రయైన లేడీ ఫ్రాన్సెస్ బ్రాండనను నామె. ఉభయపక్షములందు రాజబంధువులైన యాదంపతుల కీమె 1537 వ సంవత్సరమునందు లీసెస్టరుమండలములోని బ్రాడ్ గేటుపట్టణమున జననమొందెను. పసితనమునందే యాచిన్నిది విద్యాయందత్యంతాసక్తురాలుగానుండెను ; తల్లిదండ్రులును తమ కొమారితకు విద్య చెప్పించుటయు దత్యంతశ్రద్ధాశువులయి యామె నధికసమర్థురాలినిగాఁ జేయుటయు దతికుతూహలము గలవారుగా నుండిరి. అయినను వారు భయము చూపినఁగాని బాలికలు బాగుపడ రన్న నమ్మకముచేతనో మఱియే హేతువుచేతనోకాని తమపుత్రీకయెవల నతితనముగాఁ బ్రవర్తించువారుగా నుండిరి. ఆమెకు మొదటఁ జిరకాలము పవిత్రవర్ణుడైన ఐబ్బరనునతఁ దుపాధ్యాయుఁడుగా నుండెను ; తిరుమనోవిద్యాం

సుడును సుప్రసిద్ధుడును నైన రోజర్ ఆస్కామునునతడు విద్యా గురు వయ్యెను. ఆమె యన్యత ప్రతిభావిశేషమును విద్యాభిలాష మును శాంతస్వభావమును సాధుభావమునుజూచి యుపాధ్యాయులిరువు రునుగూడ శిష్యురాలియం దత్యంతవాత్సల్యము గలవారయి యుండిరి.

ఆమె తనతోడ సమానవయస్కుడయి యింగ్లండునకు రాజ యిన యాజవయెడ్వర్డునకంటె పర్వవిధముల సమర్థతరురాలని యెల్ల రచే బరిగణింపబడచుండెను. ఆమె కుటుంబమునందు నివులురాలయి యనేకకళలనును సమర్థత కలదిగా నుండెను; వీణాదివాద్యముల యందు ప్రాధుగా లగుటయేకాక మృదుమధురకంఠస్వరము కలదయి కర్ణరసాయనముగా గాత్రమున పాడుటయందును సాటిలేనిదిగా నుం డెను. ఆమెస్వభావయైన యింగ్లీషున సలక్షణముగా వ్రాయుటకును బ్రసంగించుటకును శక్తురాలగుటయే కాక ఫ్రెంచి, ఇటాలియన్, ల్యాటిన్, గ్రీకుభాషలలో ధారాళముగా మాటలాడుటకును వ్రాయు టకును నేర్చెను. ఇవిగాక హీబ్రూ, ఫార్లీ, అరబ్బీ భాషలయం దీమె తగుపాటి పాండిత్యము కలదయ్యెను. శైశవమునందే యిట్లన్ని భాషల యందు పాండిత్యము కలుగుట మహాశ్చర్యము. నిశ్చలచిత్తమున, ఆసాధారణగ్రహణ ధారణశక్తిని, బుద్ధిసూక్ష్మతను గలిగియుండుట చేత దురవగాహములయిన శాస్త్రవిషయములుసహిత మామెకు సుల భము లయ్యెను. అందుచేత నామె పండితజనైక గ్రాహ్యములయిన కుద్వి షయములన.గూర్చి విపుణముగా ప్రసంగించుటకును వాదములు సలుపుట కును సమర్థురాలయి యెల్లవారల నద్భుతప్రమోదములపాలు చేయుఁ జొచ్చెను. సహజశరీరసౌందర్యమునకును పాండిత్యమునకును దోడిమెకు యోషిజ్జరామూల్యవిభూషణము లవదగిన మార్దవమును నమృతయు సత్యసంధతయు సౌశీల్యము నుశోభాతిశయమునుగూర్చెడిచులంకారము లుగానండెను. ప్రసిద్ధిబుద్ధులు చూచి సంతోషించి యింగ్లండురా

జయిన యెనిమిదవ హెన్రీ యీచిన్నదానిని పలుమాఱు రాచనగరునకు రప్పించి దయచూపి యాదరించుచుండెను.

ఈమెకు గడపలగురువైన రోజర్ ఆస్కాము పండితుడు తన మిత్రుని కొకనికి లేఖ వ్రాయుచు దానిలో జేక గ్రేయొక్క సుగుణ సామర్థ్యములను బహువిధముల శ్లాఘించెను. ఆతఁ డామె కెప్పుడు త్త రములు వ్రాసినను ల్యాటిన్ భాషలో వ్రాయుచుండెను; ఆమెయు నాతని కాభాషలోనే ప్రత్యుత్తరములు వ్రాయుచుండెను. దీనినిబట్టి విచారింపగా నామెపాండిత్య మసమానమైన దనియు, ఈమెనుమించిన దనియు స్పష్టపడుచున్నది. మనదేశమునందు సంస్కృత మెటువంటిదో, యాదేశమునందు ల్యాటిన్ గ్రీకుభాష లటువంటివి. అతఁడు 1550 వ సంవత్సరము శ్రావణమాసములో నొకనాడు డార్నెట్టు ప్రభువుయొక్క నగరమునకుఁ బోయినప్పు డాకుటుంబ మంతయు మృగయానిహారము నకు వెడలియుండెను. జేక గ్రే మాత్రమింట నున్నదని విని యతఁ డామెను సందర్శించుటకయి తన్నందిరమునకుఁ బోయెను. ఆమె యప్పుడు గ్రీకుభాషలో ప్లాటో యను తత్వశాస్త్రజ్ఞుని గ్రంథమును జదువు చుండెను. ఆమె యాభాషయందుఁగూడ ససమానపాండిత్యము గల దయి తత్వశాస్త్రవిషయమునఁ బ్రసంగించుట చూచి, పదునాలు గేండ్లలోఁబలి పదుస్సుగల యాబాలికయొక్క తెలివీకతఁ డత్య ద్భుతపడెను. ఆమె గ్రీకుభాషయందుఁగూడ వ్రాయును జదువను నేర్చినదయి యాతని కాభాషలోనే లేఖలు వ్రాయుటకు వాగ్దానము చేసెను. ఆతఁడు తన సంతోషమును పట్టణాలక యింతిపిన్నవయస్సులో నింతభాషాజ్ఞానమును శాస్త్రజ్ఞానమును నీ వెట్లు సంపాదించగలిగితివని యడిగెను. ఆమె యిట్లు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. "నేను నాతో నత్యమును జెప్పెదను. అదివిన్నప్పుడు మీకొకవేళ నాశ్చర్యము కలుగ వచ్చును. నా కేశ్వరుడు దయచేసిన గొప్పమేధావీ నొకటి కిదియ

లయినజననీజనకులను దయామయుఁ డయినయుపాధ్యాయునిఁ బ్రసాదిం
చుటయైయున్నది. నేను నాతల్లియొద్దఁగాని తండ్రియొద్దఁగాని యున్న
ప్పుడు నేను నూటాడవలసినను మౌనము వహింపవలసినను కూర్చుండవల
సినను నిలుచుండవలసినను నడవవలసినను తినవలసినను త్రాగవలసినను
సంతోషింపవలసినను దుఃఖింపవలసినను కుట్టవలసినను క్రీడింపవలసినను
నృత్యము చేయవలసినను మఱియేవని చేయవలసినను దేవుఁడు తనస్పృష్టి
నెంతకృమముగాను నిర్దుష్టముగాను జేసెనో యంతక్రమముగాను నిర్దుష్ట
ముగాను నేను జేయవలసియుండును. అట్లుకాక నే నేవిషయమున నేమా
త్రము వ్యతిక్రమముగా నడిచినను పరిహాసములతోను పరుషచనము
లతోను కొన్నివేళల గిల్లులతోను తాడనములతోను వీడనములతోను
నాతల్లిదండ్రులయెడల నాకుఁగల గౌరవమునుబట్టి నేను జెప్పనొల్లని
యితరదండనములతోను నేను బాధింపబడుచుండును. ఆమస్సహ బాధ
చేత నామనస్సు చెదరు మండుటనుబట్టి నాగురువైన బిల్వరుగారివద్దకుఁ
బోవలసిన నిమిషము వచ్చువఱకును నేను సరకములో నున్నట్లు భావించు
చుండును. ఆయన మిక్కిలి శాంతముగాను చదువునం దెంతో యభి
రుచి కలుగునట్లుగాను బోధించుటచేత నే నాయనయొద్ద నుండుకాల
మంతయు ఊణములోఁ గడచి పోయినట్లు తలంతును. ఆయనను విడిచి
వెడలిపోవలసే వచ్చినప్పుడు నాస్వాంతము దుఃఖాక్రాంత మగును. నేను
చదువు తప్ప మఱియే యితరకార్యమును జేయవలసినను, అది నాకు
దుఃఖకరముగాను భయంకరముగాను వీడాకరముగాను నుండును. ఈప్ర
కారముగా నా కు పుస్తకములే సంతోషదాయకములుగాను దినదినాధిక
సుఖప్రదములుగాను నుండుటనుబట్టి చూడఁగా నాకీతరవిసోదము లన్ని
యు వ్యర్థములుగాను వీడలుగాను పొడకట్టును.”

ఆమెయొక్క సుగుణగౌరవమును విద్యావిశారదత్వమును తల్లిదం
డ్రులుచూచి యా గాదింప లేకపోయినను, ఆమెతోడి పరిచితిభాగ్యము

కలిగిన గుణగ్రహణపారీణు లందఱును ఆమె శక్తిసామర్థ్యములను గుణ
సంపత్తిని మెచ్చుకొని పొగడుచుండిరి. ఇతరుల స్తుతులచేత నామె లేక
మయినను గర్వమును బొందక మఱింత వినయవతిగాను సౌశీల్యవంతు
రాలుగాను అయ్యెను.

మతవిషయమున నీమె రోమీయక్రైస్తవధర్మములకు విరో
ధములయిన ప్రొటెస్టాంటు మతసిద్ధాంతములయందు దృఢవిశ్వా
సము గలదయి తనంతావలంబురాలయ్యెను. ఆమెయొక్క చిత్తైన్నత్య
ము మిక్కిలి ప్రకాశించినది. యీమతధర్మావలంబనమునందే ఆమె
చక్కఁగా నాలోచించి సత్యము లనియు నందుచేత నవశ్యానుష్ఠేయము
లనియు వ్యావయపూర్వకముగా నిశ్చయించుకొన్న ధర్మములనుండి
బహుమానములుగాని బాధలుగాని బ్రతుకుగాని చావుగాని యామె
నణుమాత్రమును మరలింపఁ గలిగినవి కావు. ఈసత్యము ముందుముం
దీమె చరిత్రమువలనఁ దెలియవచ్చును.

ఇంగ్లండురాజయిన యెనిమిదవ హెన్రీకి ముగ్గురు బిడ్డలుండిరి.
వారిలో మేరీ, ఎలిజబెత్తు, అనువా రిరువురు పుత్రికలు ; కడపటివాఁ
డయిన యెడ్వర్డును బాలుఁడు పుత్రుఁడు. అతఁడు తనయనంతరమున
మొట్టమొదట కుమారుఁడయిన యెడ్వర్డు రాజ్యమునకు రావలయు
ననియు, తరువాత మేరీయును, అటుతరువాత నేలిజబెత్తును, తదనంత
రమునఁ దనమేనకోడలును, లేడీజీకే గ్రే తల్లియు నగు ఫ్రాన్సెస్
బ్రౌండనును రాజ్యమునకు రావలయు ననియు మరణశాసనము వ్రాసి,
తనకుమారునికి యుక్తవయస్సు వచ్చువఱకును రాజ్యపాలనము చేయు
టకు పదునాఱుగురను కార్యనిర్వాహకులనుగా నియమించెను. ఆ పదు
నాఱుగురిలో నార్తంబరులాండుప్రభు వొకఁడుగా నుండెను. అతఁడు
తంత్రములవలనను సామర్థ్యమువలనను తక్కినవారి నందఱికిని మించి
తానే సర్వాధికారి యయినట్లుగా యధోచ్ఛముగా నా కార్యములను

నిర్వహించుచు మహాబలవంతుఁడయ్యెను. ఇట్లు జరుగుచుండఁగా నతని యధికారమునకు భంగము కలిగించువైపరీత్యమొకటి సంభవించునట్లు కానఁబడెను. ఎవరిపేరిట నీప్రభువు రాజ్యపాలనము చేయుచుండెనో బాలుఁడైన యాయాజవయెడ్వర్డు దీర్ఘవ్యాధి బాధితుఁడయి యుండెను. రాజ మృతఁడయ్యెనువత్తమునఁ దనయధికారము పోవుటయేకాక తన కపాయమునహితము రావచ్చునని యతఁ డెఱుఁగును. అందుచేత రోమీ యుమతావలంబిని యైన మేరీని రాజ్యమునకు రాకుండఁజేయుటకును తన యధికారమునకు భంగము రాకుండ నిలుపుకొనుటకును దగిన యుపాయ మొకటి యాలోచించి యుపాయబహుళ మయినతంత్రీము నొక డానిని నడవ నుద్యమించెను. ఈమరాలోచనను మనస్సునందుఁ బెట్టుకొని యతఁడు ముందుగా డార్సెట్టుప్రభువుతో బాంధవ్యమును గలిగించుకొనుటకు యత్నించి, ఆతనికెద్దకూతు రయిన లేడీ జేకాగ్రేను తన నాలవకుమారుఁ డయిన గిల్డుఫోర్డుకడ్డీయనునతని కిచ్చి వివాహము చేయునట్లు డార్సెట్టుప్రభువును ప్రార్థించెను. ఇప్పుడు సపోకు ప్రభువుగాఁ జేయుఁబడిన యాడార్సెట్టుప్రభు వాతనియాయోపాయమును చెలిసికోలేక దుర్బలమనస్కుఁ డగుటచేతఁ దనకొమారిత నాతనికొడు కున కిచ్చి పెండ్లిచేయుట కొడఁబడెను. 1558 వ సంవత్సరము జ్యేష్ఠ మాసములో వారివివాహము నడచెను. వరుఁడు దృఢకాయుఁడును యాపవంతుఁడును సాధువృద్ధయుఁడును సద్వర్తనుఁడును నయినందున వధువున కనర్హుఁ డని చెప్పదగినవాఁడు కాఁడు. ఈవివాహము మహా వైభవముతో నడచెను. రాజయిన యాజవయెడ్వర్డు దండవంతులకు గొప్ప కట్నములను బహి, వధువున కమూల్యము లయిన వివాహవస్త్రముల నిచ్చెను. రాజపాయకరమయినవ్యాధిలో నుండఁగా నిటువంటి వేడు కలు జరగుట ప్రజల కెవ్వరికిని సమ్మతము కాకుండెను.

నార్సెట్టు ప్రభువొక్కఁడొక కార్యమును నిర్వహించి తరువాతి

కార్యమును కొనసాగించుట కుపక్రమించెను. ఆజవయెడ్వర్డు వ్యాధి బాధితుఁడయి దుర్బలచిత్తుఁడయి తనచేతిలో నుండుటచేత నాతఁడు మెల్లఁగా రాజును సమీపించి, ఆతనివ్యాధి గూర్చి పఠపించి, ఆతనికి మఱియొకవిధ మగుట తటస్థించెనుపక్షమున త డియొక్క మరణశాసనమునుబట్టి రాజ్యము మేరీయధీన మగు నని గూ, అట్లయ్యెనువత్తమున మేరీ రోమీయమతావలంబకురా లగుటచేత దేశమునకు మితిమీఱిన యనర్థములు మరాడు ననియు, ఎఱిజబెత్తునుగూడ రాజ్యమున కనర్హురాలినిగాఁజేయక మేరీనిచూత్రీము తొలఁగించుట సాధ్యము కాదనియు, వారిరువురును సవతియప్పలుగాని యేకగర్భజనితలు కారనియు, రాజ మగణశాసనమునుబట్టి వినిచినను ప్రభుప్రభునిసాధుములచా రిరువురి చేతను వారధర్మసంతతిగా నిర్ధారణము చేయుఁబడినందున ప్రజ లట్టియధర్మసంతతి రాజ్యమునకు వచ్చుట కంగీకరింపఁ జాల రనియు, తుఱియొక్కచరణశాసనమునుబట్టి తరువాత రాజ్యమునకు రావలసినది లేడీజేకాగ్రేయొక్కతల్లి యొక్కతె నే యనియు, లేడీ జేకాగ్రే విద్య చేతను బుద్ధిచేతను గుణసంపదచేతను సామర్థ్యముచేతను సర్వవిధముల చేతను రాజ్యమున కర్హురా లగుటచేత నామెను రాణినిగా నియమించుట సర్వజనసమ్మతముగా నుండు ననియు బోధించి, రాజునునస్సును తిప్పివేసెను. ఇది లేడీ జేకాగ్రే రాణి యైనపత్తమునఁ దనకొడుకు రా జగుననియు, అప్పుడు తా నిప్పటివలెకే యధికారమును నిరపాయముగాఁ జెల్లించుచున్ననియు, స్వప్రయోజనపరత్వముతోఁ బన్ననదుస్తంత్రీమేకాని ప్రజాక్షేమమును గోచరిమాంఠికబుద్ధితో నాలోచించిన సనుపాయము కాదు. ఎడ్వర్డు దూరాలోచనలేని పిన్నవయసువాఁడగుటచేతను, మరణ మంతకంత కానన్న మును ముచే ముర్ఖులవలననుండగుటచేతను, తన బాల్యస్నేహితురాలును యెఁగ్గురాజును నయిన లేడీజేకాగ్రేయందుఁ గుఱిమాంఠికయముచేతను, వారెవరు

లాండుప్రభువుయొక్క మాయలోఁ బడి యాతఁ డుపదేశించినట్లు మరణశాసనము వ్రాసెను. తరువాత శీఘ్రకాలములోనే యెడ్వర్డురాజు తనపడునాటవయేట తండ్రిపోయిన యేడునవత్వరము లకు గ్రీనిచ్ నగరమునందు పరమపదప్రాప్తుఁ డయ్యెను. ఆతనిమరణమునకుముందవసానదశలో సోదరునిఁ జూచుటకయి రప్పించుమిషమిఁద నాతనియప్పల నిద్దఱిని రప్పించి వారిని తనయధీనము చేసికొవలె నని నార్తంబరులాండు ప్రభు వొకకవటనాటకమును గల్పించెనుగాని యీవన్నగడలో నతఁడు సఫలమనోరథుఁడు కాలేదు. మిత్రు లాతని కుతంత్రమును వారికి ముందుగాఁ దెలిపినందున నారాజుతనయ లిద్దఱును నతఁడు పన్నిన నలలోఁ బడక తప్పించుకొని మరలి సురక్షిత మైనస్థలము చేరిరి. ఆతఁ డిట్లు విఫలమనోరథుఁ డయినను తనపూనికను విడవక సఫ్లోకు ప్రభువు మొదలయినప్రభువులను వెంటఁగొని తిన్నగా సయశా మందిరమున నున్న లేడి జేన్ గ్రేవర్డుకుఁ బోయి వినయవిధేయతలతో నామెకు రాణికి నడవ వలసినమర్యాదలను నడపి యామెను సందర్శించెను. పెనిమిటితోడి సహవాససౌఖ్యము ననుభవించుచుఁ బెండ్లియయినప్పటినుండియు నామె యక్కడ వసించుచుండెను. ఈదంపతు లన్యోన్యనురాగము గలవారయి సుఖముగా కాలము గడపుచుండిరి. ఆమె యొంటిగా నున్నప్పడెల్ల విద్యావ్యాసంగముతో కాలము గడపుచు నద్గ్రంథములను జదివి యానందించుచుండెను. అంతేకాని యిహలోకసంబంధము లయినదురాశ లేవియు నామెమనస్సునఁ జొరలేదు. తనమామగారు పన్నుచుండినకవటతంత్రము లామె కెంతమాత్రము నావటకుఁ దెలియనే తెలియవు. ఎడ్వర్డుయొక్క మరణానంతరమున నార్తంబరులాండుప్రభువు వచ్చి రాజమరణశాసనమునుబట్టి యామె రాణి యయినదని చెప్పఁగానే యామె బిగ్గరగా నేడ్చి మూర్ఖిలైనట్లు మార్చి తెలసినతరువాత సహిత మామె యెంతమా

త్రము నామోసింపక చాలనేవు విచారగ్రస్తురా లయియుండి తనకు సింహాసన మక్కఱలేదని నిరాకరించెను. మామగా రెన్నివిధములఁ బ్రార్థించినను తా నాతనిప్రార్థన నంగీకరింపక, జన్మస్వాతంత్ర్యమును బట్టి న్యాయముగా రాజపుత్రికలసొత్తు కావలసినరాజ్యము నితరు లపహరింపఁ జూచుట యధర్మ మనియు, అట్టియధర్మవృత్తికిఁ దా నొడఁ బడఁజాల ననియు, దృఢచిత్తముతోఁ బలికి, తనబంధువులు చెప్పినయుక్తుల కన్నిటికిని తగినసూధానములు చెప్పి, తన్ను బాధింపక తా నప్పు డున్నస్థితితోఁ దృప్తి నొంది సుఖించునట్లు తన్ను విడిచిపెట్టుడని వారిని తీనముగా వేషకొనెను. విద్యుంకుని ప్రేరణముచేతఁ దనతండ్రి వచ్చి యెన్నియోవిధముల బతిమాలినను మనస్సు చలింపనీక యామె దృఢచిత్తురాలయి తనపూనికను విడువకుండెను. అంతట నామెతల్లి వచ్చి పూజనీయు లైనయిందతావులు చెప్ప చున్నప్పుడు మూర్ఖపుట్టు పట్టుట న్యాయము కాదనియు, బంధుహితముఁ గోరి చెప్పెడుతనబుద్ధి వికవలసిన దనియు, బోధించెను. ఇంతవఱకును నాజ్ఞాపించుచుండెనుజననీజనకులు ప్రార్థించుచుండఁగా, సదా తదాజ్ఞాబద్ధురాలయి నడవ నలవాటుపడినయామె యేమి చెప్పటకును తోచనిదయి వారిమాట కెదురాడ వెఱచి డోలాదోళితచిత్తయయి యూరకుండెను. అట్టిసమయమునఁ దామెప్రాణపద మైనప్రియభర్త దావునఁ జేరి తనప్రార్థన మంగీకరింప వలసినదని వినయపూర్వకముగా కడసారి వేడుకొనెను. ప్రాణాధికునిగా భావించి యాతనితోడిజే లోకమని యవ్యాజప్రేమతో నేవించుచున్న ప్రాణవల్లభుఁడువచ్చి దైన్యరస ముట్టివడ వేడుకొన్నప్పు డాతనిమాట కెదురుచెప్పలేక యామె యెట్లో యొకఁబడెను గాని యప్పుడుసహితము సంతోషపడుటకు మాఱుగాఁ దనయనస్థకు దుఃఖముఁ జొచ్చెను. ఇంతనిర్బంధ పెట్టి బలాత్కరముగాఁ బడసిపోయి తిన్నట్లుగా నప్పు మనర్థదాయకమయి దుఃఖముగా ముగియునని తిన్నట్లుగా నప్పు

డామోన్నలనుండి బాష్పధారలు వెలువడి వెల్లువలుగట్ట నామె పయి వంకఁ జూచి "దయాసముద్రుడవైన యోయిశ్వరుడా! ఈస్వామ్యము నిజముగా నాదే యయివత్తును నీమహిమయుఁ బ్రజాక్షేమమును వృద్ధియగునట్లుగా పరిపాలించుటకు నాకు శక్తినిమ్ము" అని ప్రార్థించెను. 1553 వ సంవత్సరము జూలై నెల 10 వ తేదీని లేడిజేన్ గ్రే) పట్టాభిషేకమ హోత్సవనిమిత్తము లండన్ నరమునందలి కోటలోని కొకనుందర మైనపడవలోఁ గొనిపోబడెను. అప్పు డామెమెట మామ గారనునార్తంబరులొకపృథువును లెంపీయగు సభ్యులపృథువును బోయిరి. అంత సచ్చట పట్టాభిషేకోత్సవము నడచెనుగాని యీకొత్త రాణియే యుత్సాహవంతురాలుగాక కన్నులు వాచునట్లుగా నేర్పుచుండెను. ఒక్కలండనునగరమునందుఁ దప్ప రాష్ట్రమునం దంతటను ప్రజ లండఱును లేడిజేన్ గ్రే)కుఁ బ్రతికూలురయి మేరీ కనుకూలురుగా నుండిరి. లండన్ నగరమునందు సహితము ప్రజ లీమెపట్టాభిషేక సమయమునం దుత్సాహమును సంతోషమును గనఁబఱువలేదు.

మేరీ రోమియముతస్థురా లగుటచే నామె రాజ్యభారమును వహించుటకుందంత యిష్టము లేనివారుగా నున్నను, నార్తంబరులొండు ప్రభువుయొక్కదుష్పరిపాలనమునుబట్టి ప్రజ లాతనిని ద్వేషించువారయి జేన్ గ్రే)కొక్కప్రభుత్వమునం దాదరము లేనివారుగా నుండిరి. ఇది యిట్లుండఁగా మేరీ తాను రాణి యైనప్పుడు మతభేదమునుబట్టిపక సర్వజనక్షేమకరముగాఁ దాను బూర్వరాజశాసనములను మన్నించుచు సత్పరిపాలనము చేసెదనని వాగ్దానము చేసెను. అందుచేతఁ బ్రజలు సంతోషులయి మతభేదమును మఱచి న్యాయముగాఁ దండ్రీరాజ్యము నకు వచ్చుట కర్హతమురాలైన మేరీయొక్కపక్ష మవలంబించి యామెకు సహాయులు కాఁదొడఁగిరి. లేడిజేన్ గ్రే)యొక్కయధికారమును గాపాడుటక యిష్టించఁబడిన నేనలు సహితము నేనాధిపతులచేఁ గొనిపోబడి మేరీపక్షమును వేరఁజొచ్చెను. అప్పు డేమిచేయుటకును తోచనివాఁ

డయి నార్తంబరులొండుపృథువు కొంతసేనతో మేరీమీఁదికి దండువెడలెను గాని తన సమీపభృత్యులే తన్ను విడిచి శత్రువక్షమునఁ జేరుటచేత నిరాశుడయి తానును మేరీయొక్కప్రభుత్వమున కామోదించిన రాజభక్తునివలె నటించి "కాంబ్రిడ్జిపురముయొక్కయంగళ్ళవాడలో బహిరంగముగా "దేవుఁడు మేరీరాణిని రక్షించునుగాక!" యనిఘోషించెను. జేన్ గ్రే)యొక్క తండ్రీయగు సర్ఫోకుప్రభువునువివ్యంతుఁడు చూపినమాన్యమునే యగుసరించి తానును మేరీరాజ్యభారము వహించుట నభినందించెను. ఈప్రకారముగా జేన్ గ్రే)రాజ్యగా ఘోషింపఁబడిన పదియవనాఁడు సర్ఫోకుప్రభువు తనకొమారితయొద్దకుఁబోయి "నీవు రాణివేషమును విడిచి యింతటినుండి భృత్యవేషముతోఁ దృప్తినొందియుండవలయు"నని యాకస్మికముగాఁ జెప్పెను. ఆమాట కామె యఁబమాత్రము సంచలించకనిర్వికార చిత్తయై "నేనీవేషమును ధరించిననాటికంటె నెక్కువసంతోషముతో నిప్పుడు దీనిని దీసివేసెదను. నాజననీజనకులైన మీ రిరువురును నాజ్ఞాపించినందునఁగాని లేనియెడల నేనీవేషము నెప్పుడును ధరించి యుండను. ఈశుభవార్త నా కెంతో సంతోషకరముగానున్నది." అని పలికి తక్షణమే తనపూర్వవస్త్రములను దాల్చెను. లండన్ దుర్గమున కధికారిగానున్న యామెతండ్రియే యప్పుడు మేరీయొక్కప్రవేశోత్సవమునకయి కోటకలుపులు తెఱపించెను. అందుచేతఁ గోటలో పట్టబద్ధురాలుగాఁ బ్రవేశించిన లేడి జేన్ గ్రే)యప్పుడాకోటలోనే పతితోడఁగూడ కారాబద్ధురాలగుట తలస్థించెను.

మేరీసంతోషన మధిరోహించిన మఱునాఁడే రాణిపేరీట లేడి జేన్ గ్రే)మామగారైన నార్తంబరులొండుపృథు వాతనిగర్భశత్రువయిన అరండల్ ప్రభువుచేత పట్టుకోబడెను. సాధారణముగా స్త్రీయలును భీరువులు నయినవారందఱును ప్రాణములకు భయపడనట్టి యాఁడును భయపడి యుత్సవశయం దతిదీనముగా ప్రాణంకము ప్రార్థించెను.

చేసుగాని యాతని యప్రతిరోధమైన యపరాధమును వినాశకరమైన దురాశయు దయకు సహిత మతని ననర్హునిగాఁ జేసినందున నతఁడును మఱి యిద్దఱును ప్రాణాంతదండమును బొందవలసినవా రయిరి. అతని కొడుకులలో ముగ్గురును సహోదరుఁ డొకఁడును ప్రభువరంపరలోనివారు కొందఱునుగూడ రాజద్రోహులుగా పరిగణింపఁబడి పట్టుకొఁబడిరి కాని రాణి ప్రజానురంజనమును గోరి వారిలో ననేకులను క్షమించి విడిచెను. తరువాత లేడి జేక గ్రేయును నామభర్తయును గిల్పోర్డు డడ్డీ ప్రభువునుగూడ విమర్శింపఁబడి యపరాధస్థాపన మయినపిమ్మటరాజద్రోహులగుటచే వధార్హులని నిర్ధారణము చేయఁబడిరిగాని వారిరువురును గూడ పదునెనిమిదేండ్లయినను నిండనిబాలప్రాయు లగుటను బట్టియు నిరపరాధులగుటనుబట్టియు క్షంతవ్యులుగా నెన్నఁబడినందున వారిదండ నము త్వరపడి నడవ నుద్దేశింపఁబడలేదు. అందుచేత నాదంపతులు కడపట విడిచిపెట్టఁబడుదురని యెల్లవారును నమ్మియుండిరి.

ఇది యిట్లుండఁగా మేరీరాణి తనకు రాజ్యము స్థిరపడఁగానే యామతస్కురమువలనఁ దమపదములను గోలుపోయిన రోమీయు మతస్థులను మరల వారి పూర్వస్థానములందు నిలువ నారంభించెను. ఆమె యత్యంతమూఢవిశ్వాసమును మత్యోన్మాదమును గలదయి, స్వభావమూర్ఖత్వమును బట్టియే స్వమతపరమత తారతమ్యగ్రహణమునకు రాలయి, యామీఁదమతాంతరుల నిషేధవాదములవలన మఱింత దురాగ్రహగ్రహవేళపరవశురాలయి, రోమీయుమతనిషేధవాదులను తన్ను తావలంబులను బహువిధముల బాధింపఁజొచ్చెను. అందుచేత దేశము లో రోమీయుధర్మప్రతిషేధకతముయొక్క స్థిరత్వమునకు భంగము కలుగునేమో యని సంశయింపవలసినంత వైపరీత్యము సంభవించెను. ఇట్టిస్థితిలో నా రోమీయుమతస్థుఁడును క్రూరుఁడును నైన ఫిలిప్పను స్పెయిను దేశము ను వివాహమాడఁ బ్రయత్నించుటకూడఁ దలపింపెను.

చినందున, ప్రజలు నిరాశులయి సంక్షోభమునొంద మొదలు పెట్టఁగా వారిలో ననేకు లాయుధములు ధరించి బహిరంగముగాఁ గలహించుటకుఁ దెగింపవలసినవారయిరి. ఈరాజద్రోహతంత్రము మొదలు నిగూఢముగా సమర్థతతోనే యారంభింపఁబడెనుగాని కార్యనిర్వహణమున కావశ్యకమయిన నేప్పు తగినంత లేనందునఁ గార్యము తుదముట్టినది కాదు. కలహకారులకుఁ బ్రధమనాశకుఁడైన సర్ థామస్ వైయట్టు రాజసేనలఁ గొన్నిటి నోడించి లండన్ గరముమీఁదికి వచ్చెను. గాని యత డీయల్పజయములచేత గర్వపడి ప్రమత్తుఁ డయి స్వప్రయత్న మప్రయోగముగా సంపూర్ణస్థాఫల్యము నొందునని స్వప్నసామ్రాజ్యము ననుభవించుచు నేమఱియుండఁగా నాకస్మికముగా పురద్వారముకడనే పట్టుకొనఁబడెను. ఈప్రయత్నముయొక్క ప్రతిఫలము దేశము మేరీస్థానమున నెలిజబెత్తును రాణినిగాఁ జేసి తన్మూలమునఁ గఠినాత్ముఁడైన స్పెయిను రాజయొక్కయు రోమీయుమతాధికారముయొక్కయు క్రొవ్యమును దొలఁగించుట యయియున్నది. అయినను మంత్రీ రహస్యము వెల్లడి యైనందున నారాజద్రోహసంరంభ మారంభములోనే యడఁచివేయఁబడెను. రాజద్రోహియైన సర్ థామస్ వైయట్టును నాతనికి సహాయు లైనవారిలో నఱువంఁదగు తల్లలుతీయఁబడి, మేరీని వివాహమాడి స్పెయినురాజు ఫిలి ప్పాటునెలలకుఁ ద్రేసునాత పురప్రవేశోత్సవమునకయి వచ్చువఱకును వారి మొండెములు వ్రేలాడఁగట్టఁబడియుండెను.

లేడి జేక గ్రే తండ్రియైన సహృదయ ప్రభువు తనకన్నులయెదుట వియ్యంకుఁడైన నారంభరులఁడు ప్రభువునకు సంప్రాప్తమయిన దుర్మరణమును జూచియైనను బుద్ధితెచ్చుకోలేనివాడయి తనయల్లఁడును గూఁతురును మేరీయొక్క కటాక్షమునకు దాస్యులయి చెఱసాల నున్నవారిని యైనఁ దూరాలోచన లేనివాడయి తనప్రాయముల బంపక తనయొ

క్కయు బిడ్డలయొక్కయు జేమమును విచారింపక కలహకారులతోఁ జేరెను. ఈయనాలోచితకృత్యమువలన నాతనిప్రాణములకు చేటుయూ డుట యొకవిత కాదు. అతఁడు కలహకారులతోఁ జేరుట జేక గ్రో యొక్కయు నామెభర్తయొక్కయు ప్రాణములమీఁదికిఁగూడవచ్చెను. ఆ బాలదంపతులకు విధింపఁబడి యంతకాలము నిలిపియుఁచఁబడిన క్రూర దండనము నెప్పుడు ప్రచారమునకుఁ జేవలయునా యని దయయెట్టిదో యెఱుఁగఁగి మేరీయొక్కమన స్సావటకే వేగిరపడు చుండెను; ఇంతలో నామెతండ్రి రాజదోహి యగుటకూడ తటస్థించుట యాసాకుమీఁద దానినితక్షణమే ప్రవృత్తికిఁ దెచ్చుట కవకాశము గలిగించెను. అందుచేత మరణమునకు సంసిద్ధులరయి యుండవలసినదని లేడీ జేక గ్రేకును తద్దర్శకును వర్తమానము పంపఁబడెను. తనకట్టిగతియెప్పుడో తప్పక కలిగితిఱు ననియెఱిగిన దయనందున ప్రాణాశమాని యామె యావటకే చావునకు సంసిద్ధురాలయి యుండెను. ఇట్టిసమయమునందు రోమీయమతోన్యా దినియైన మేరీరాణి కారాబద్ధురాలయియున్న లేడీ జేక గ్రేకు విముక్తి కలిగించి యనుగ్రహము చూపఁదలఁచుకొన్నదానివలెఁ గనఁబడుచు నామె తనరోమీయధర్మప్రతిషేధకమతమును త్యజించి రోమీయ మతము నగ్గలంబించిన పక్షమునఁ బ్రాణదానమును స్వాతంత్ర్యదాన మును జేసేదనని చెప్పి వుచ్చి నమర్థులై నట్టియు విద్వాంసు లయినట్టి యు రోమీయమతాచార్యుల నామెకడకుఁ బలుమాఱు పంపుచు వచ్చెను. రాణియొక్క మతాచార్యుండైన ఫెకన్ హోమను నతఁడు రాణి యుత్తరువు ననుసరించి స్వమతసిద్ధాంతప్రాశస్త్యము నామెకు బోధించి యామె నేలాగునైన రోమీయమతమునకుఁ దిప్పిన లెనని సర్వవిధ ములఁ బ్రయత్నము చేసెను. అయితనికృషి యంతయు విఫలమయ్యె ను. ఆమె తన మొద్దకుఁ బంపఁబడుచు వచ్చిన రోమీయమతాచార్యుల యుక్తులకుఁ బ్రతిఘటలు చెప్పి ప్రతిపక్షులవాదమును పూర్వపక్షము

చేసి స్వమతసిద్ధాంతములను సమర్థతతో స్థాపించుచువచ్చెను. ఇంత జరిగినను మేరీరాణి యూరకుండక యింకను నామె రోమాన్ మతములోఁ గలియునేమోయన్న భ్రమచేత నామెకు మఱి మూఁడుదినములు గడు విచ్చెను. అయినను జేన్ గ్రో యిటువంటి ప్రాణసంకరాదేశా సహితము తనమనోనిశ్చయమును వదలని దయి తాను సత్యమని నమ్మి నధర్మమునందు దృఢవిశ్వాసముంచి నిశ్చలురాలయి యుండుటయే కాక యెన్నికష్టములువచ్చినను స్వమతమును మార్చుకొనకుండునట్లు ప్రబోధించుచుఁ దనసహోదరికి గ్రీకుభాషలో నొక లేఖను వ్రాసి యా భాషలోనున్న క్రైస్తవవేదము నొకప్రతి నామెకుఁ బంపెను.

ఆమె ప్రతిక్షణమును దనచావును బ్రీతిక్షించుచుండి యావటకే మరణమునకు సంసిద్ధురాలయి యుండినందున సిప్ప డియ్యుఁబడినగడు వామెమనోవ్యధను బెంపుచెందించుటకే తోడఁపడెనుగాని మనశ్శాంతిని గలిగించుట కనుకూలపడలేదు. ఇట్టిస్థితిలో నామెకుఁ దండ్రికిఁ దట స్థించినయాపదలు తెలియవచ్చుటయే కాక యాతఁడు ప్రాణాంతదండన ననుభవించుటకుఁ దానున్న దుర్గములోనికే తీసికొనిరాఁబడినట్టు తెలి సెను. ఆసంగతి తెలియఁగానే యామె నిజజీవుల కొక లేఖ వ్రాసి పంపెను. దానిలోని కొంతభాగమును దెనిగించి యిందుక్రింద బొందు పఱచుచున్నాము.

“ ఓప్రియజనకా!

ఎవరివలన నాజీవితకాలము పెంపు చెందవలసినదో యుటువంటి నీవలననే నాచావును త్వరపఱుచుటకు భగవంతుఁ డనఁగొనించినప్పు టికిని, నాయిష్టానుసారముగా నాకు మిమ్మిఁకుండు విచ్చి ప్రసాదము నంతను నాయధీనము చేసినయెడల సమ్మతించెను. దనములకుఁ బ నాదుఁఖిదినములను హృస్వపఱిచినందునకయి యున్న ప్రజననము

లను దేవునకు సమర్పించునంతఛాంతితతోనే నేనుదానిని స్వీకరింపఁగలను. నీకష్టములనుగూర్చి నీవు పొందునట్టియు నితరులవలన నేను విన్నదానిని బట్టి ముఖ్యముగా నాదుఃఖకరమైన స్థితినిగూర్చి నీవు పొందునట్టియు కోకాతిశయమును నేను నిశ్చయముగా నెఱుఁగుదును. నాప్రియ పితా! అయిపప్పటికిని నాచేతులను నిర్దోషిత్వజలమునందు కడుగుచు నానిర్దుష్టరక్త మీశ్వరసమ్మఖమున నిరపరాధులకు దయ చూపవలె' నని ఘోషింపఁ గలదగుటచేత నన్ను ధన్యురాలినిగాఁ బరిగణించు కొనవచ్చును. అయినను నీవుచక్కఁగా నెఱిగియున్నట్టుగా నిర్బంధ వఱువఁబడియు విరామములేకుండఁ బీడింపఁబడియు నైనను (రాజ్య) భారమును పైని వేసుకొనుటకు సమ్మతించినట్టు కనఁబడి యందుమూలమున రాణియెడలను దచ్చాసనములయెడలను మహాపరాధమును జేసినదాన నయినట్టు నేనొప్పకోవలసియున్నప్పటికిని, నారాజ్యవేష ధారణముచేఁ బ్రార్థనమైన నిర్బంధ నిహితగౌరవ మెప్పుడును నానిర్మల హృదయముతోఁ జేరినది కాకపోవుటచేత నీశ్వరవిషయమయి యీ నాయపరాధ మల్పతర మయినదని నేను నిశ్చయముగా నమ్ముచున్నాను.

* * * *

ఓనత్పితా! ఈవ్రకారముగా నే నిప్పుడున్నస్థితిని నీకు వెల్లడిపఱచి యున్నాను. నామరణము సమీపించినది.

ఇది యొకవేళ దుఃఖకరముగాఁ గనఁబడ వచ్చినప్పటికిని, ఈదుఃఖగుహణిండి వెలువడి రక్షితుడైన కీర్తిస్తునాధునితోఁ గూడి నిత్య సుఖసంతోషపడమైన స్వర్గసింహాసనమునం దుండఁగోరుటకంటె వధికప్రియతమము కాఁగలిగినది మఱియొకటి లేదు; (వ్రతీ)క తండ్రి ఇటు వ్రాయు న్యాయమయిన పక్షమున) తనయందలి వృథభక్తి

యందు నీ కింతవఱకును బలము నిచ్చినట్టిప్రభువు కడవట మనము పరలోకములో తండ్రితోను కుమారునితోను పరిశుద్ధాత్మతోను గలిసి కొనుటకు నీకాబలమునే ముందును బ్రీసాదించునుగాక!

ఇట్లు
మరణపర్యంతము నీ విధేయపుత్రియైన
జేన్ డబ్లీ."''

లేడీ జేన్ గో షెఱసాలలో నున్న కాలములోఁ దన యప్పటి యవస్థకు సరిపోవునట్లుగా ననేక ప్రార్థనలను పద్యములను రచించెను; మరణదండనమును బొందుటకు పూర్వపురాతీసహిత మామె వానిని దిద్దునంతటి దృఢమనస్సు గలదయి యుండెను. ఇటువంటి ప్రాణసంక యావస్థలో సహితము రోమీయమతాచార్యు లామెయొద్దకుఁ బోయి యామెను స్వీయమత ప్రవీణురాలినిగాఁ జేయుటకయి బోధచేసిరఁట. ఆమె పర్యంతమువలె నచంచలురాలయి కడనిమిషము వఱకును రోమీ యధర్మ ప్రతిషేధకమునందే సుస్థిరురాలయి తదేకదీక్షతో నుండెను. తెల్లవాటి తన్ను శిరచ్ఛేదము చేయుదు రనఁగా నారాత్రి గ్రీమామె తన సహోదరియైన కేథరై నుకు గ్రీకునూతననిబంధన గ్రంథమును బంపుచు దానిలో వ్రాసిన లేఖకు భాషాంతరమిది—

“ప్రియనాహూదరివైన యోకేథరైనా! పయిభాగము బం గారముతో నలంకరింపఁబడక పోయినను లోపల నమహాత్మ రక్షములకంటె నెక్కువవెల కలదయినపు స్తకమును నీకుఁ బంపుచున్నాను. ఓక్రి యసోదరీ! ఇది యీశ్వరశాసనములను గలిగిన వ్రతకము. ఇది నిర్గతి కుల మయినమనకు ప్రభువు విడిచినతనసంహితము మఱి సత్యము నయి

యున్నది; ఇది నిన్ను శాశ్వతసంతోషమార్గమునకు నడపును; దీనిని నీవు మంచివృద్ధాశ్రమముతోఁ జదివినను నిష్కలతచృదయముతో ననుసరింపఁ బూనినను నీకిది నాశములేని శాశ్వతజీవనమును దెచ్చును. ఇది నీకు బ్రతుకువిధమును చచ్చువిధమును నేర్పును. నీతండ్రియొక్క యధికమయిన భూములవలన నీవు పొందవలసినదానికంటె నీకిది యెక్కువ లాభమును గలిగించును. దేవుఁ డాతనికే మంచిస్థితిని గలిగించినందున నీ వాతనిభూములను బొంద వలసి నట్లుగానే, దీనిలో విధింపఁబడినప్రకారముగా నడుచుట కపేక్షించుచు దీనిని నీవు శ్రద్ధతోఁ జదివెనుపక్షమున దురాశాపరులు నీయొద్దనుండి గైకొనలేనట్టియు దొంగలు తస్కరింపలేనట్టియు పురుగులు పాడుచేయలేనట్టియు దివ్యధనమును నీవు దాయముగాఁ బొందుచువు. ఓసాధుసాదరీ! డేవిడ్డువలె నీవును ప్రభువైన దేవునియొక్క శాసనములను గ్రహింపఁగోరుము. నీవు మరణము వలన నిత్యజీవనమును బొందునట్లుగా శాంతితోఁ జచ్చుటకు బ్రతుకుము. నీలే బ్రాయము నీకు దీర్ఘాయువు నిచ్చునని నమ్ముకోకుము— దేవునిమాజ్ఞయెనపక్షమున ముసలివా రెంతశీఘ్రముగాఁ బోవుదురో యంతశీఘ్రముగానే పసివారుకు బోవుదురు. ఎట్లుచావలయునో నేర్పుకొనుటకయి యెల్లప్పుడును పాటుపడుము. ప్రపంచమునకుఁ బ్రతిఘటింపుము; పాపమును బాఁజిదోలుము; ఇందియనుఖములను దిరస్కరింపుము; ప్రభువునందే యానందమును బొందుము. నీపాపములకయి పశ్చాత్తాపపడుము; ఎప్పుడును నిరాశనుమాత్రము పొందకుము. భక్తియందు దృఢచిత్తురాలవు గమ్ము; గర్వపడకుము. ఎవఁడు మృతినొందియు జీవించియున్నాఁడో యటువంటి క్రీస్తుతో నుండుటకు సెయింటుపాలువలె నుండుము. అర్థరాత్రమునందు దొంగవలె వచ్చి మృత్యువు నిన్నవహరీ మనేమో యున్నట్లు నద్భటునివలె రాత్రినహితము నీవు బాగూకుము. * * * నావలెనే నీవు క్రీస్తునం

దానందము పొందోము. నీప్రభువైన క్రీస్తునియొక్క మార్గము ననుసరించి నీసిలువను వహింపుము. నీపాపముల నామృతనవీపుమీఁద వేసి, నీ వాఠకు నమార్గము నెల్లప్పుడు ననుసరింపుము. ఓసత్సహూదరీ! ఈదుష్టభావమునుండి విముక్తి నొంది నిర్దుష్టశను బొందఁ బోవు చున్నాను గనుక నామరణమునుగూర్చి నావలెనే నీవును సంతోషింపుము. ఈయస్థిరజీవనమును బోఁగొట్టుకొనుటచే సుస్థిరజీవనమును బొందుదు నని నాకు నిశ్చయముగాఁ దెలియును. భగవంతుఁడు నా కది ప్రసాదించి, ఈశ్వరభీతితో బ్రతికి నిజమైన క్రైస్తవభక్తితోఁ జచ్చునట్లుగా నీకనుగ్రహింపవలయు నని ప్రార్థించుచున్నాను. జీవితాశచేతఁగాని మృత్యుభీతిచేతఁగాని నీ వామార్గమునుండి యెప్పుడును తొలఁగకుండుట కీశ్వరనామమున నేను నీకు బోధించుచున్నాను. నీజీవితమును దీర్ఘముగాఁ జేసికొనుటకయి నీ వాతనిసత్యమును నిరాకరించినపక్షమున నిన్నాయన నిరాకరించి నీదినములు హాస్యముచేయును; నీ వాయననయాశ్రయించి యున్నపక్షమున, నీకు సౌఖ్యమును దనకు మహిమయుఁ గలుగునట్లుగా నతఁడు నీయామువును దీర్ఘము చేయును. ఆపదవికి భగవంతుఁడు నన్నిప్పుడు కొనిపోయి, ఆయన యనుగ్రహము వచ్చినప్పుడు ముందు నిన్నుఁ గొనిపోవును. ఓసత్సహూదరీ! నీకు శుభమగునుగాక! నీవీశ్వరునియందే విశ్వాసముంతుము; అతఁడొక్కఁడే నీకు సహాయుఁడు కావలెను.”

వారినభదినమునందు గిల్పోర్డుప్రభువు తనభార్య యైన జేకాగ్రేను సంకల్పించి గోరఁగా మేరీరాణి వారినమావోయిన కియ్యుకొనెను. కాని, లేడీ జేకా గ్రేయే యందు కంఠవంధనమునమావేశానంతరవియోగదుఃఖములయలపై ర్యమును కడవట్టి యానసానదశయం దుండవలసిన మనస్ఫూర్ణమునకు భంగము గొనుననియు,

వారియూపిరహము కతిపయనిపిపపరిమితమయినదే యయినందునఁ గొంచె మోర్చినయెడల నెక్కడ నన్యోన్యనురాగబంధము తెంపు లేక నిరంతరముగా నుండునో యొక్క మృతియు నాశాభంగమును దురదృష్టమును జేరి శాశ్వతానందమునకు భంగము కలిగింపలేవో యొక్కడఁ దా మన్యోన్యసమావేశము నొండవచ్చుననియు, సందేశము పంపెను.

౧౮౫౪ వ సంవత్సరము ఫిబ్రవరి నెల పండ్రెండవతేది నామ వారమునాఁడు వధూవరులలో గిల్ఫోర్డ్ ప్రభువు శిరశ్చేదమునకయి ముందుగా వధ్యస్థానమునకుఁ గొనిపోఁబడెను ; అతఁడు పోవునప్పు డామె గవాక్షములోనుండి చూచి తనస్మరణచిహ్నము నొకదాని నా తనికొనఁగి యీశ్వరధ్యానము చేయుచు తనగడియ వచ్చువఱకును మనశ్శాంతిలో వేచియుండెను.

గిల్ఫోర్డ్ ప్రభువు తన ప్రాణావసానసమయమునందు ధైర్యమునుగాని చిత్తోన్నతినిగాని యనుమాత్రమును గోలుపోక, తననిమిత్తమయి కాచుకొనియున్న మిత్రులందఱియొద్దను నెలవు గైకొని, దృఢదిత్తముతో వధ్యస్థానము నధిరోహించి, యచ్చటఁ గొన్నినిమిషము లీశ్వరధ్యానమునందుఁ గడపి, మూఁతలుగా మూఁగియున్న జనులను తనకొఱకుఁ బ్రార్థింపుఁ డనివలికి, వధ్యదారువుమీఁద నిజశిరస్సును మోపెను. మఱియొక్క నిమిషములో నాతనిశిరస్సు మొండెమునుండి ఖండింపబడెను.

గిల్ఫోర్డ్ ప్రభువు శిరశ్చేదము చేయఁబడినతోడనే పురాధికారులువచ్చి నామెను వధ్యస్థానమునకుఁ గొనిపోవలసినగడియ వచ్చినదని లేడి జిగ్రోతో విన్నవించిరి. ఆయాజ్ఞ తెలుపఁబడినప్పు డామె కంపవైవర్ణ్య భయచేష్టలను వేనినిబొందక నిశ్చలధైర్యముతో వినెను. ఆమె వధ్యస్థానమునకుఁ గొనిపోఁబడుచుండినప్పుడు దారిలో నమాధి

నిమిత్తమయి బండిలో వేసి తీసికొనిపోఁబడుచున్న శిరోఁహీనమైనభర్తృ కళేబరమామె కంటఁ బడెను. భర్తృశవము నేత్రిగోచరము కాఁగానే యామె కన్నులనుండి జొటజొట నీరుకార నారంభించెనుగాని, ప్రాణోత్క్రమణసమయమునందు సహిత మతఁడు ధైర్యమును వివలేదన్న వార్తాశ్రవణమువలన దుఃఖము నాపుకొని మఱిత మనోనార్థ్యము నొందినదయి ధైర్యమునుబూని “ ఓ గిల్ఫోర్డ్ ! నీవు చవిగొన్నట్టియు నేను చవిగొనఁజొవుచున్నట్టియు మృతిరూపఫలము నన్ను కంపము నొందించునంతటి చేఁదైనది కాదు. ఈదినమున నీవును నేనను గూడి స్వర్గములో ననుభవింపఁబోయెడి విందుతోఁ బోల్పఁబడినప్పు డిది పేర్లోఁ దగినదేకాదు.” అనిపలికి తన పలకపుస్తకములో నేదో వ్రాసెను. వధ్యస్థానమును సమీపించినప్పుడు దుర్గారక్షకాధికారియైన సర్ జాన్ గేజి యనునతఁ డామెనుజూచి తత్పూర్ణార్థముగాఁ దాను స్థిరముగా నుంచుకొనుట కేదైనఁ జిన్నపారితోషికము ననుగ్రహింపవలసిన దని యామెను నేఁడుకొ నెను. భర్తృశవమును జూచినప్పుడింతకుముందామె స్వహస్తముతో గ్రీకుభాషతో “ మానుషికన్యాయ మాతనిదేహము నకుఁ బ్రతికూలముగానున్నను, ఈశ్వరకారుణ్య మాతనియా క్షి కనుకూలముగా నుండు” ననియు, లాటికా భాషతో “ ఆమెయ్యీసారథము దండవమున కర్హమయిన దయినయెడల అధమపక్ష మామెబాల్యమును లోకాన భవరాహిత్యమును క్షమార్హములయినవి” యనియు. ఇంగ్లీషు భాషతో “ ఆమె దేవుని సమ్మకొనెను గాన భావికాలప్రజ నామెయెడల దయచూపుదురుగాక” అనియు, అర్థమిచ్చెను. మూఁతలకృమ్యములను వ్రాసినపలకపుస్తకము నామె యాతనికిచ్చెను. యిట్లు యిచ్చు డొకసేవకురాలికి చేజోళ్ళ నిచ్చెను. ఇయ్యవలసిన వస్తువులను కిచ్చి యామె నిర్భయముగా వధ్యక్షేదక వైకెక్కి యక్కడఁ గూడియున్న

వృధులకు ముక్తి కుండు మూగియున్న వారులవంకఁదిరిగి యిట్లుని యెను —

“నావృధువులారా ! నాచావుచూడవచ్చిన సత్కైస్తవజనులారా ! నేనియ్యెడ శిక్షాస్మృతికి లోబడియున్నదానను, తప్పెప్పుడును జేయనిస్వయాధిపతివంటి దైన యాశిక్షాస్మృతిచేత నేను వధింపఁబడునట్లు నిధింపఁబడియున్నాను. ఇది నేను జేయునట్లు నిర్బంధపఱుపఁబడినట్టియు నే నెప్పుడును గ్రహింపనిదానిని నేను జేసి తరువరాధిని నయినట్లు శిక్షాస్మృతి నిర్ణయించినట్టియు ఁనిని నే నొప్పుకొన్నందుకుమాత్రోమే కాని రాణిగారికి విభ్రాతుమైన యేవనికొఱకునుగాదు; ఏలయున, దాని నుండి నాచేతులను శుద్ధిచేసికొని, అన్యాయమునుండి నిర్దోషిత్వమెట్లో యాట్లే యుటువంటిదోషమునుండి పరిశుద్ధమయిన నాయాత్మను దేవునకు సమర్పించుచున్నాను. అది యుట్లున్నను నాయిందిరియునుఖవాంఛలను నిర్వాగ్యప్రవంఘములను సత్యధిముగా నవలంబించిసండువలనను, భగవంతుఁడు నాకుఁ బ్రసాదించినజ్ఞానానుసారముగా నేను బ్రవర్తించ నందువలనను, నేను దేవునియెడల నపరాధిని నయి యున్నదానను. అందుచేత దేవుఁడు నాకీమరణమును విధించియున్నాఁడు; నాకృత్యములనుబట్టి నేను దీని కత్యంతపాత్రురాల నయియున్నాను. ఇక్కడ నీలోకములో నాపాపములకై యనుతాపపడుటకను నాపూర్వ దురభిమానములచేత విశేషముగా నేనప్రియ మొనర్చిన నారక్షకునియొక్క ప్రసన్నతను మరలఁ బొందుటకను నాకవకాశమిచ్చినందున నే నాతనికి హృదయఘోర్వకముగా వందనముల నర్పించుచున్నాను. కాబట్టి నావృధువులారా ! సత్కైస్తవులైన సర్వమహాజనులారా ! తన విషయమున నేను న యపచారము లెంతలక్కలేనివిగాను ఘోరమైనవిగాను నున్నను క్షేపించు తనయపారకరుణతోను నద్భావముతోను వానిని క్షమించునట్లు నేను ప్రాణములతో నుండఁగానే నాతోడను నానిమి

త్తమును భగవంతునిఁబ్రార్థించుటకు మిమ్ముండఱను నేను మఱొకా ర్థంతతో జేడవలసియున్నది. నేను క్రైస్తవభక్తురాలనయి చుట్టు చున్నానని సాక్షులుగా నిలుచుటకు మిమ్ముండఱను వేడకొనుచున్నాను. నాసమస్తకర్మలను పుణ్యకాత్యములను దూరముగా వినరి వైది, రక్షకుడైన జీసస్ క్రైస్తుయొక్క రక్తమువలనను ప్రేమమువలనను యోగ్యతవలనను మాత్రమే రక్షింపఁబడుదునుగాని యితరసాధనములవలన గాదు. నాసుకర్మలను నాయోగ్యతలను మార్చిమే సమ్మకొన్న మెడల నవి నాకర్తవ్యముల కెంతదూరములై నన్నెంత యధోగతిపాలు చేయుఁదగినవిగా నున్నవో! ఇప్పుడు నాతోను నాకొఱకును మీరందఱును ప్రార్థనచేయ వలయునని మిమ్ము ప్రార్థించుచున్నాను.”

పయివాక్యము యామెస్వభావికహృదయశాంతతను సౌజన్యమును వినమృతను జేటపఱచుచున్నది. ఆమె తనవిషయమునఁ జూడఁబడిన క్రొవ్యవిషయమునఁ బరుల నొక్కపరుషోక్తి యైనను బలుకలేదు. దోషమునంతను దనమీఁదనే వేసికొని, దానికి కారణము రాజ్యకాంక్షగాక జననీజనకుల యాజ్ఞోల్లంఘనముచేయ తేకపోవుటయే యాని విన్నవించెను. ఈమాటలువలికిర తరువాత నామె తనవెనుక శున్నపరిచారి కాద్యయమును బిలిచి తన మెడమీఁదివస్త్రములను దొలగింప నియమించెను. కన్నలనీరుకారఁగా, చేతులు వడఁకఁగా, మేనుచెమర్పఁగా వారు వస్త్రములను దొలగింపఁ జేతులాడక నిచ్చిస్తులయి యున్నందున, ఆమె యావి తానే చేసెను. పాపాచారికలు వెనుక నిలువఁబడి మొగమునకు గుడ్డలడ్డముపెట్టుకొని కన్నీటికాలువలన నుకొనుచు నేడ్చుచుండిరి. అప్పుడు ఘాతుకపురుషుఁ డామెచాతఁడని యిఁకఁడఁబడి క్షమింప వేడుకొఁగా, ఆమె తక్షణమే వానిని తన దిక్కునని చెప్పి “ఓయీ ! దయచేసి నన్ను శిఘ్రించు గాఁ దుదముట్లెఱు” అనిచేడి,

“ఓ యీశ్వరా! నాయాత్మను నీచేతులలో బెట్టుచున్నాను.” అని విన్నవమైన యుచ్చైస్వనముతోఁ బలికి శాంత మొనర్చియు నిర్వికార మొనర్చియు ముఖభావముతోఁ దనశరస్సును వధ్యదారువువైఁ బెట్టెను. ఉత్తరక్షణముననే వధకారిచేతిఖడ్గ మామెయు త్రమాంగము నుత్తిరించెను. అప్పుడు చూడవచ్చిన గుంపులోనుండి హాహానినాదములును రోషనధ్వనులును బయలుపడలేను.

పదునేడునంవత్సరములస్రాయమప్పుడు దూరచిత్తునా లయునట్టియు స్త్రీజనాలంకారములైన సమస్తసంగుణరత్నములచేతను భూషితురాలయినట్టియు నిష్కళంకసౌశీల్య ధైర్యాభిమానమాననీయురాలయినట్టియు లేడీ జేకా గోయొక్క యైహికజీవిత మిట్లు పరిసమాప్తి నొందినను. డాక్టరు పుల్ల రనువిద్వాంసుఁ డీమెనుగూర్చి “శైశవమునందలి నిష్కావ్యమును, యావనమునందలి సౌందర్యమును, కామారమునందలి దృఢత్వమును, వార్ధకమునందలిఘనతను అన్నిటిని పదునేడేండ్ల స్రాయమునందే యీమె కలిగినదయ్యెను. రాజకుమారియొక్క జననమును విద్వాంసునియొక్క పాండిత్యమును, పుణ్యాత్మునియొక్క జీవనమును, తల్లిదండ్రుల దోషమునుబట్టి పాపకర్మునియొక్కచావును నీమెకుఁ దటస్థించెను.” అని వాసియున్నాడు.

లేడీ జేకా గోయవసానదశయందుఁ జెఱసాలలో నుండినప్పుడు వ్రాసిన యనేకప్రార్థనలలోఁ గడపటిదానిని మాత్రము తెలిగించి యీమెశోచనీర్థమైన చరిత్రమును ముగించుచున్నాము—

“ఓవువవా! ఈశ్వరుడా! నాజీవజనకా! అన్నికష్టములందును దుఃఖములందును మాత్రము నీయొద్దకుఁ బరుగెత్తుచు గతిమాలి యేకాకినినయింప న్న యబలనగు నామొట్ట యాలకింపుము. ఓప్రభువా! నీయందు విశ్వాసముంచినవారిని రక్షించి ముక్తినిొనఁగెనువాడవు.

నీవాక్కడవే. కాబట్టి పాపముచేఁ గళంకితురాలనయి, క్షేణములచేఁ గప్పబడినదాననయి కష్టములచే శాంతిలేనిదాననయి, చింతలచేఁ జుట్టు కొనబడినదాననయి, ఆపదలచే నాకృమింపబడినదాననయి, దీర్ఘకాల కారాబద్ధతచే నత్యంతబాధితమై పనికిమాలిన మట్టిముద్దయైన యీనా పాపపుబొందిని గలదాననయి, ఓదయామయుడవైన రక్షకుడా! ఏవి లేక మోక్ష కాంక్ష కించుకయైన నవకాశ ముండదో యటువంటి నీదయను సాహాయ్యమును వేడుచు, రక్షణవిషయమున సంపూర్ణనిరాశ కలుగఁజండ నేను నిన్నాశ్రయించుచున్నాను. మాజీవితము శోధన మీఁదనే నిలిచియుండునుగాన, మేము నీవారమగుదుమో కామో పరీక్షింపబడటకును నిన్నును మమ్మును బాగుగాఁ దెలిసికొనఁ గలుగుటకును కొన్ని సమయములయందుఁ గొన్ని వివత్తులను మాకుఁ గలిగించుట యుక్తమేయైనను, మాశక్తికి మించినదుర్భరకష్టములతో మమ్ముశోధింపనని పలికినవాడ వగుటచేత నగతికురాలయిన యీదీనురాలిని గరుణింపుము. ఓ యీశ్వరుడా! అత్యన్నతస్థినినొంది నిన్ను మఱవకుండు లాగునను, అతిహీనదశనొంది నిరాశచే రక్షకుడవును ప్రార్థనవునునైన నిన్ను నిందింపకుండులాగునను, నన్నతిమాత్రసంపదలచే నుబ్బింపకుండుటకును అతిమాత్రవివత్తులచే క్రుంగింపకుండుటకును బ్రార్థించెదను. క్షీరుణానధీ! నీకెక్కువగాఁ దెలిసిన నాదుస్థితిని విచారించి, నీరక్షణమున కయి నీవు బలిష్ఠమైన పెట్టనికొలవు కమ్ము. నేను వినమృతతో వర్తించుచున్నాను. నన్ను నాశక్తికి మించునట్లుగా శోధింపబడనీకుము. నన్నీ మహాకష్టములనుండి విమోచనము చేయువాడవై నను గొల్పి; లేదా, యీదుర్భర బాధను క్రూరదండనమును శాంతితో నీమె నుంచినను నాకనఁగ్రహింపుము. నన్నూటు సంవత్సరములకాల బాధంది దాస్యములోనుంచిన ఫారయో చేతులలోనుండి యీమె నుత్ ప్రజలను రక్షించినది నీదక్షిణహస్తమే. ఎవఁగోఱకు మమాదుడైన

కీర్తిస్తువు తన యమూల్యరక్షణమును సిలువవీరదండ జండేశేసెనో యట
 జరిగి శోచనీయులైన యభాగ్యులలో నొకతైన నన్ను నేవిప్పుడున్న
 దుఖకరమైన చెజనండియు బంధమునుండియు విముక్తి నొందించుట
 నీపితృవాత్సల్యమున కర్హమగునుగాక! ఎంతకాలము నీవు కనబడకుండ
 దవు? ఎల్లకాలమునా? ఓచీభ్రవా! దయచూపుటను నీవువిస్మరించి
 యున్నావా? ఆసంతుష్టఁడవై ప్రేమపూర్ణమైన నీకారుణ్యపేటికనుమూసి
 యున్నావా? నిన్నికఁ బ్రార్థింపవలసినవనిలేదా? నీదయ యెప్పటికిని రా
 కుండఁ బూర్ణముగా నంతరించినదా? నీయభయప్రదానము సంపూర్ణ
 ముగా నమోక్షింపించినదా? నీవీంతచిరవిలంబ మేలచేయుచున్నావు?
 ఓచీభ్రవా! ఇకనీకు దయరాదని నిరాశచేసికొనా? అట్టిది నాకు దూర
 మగునుగాక! నేనును జీవన్ క్రీస్తును సృజించిన సృష్టిలోనిదాననే.
 కాబట్టి నీకేప్పుడు దయవచ్చునో యప్పుడురక్షింతువని నిశ్చయముగాఁ
 దెలిసికొని నీకునాయెడ గలదయను సందేశించుటగాని విశ్వసింపకుం
 దుటగాని మాని, నీయవకాశము నిమిత్తము వేచియుండుటకును నీపను
 లను శాంతతతో నహించుటకును నాకు ఊంతి నొసఁగుము. నా కేది
 ముందిదో యదినాకంట నీకేమిక్రవ తెలియునుగనుక, సర్వవిషయముల
 లోను నీవు కెట్లుచేయఁదలఁచుకొన్నావో యట్లుచేయుము; నీయిష్టము
 వచ్చిన కష్టములను కలిగెంపుము. నిన్ను వేడుకొనుచున్నాను. ఈమధ్య
 కాలములో నానడుమును సత్యమును నడికట్టుతో బిగించి సాధువృత్త
 మనది యుర్ధ్వస్థానమును ధరించి, శాంతివార్తయ నెఱు దుర్భేద్యచర్మ
 నిర్మితముగా ఓలపై నిలిచి, అన్నిటికంటెను ముఖ్యముగా దుర్మార్గుల
 దౌష్ట్యగ్రాహణముల నన్నిటి నార్చివేయుటకు శక్తి కలుగునట్లుగా
 శక్తిఫలము వహించి ముక్తికీరటమును నీవనిత్రీవాక్యమైన యాధ్యా
 త్మికభిక్షముగా దాల్చి, నేను పూర్ణముగా నీయిచ్చ కాత్మార్పణము
 చేసి నీయిచ్చ బద్ధురాలనయి, ఇట్టి కష్టములు నాకు శుభకరము

లనియు నీవు చేసినదంతయు నామొకటికేకాని మఱియుకందునకుఁ
 గాఁబాలదనియుఁ గనుకొనుచు నీవు నాకుఁ బువ ననుగ్రహించిన
 కష్టములలో సంతృప్తిని బొందుచుండలూగున సర్వదా వినయ విధేయ
 తలతోఁ బ్రార్థించుచు, నేను దృఢముగా నిలువఁగలుగునట్లుగా నీదివ్య
 కవచముతో నన్న మోఘాయుధననాధను జేయుము. ఓకరుణాశుఁడవైన
 పరమపితా! నీ వెవరిని నాపాపములకు బలిగా నుండవలెనని సంకల్పిం
 చితివో యాయనకొఱకు నామొఱింపుము. ఆయనకును నీకును పరి
 శుద్ధాత్మకును నమస్తయశోమహిమలును జెల్లునుగాక! తథాస్తు!”

Miss MARY CARPENTER.

మేరీ కార్పెంటరు.

మేరీ కార్పెంటరు రనునామె యేకేశ్వరబోధక (త్రీత్వనిషేధక) క్రైస్తవమతాచార్యుడైన డాక్టరు లాంటు కార్పెంటరుగారి జ్యేష్ఠపుత్రిక; ఆమె తల్లిపేరు పెన్. ఈదంపతుల కీమె 1807 వ సంవత్సరము ఏప్రిల్ నెల మూడవతేదిన ఎగ్జిటర్ పట్టణములో జనన మొందెను. ఆమె తండ్రి తాను మతాచార్యుడుగానుండి పెద్దవాండ్రీకు ధర్మోపదేశము చేయుచుండుటయేగాక యుపాధ్యాయుడుగా నుండి పిన్నవాండ్రీకు జ్ఞానోపదేశము చేయుచుండెను. అందుచేత నామె తనజనకునిక్షిలోనే విద్యాభ్యాసము చేసెను. ఆమె సాధారణముగా నెల్లవారును నేర్పుకొనెడి యింగ్లీషుభాషను గఱచుటయేకాక గ్రీకుభాషను లాటినుభాషను గణితశాస్త్రమును నేర్పుకొని యందుఁ బ్రవీణురాలయ్యెను. తండ్రి యామెకు నీతివిద్యను గఱపుటయం దత్యంతశ్రద్ధ వహించుచుండెను. ఆమె ప్రకృతిశాస్త్రములను జంతుశాస్త్రమునుగూడఁ జదివి వానియందు మిక్కిలి యభిరుచి గలదయ్యెను. ఈమె చెల్లెండువు తమ్ములునుగూడ నించుమించుగా నీమెతో సమానముగానే విద్యాలాభమును బొందిరి. ఈమె ఆస్తివ్యయము గూర్చి తరువాత నొకప్పు డిట్లు వ్రాసెను—“విద్య న నైపుణ్యమును గృహకృత్యనిర్వహణమునకు ననర్హురాలనిగాఁ జేయు లేదు; అట్లు చేయకపోవుటయేకాక యది సాధ్యధర్మమును నిర్వహించుటకు నన్ను గుఱిత పూర్ణముగా యోగ్యురాలని జేసినది.” ఈమె చిటుతపాత్రమునందే తల్లికి శ్రీమ కలుగ కుండఁ దనయిద్దఱుచెల్లెండ్రీను మఱి తమ్ములను నర్పవిధములఁ దానే పెంచుచు వచ్చెను.

ఆమె వదేండ్లప్రాయముప్పు డనఁగా 1817 వ సంవత్సరమునం దామెతండ్రి యెగ్జిటరునందీ బ్రిస్టల్ పురమును జేరి, తొంటివలెనే యుచుండఁ గ్రామధర్మోపదేశవిద్యోపదేశముల రెంటి యభ్యవృత్తినిగా

నేర్పఱుచుకొనెను. ఈమెకుఁ దండ్రి తనశిష్యులైన బాలురతోఁ గలిపియే విద్య చెప్పుచు వచ్చెను. తరువాత మహాధీమంతుఁ డయి ప్రిన్సిపాల్ కెక్కిన రివరెండు డాక్టరు జేమ్సు మార్టిన్ గారు 1819వ సంవత్సరమునందు డాక్టరు కార్పెంటరుగారికి శిష్యుఁ డయి మేరీ కార్పెంటరుకు న్యకు సహాచారి యయ్యెను. ఆమె యెదిగినకొలదిని తండ్రి యామెకు తనశిష్యుల లోని తరుణవయస్కులకు విద్య చెప్పెడువని నప్పగించుచు వచ్చెను. ఆపనియం దామె కభిరుచి కలిగియుండుటచేత నామె యాపని నత్యంతోత్సాహముతోను పూనికతోను నేర్పుతోను జేయుచువచ్చెను. ఆమె తనతండ్రిగారియొక్క యుపాసనాలయముతో సంబంధించిన భానువార (ధర్మోపదేశక) పాఠశాలయం దత్యంత ప్రీతి కలదయి యచ్చట శ్రద్ధతోఁ జనిచేయఁ జొచ్చెను; ఆమె యచటకు భానువార మునాఁడు పోయి విద్యార్థులకు ధర్మపాఠములను జెప్పటతోమాత్రము తృప్తి నొందక, వారితోఁ గూడ వారియిండ్లకుఁ బోయి వారితల్లిదండ్రు లతో మైత్రీచేసి, ఆత్మాభివృద్ధిని జేసికొనెను కృషిలో వారికి సహాయురాలగుచు వచ్చెను.

ఇనువదియొక్క సంవత్సరములు నిండి వ్యవహారయోగ్యత వచ్చి నతరువాత 1828వ సంవత్సరములో తండ్రి యామె కిట్లు వ్రాసెను— “నీవు త్రొక్కవలసినట్టుగా శాసించబడఁబోయెను ముఖ్య మేదియో మేమెఱుగము; అయినను భూలోకచింత యంతయు, నీవు క్రీస్తున కవ్యాజసేవకురాల వగుదువుగాక యనియు, సీయాత్మరక్షణము నకయి పనిచేయుచు క్రైస్తవపరిపూర్ణతవంక ముందుకు ననుచు నీకేర్పఱు పఁబడినపని నితరులయపయోగముకొఱకు నిర్వర్తించు శక్తురాల వగుదువుగాక యనియు, విశ్వాసముతోను శాంతతనమున పూనికతోను ఈశ్వరేచ్ఛుచు చెల్లెంతువుగాక నీయియు, కోరెఁ బ్రార్థనతో నడగి యున్నట్లు మేము భావించుచున్నాము.”

అనారోగ్యముచేత చిరకాలమునుండి దుర్బలుడయి యున్న డాక్టరు కార్పెంటరు 1829వ సంవత్సరమునందు తనపాతశాలపనిని మాని వేసెను; కాని యాతనిభార్యయు ముగ్గురుకూతులును చిన్నవడుచుల కొకపాతశాలను బెట్టిరి. నూతనముగా స్థాపింపబడిన యీపాతశాల యందు శ్రీజనోచితప్రవీణ్యము లెల్ల నేర్పబడుటయేకాక లాటిగో గ్రీకుభాషలుకూడ నేర్పబడుచుండెను; అక్కడ కుటుంబము కుటుంబములలో నుపయోగపడెడి యనేకేతరవిషయములును గఱపఁబడుచుండెను. అక్కడ విద్యాభ్యాసము చేసిన కాంతలలోఁ గొందఱు తరువాత బీదలకును మూఢులకును విద్యాదానము చేయుట తమపనిగా నేర్పఱుచుకొనిరి; మఱిగొందఱు ఉత్తమగృహిణు లయి తమకుటుంబధర్మములను యుక్తముగా నిర్వహించుకొనుచు జనోపయుక్తములయినసత్కార్యములందుఁ బ్రవేశించి పనిచేయుఁ జొచ్చిరి.

1832వ సంవత్సరమునందు బ్రిస్టల్ నగరమున వాంతిభేది వ్యాపించినప్పటినుండియు నామె యుపకారజీవనము నిజముగా నారంభ మయ్యెనని చెప్పవచ్చును. ఆవిషభేదిప్రబలి ప్రజానాశము చేయుఁ దొడఁగినప్ప డామె తనజీవితమును తనతోడివారియొక్క సేవయందుఁ గడపుటకు నిశ్చయము చేసికొని, ఆసంవత్సరము మార్చి నెల 31 వ తేదీని తనదిష్టచర్యపు స్తకములో తనమనోనిశ్చయమును లిఖించి, కడపట "నాజీవితకాలములో నడవవలసినకృత్యములయొక్కయుద్దేశ మేమయి యుండ వలయునో నే నెప్పుడైన మఱియట్ల తటస్థింపజనుడల, నాకు వ్యతిరేకముగా నివి నాపై నాక్షయ మిచ్చుటకు నే నీసంగతుల నిచ్చట లిఖించుచున్నాను." అని వ్రాసెను.

ఇదియ కఠగా 1833వ సంవత్సరమునందు రాజారామమోహన రాయ లింగ్ల కుఁ టోయి కార్పెంటరుగారితో సినభాషణ మువలన లా గొందఱు తనను ముఖ్యోద్దేశముతో బ్రిస్టల్ నగర

మున కరిగి వారియింట నుండుట తటస్థించెను. ఆయుభయులకును జరుగుచు వచ్చినచిత్తాకర్షకసంభాషణనమయములలో కార్పెంటరు కన్య తఱచుగా సన్నిధియందుండుచు వచ్చెను. ఆతనితోడ జరుగుచు వచ్చినసంభాషణము లామెమనస్సులో శిలాక్షరములవలె దృఢముగా నాటుకొనెను. అయినను బహుదినము లిట్లు లాభకరముగాఁ గడవక ముందే యతఁడు వ్యాధిగ్రస్తుడయి లోకాంతరగతుడగుట సంభవించెను. ఆయన వ్యాధినమయమునం దీకుటుంబమువా రాయనకు స్వకుటుంబములోనివారికిఁ జేసెడుదానికంటెను నెక్కువగా నవచారములు చేసిరి. ఆయన సమాధినమయమునందు డాక్టరు కార్పెంటరుగారిచేతఁ జదువబడిన యీక్రింది యర్థము వచ్చెడు షడ్యము నామె రచించెను—

క. నీయాత్మ శాశ్వతం బగు
 నీయభిధ స్మరింతు రెపుడు నీదేశీయల్
 నీయీసమాధి వెలువడి
 నీయక్తులు వారియెడల నెలకొని లేవు.

ఈమహనీయునితోడిసహవాస మొక్కటియు కాక యానవత్సరమే యమెరికానుండి యామెతండ్రిని జూడవచ్చి డాక్టర్ టక్కరువ్యూహము పేరుగల సత్సుకుసునిసందర్శనమువలన సహిత మామెకు విశేష చిత్తోన్నతి కలిగెను. తనజనకునకు ఏ రామమోహనరాజు అయిన జరుగుచువచ్చిన సంభాషణములలో నామె శ్రీలహీనవశ సంస్కార ప్రతిబంధములు మొదలగువిషయములలో హిందూయొక్క దుస్థితినిగూర్చి వినుచు వచ్చెను. అతఁడు చెప్పినమాటల ప్రకారముగా నాటుకొని యామెమనస్సు హిందూదేశమువంకఁ బయలుదేరి పోవుచుండినను, తద్దవట్టణములలో వసించు దిక్కుమార్చి నెల మరల

స్థనుగూర్చి టక్కరుమ్యాను బోధించిన నన్నిహితధర్మము లడ్డుపడి వారించుచు రాగా ముందుగా స్వదేశమునందలి కర్తవ్యములవయికి దిరిగెను. హృదయభేదకము లయిన రామమోహనుల దయనీయవాక్యములు తలఁపునఁ బాఠింపవచ్చు డామె యుష్పడప్పుడు పక్షివలె ఆకళ్లు కట్టుకొని యెగిరి హిందూదేశముమీఁద వాలవలె నని మనస్సులోఁ దలఁచుచు వచ్చినను, తల్లిదండ్రుల సేవావిషయమున నాచరింపవలసిన కర్తవ్యములును పాఠశాలాకార్యములును మరల నామెను వెనుకకులా గుచు వచ్చెను. పూర్వోక్తసత్పురుషద్వయముయొక్క యుపదేశములకు ఫలముగా బ్రిష్టలులో నొకసతీసమాజ మేర్పఱుపఁబడెను. ఈసమాజము లోని మానసిమణులు బ్రిష్టలునగరములోని సుఖహీనమయిన ప్రదేశమును గొన్నిభాగములుగా విభాగించుకొని తమలో నొక్కొక్క రొక్కొక్కభాగమునకుఁ బోయి యచ్చటి యగతికులగు బీదలకు విద్య చెప్పి యితరవిధముల వారిస్థితిని బాగుచేయుటకయి పాటుపడుట కేర్పఱచుకొనిరి. మేరీ కార్పెంటరు తన కావఱుకున్న భానువార పాఠశాలయొక్కయు దినపాఠశాలయొక్కయు పనిని జేయుచు, బహు సంవత్సరము లీవనినిగూడ నవిచ్చిన్నముగా నిర్వహించెను.

1899 వ సంవత్సరమునందు డాక్టరు కార్పెంటరుగారి యారోగ్యము మౌళి చెడిపోయెను. అతఁడు స్వస్థతను బొందుటకయి స్థలమునుమార్చి యూరపుఖండములోని దేశములలో సంచారము చేయుట యావశ్యకమని వైద్యులు చెప్పిరి. అతఁ డా ప్రకారముగాఁ బ్రయాణము చేయుచు ఇటలీ సముద్రతీరముపొడుగునను నావికాయాత్రీ చేయు నప్పుడు న సంవత్సరమున నోడలోనండి సముద్రములోఁ బడి మునిగిప

అతఁడును కార్పెంటరుకన్య కొంతగౌరవము గలబీదలలోఁ బనిచేయు

లోను పాపములోను బెరుగుచుండిరి. అటువంటివారినిమి త్తమయి బీద పాఠశాల లక్కడక్కడ స్థాపింపఁబడినవని విని యామె యటువంటి పాఠశాల నొకదానిని బ్రిష్టల్ నగరములోఁ గూడ నారంభించుటకు నిశ్చయము చేసికొనెను. కార్పెంటరుకన్య తనయాలోచనను కాలమును విశేషముగా వినియోగించిన యీపాఠశాల యల్పకాలములోనే యత్యంతోపయుక్తమయి నీతిదాయక మయ్యెను ; అందుచేత నారక్షక శాఖవా రాచుట్టుపట్ల నేరములు తక్కువయి పాఠశాలవలన విశేష ప్రయోజనము కలిగిన ట్లాప్పుకొనిరి. అయినను కార్పెంటరుకన్యమాత్ర మంతతోఁ దృప్తి పొందలేదు. అప్పుడప్పుడు నేరములు చేయు తరగతులువారిబిడ్డలుమాత్రమే యీపాఠశాలయందుఁ జేరి లాభము పొందుచుండిరిగాని యీపాఠశాలను జేరరాని యధికదుస్థితిపరుల బిడ్డలును బలువురుండిరి. చోరత్వాదిదోషములనే వృత్తిగా నేర్పఱచుకొన్న జాతులవారిబిడ్డల సామాన్యప్రయత్నము చేసి విశేషసాధనములఁ గల్పించినంగాని యిటువంటి పాఠశాలవలని లాభములను బొంది బాగు పడఁజాల రని యామె యెఱిగి యుండెను. కార్పెంట్రీ యామె చోరత్వాదులచే దుష్టులయి యావజ్జీవమును చెఱసాలలలోఁ బడి కడగి పడవలసిన దిక్కుమాలినబిడ్డలను విముక్తులను జేయఁ దలఁచుకొనెను. ప్రైదొరసాని చేసినపనిని దీనిని జదువుచు చిఱుగుదురు డా. చెడి చెఱసాలలయందుఁ బడినవారిని బాగుచేయుటకయి యామె పాటు పడెను ; రోగము వచ్చినతరువాత మఱు వముటకలను రోగము రాకుండ మాన్పుట యుత్తమపద్ధతి యన్నసిద్ధాంత మవలసింది, చెడిపోవలసినవారిని బాగుచేసి చెఱసాలలలోఁ బడికుండ పడుటకయి యామె పాటుపడెను. 1891 వ సంవత్సరమునందు దీక్షా బోధుమన్న జాతులవారిబిడ్డలకును వయస్సురాని దోషులకును జాతక పాఠశాలలు" అను పేరితో నొకపుస్తకమును బ్రచురణంబుగా కొరగాగ్రహ

యిప్పుడును జయప్రదముగా నడవబడుచున్నది. ఆమె పాఠశాలల కనుబంధములుగా నప్పడప్పడేర్పఱచుచు వచ్చినసమాజములు మొదలయినవినహితము పాఠశాలలంత యుపయోగకరములుగానే యుండుచు వచ్చెను. వానిలో నొకటి పఠనమందిరము; అక్కడ కాచుట్టుపట్ల వారందఱును వచ్చి వార్తాపత్రికలను పుస్తకములును జదువుచుండిరి; దానివయి యుపన్యాసమందిరములో సాంఘికవిషయములు నీతివిషయములు మొదలయిన యుపయుక్తాంశములను గూర్చి యుపన్యాసము లియ్యబడుచుండెను; అందులోనే సురాపాననివారకసమాజసభలు జరుగుచుండెను.

ఆమె కేబడి సంవత్సరములు వచ్చినప్పు డామెతల్లి 1865 వ సంవత్సరమునందు మృతినొందెను. తల్లిచావుతో మేరీ కార్పెంటరు కన్యకు సంసారబంధము లన్నియు విడిపోయి, తనకాలమును నిరంతరాయముగా మంచిపనులయందు వినియోగపఱచుటకు మఱిత యానుకూల్యము కలిగెను. అందుచేత నామె మాతృవియోగదుఃఖము తలఁపునకు రాకుండునట్లుగా నత్కార్యచరణమునందు విరామము లేకుండ పాటుపడఁ దొడఁగెను. 1866 వ సంవత్సరమునం దామెతోఁ గలిగిన ముటకయి చేరిన మిస్ ప్రిన్సిస్ పవర్ కాబ్బు ఆమెను గూర్చి యట్లు వ్రాసెను. — “అర్థమనుష్యుని భోజనముతో కార్పెంటరుకన్య ముగ్గురు మనుష్యులవనిని చేయుచున్నది.”

1866 వ సంవత్సరమునం దామె యొకకన్య నభిమానపుత్రికను గా స్వీకరింపెననారంభించెను. ఈవిషయమునుగూర్చి యొక చరిత్రకావ్యము వ్రాసెను — “నీవు కననట్టి బిడ్డలను నీకిచ్చి యున్నావని నాదేశములో వ్రాయబడియున్నది. అంతకుముందు నట్టిదో యెఱుఁగని యనేకులకు నాహృదయాంతర్గత మయిన వ్యక్తిమను భాషియున్నాను. వివాహ మాడవలసినకష్ట

మక్కలలేక కనకుండ సిద్ధముగాఁ జేయుబడి చేతికంది నాకు లభించిన జననీజనకవిహీనయయిన యాయయిదేండ్ల పసిబాలికతోఁగూడిన నాభాగ్యమును జూడుము.”

వృద్ధదశలో నితరు లపేక్షించెడు విశ్రాంతి యామెకు పనిచేయు కుండుటవలనఁగాక వేఱువేఱుపనులకుఁ బూనుటలోనే కలుగుచుండెను. 1861 వ సంవత్సరమునం దామె యైర్లండునకుఁబోయి యచ్చటి కారాగృహములను పరీక్షించి వానినిగూర్చి యుపయోగకరమయిన చరిత్రమును ప్రకటించెను. మఱి మూఁడుసంవత్సరముల కామె “మన కారాబద్ధులు” అను నామముతో రెండుసంపుటముల గ్రంథమును బ్రకటించి, దానిలో కారాబద్ధుల స్థితినిగూర్చియు నాదరణమును గూర్చియు విలేర్కొంచెను. ఆమె చిన్నపిల్లలవిషయమునఁ దాను నడపిన కృమమునుబట్టి పెద్దవాండ్రువిషయమునఁగూడ నట్లే నడపుట శ్రేయోదాయక మని యభిప్రాయపడెను.

ఆమె కఱువదినంవత్సరములు నిండినప్పుడు దుఃఖమును తగ్గించుటకును నేరములు మాన్పటకును దాను జేసినప్రయత్నము లన్నియుఁ దానెప్పుడు నెదురుచూడనంత జయప్రదముగాఁ గొనసాగినందుకు సంతోషించి, తన్నత్యంతధన్యరాలినిగా భావించుకొనె. అయినను దానంతటితో సంతృప్తి నొంది యూరకుఁడకఁ బొందూదేశమునకుఁబోయి చూచి దానికి మేలు చేయవలెనని తలఁచెను. ఆమె పొందూదేశమునకుఁ బైలు వెడలుటకు ముందుగా “రెండు రామమోహనరాయల యొక్క యింగ్లండులోని కడపటిదినములు” అను పుస్తకము రచించి 1866 వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెల వెలువడిజేడి యొక్క చిరకాలమునుండి యుద్దేశించుకొనియున్న పొందూదేశమునకు విప్లవము నెఱవేర్చెను. ఆమె యెక్కినయోడలోనే యెక్కిన మోహనగోపననతఁడు న్యాయవాదిగాఁ బనిచేయుటకయి దేశమునకు

వచ్చెను. ఆమె బొంబాయినగరములో దిగినవఱకునాడే బొంబాయి రాజధాని ప్రభుత్వమువారు సామాన్యముగా విద్యావిషయమయి కార్యేంటరుకన్య కోరిన విశేషములన్నియు నియ్యవలసివచ్చెను బాలు రకును తదితరులకును నేర్పడిన శోధనాలయములయొక్క ప్రవృత్తాంతములను చెలువవలయు ననియు స్థానకోద్యోగస్థులకందటికిని నాజ్ఞాపత్రికలను బంపిరి. బొంబాయిరాజధానిలో నామె మొదటఁ జూచినస్థల మహామదాబాదు పట్టణము; ఆపట్టణమునందప్పటికే శ్రీనిద్య కొంత యభివృద్ధిలో నుండెను. అహమదాబాదునుండి యామె సారాప్రభురము (సూరతు) నకుఁ బోయి, యచ్చటినుండి మరల బొంబాయిపురము వచ్చి చేరెను. సారాప్రభురములో “ప్రియజననీ!” యని సంబంధించుచు నొక హిందూసుంధరి తత్పరకాంతలకక్షమున స్వాగతపత్రికను ఇదివెను. ఆమె బొంబాయినగరములోఁ గొన్నిదినము లుండి యచ్చటి విద్యాశాలలు మొదలగువానిని పరీక్షించి, అక్కడనుండి పునానగరమునకుఁ బోయెను. చెన్నపురికిఁ బోయినప్పు డచ్చటివా రామె నాదరించి మిక్కిలి గౌరవించిరి. కలకత్తానగరములో నచ్చటి రాజప్రతినిధిగారయిన లారెన్సు ప్రభువుగా రామెను స్వగృహములో నుంచుకొని సమ్మానించి యాతిథేయ సత్కారము నాచరించిరి. ఆమె కలకత్తానగరములో దాని శాఖానగరములలోను గల పాఠశాలలు మొదలయిన వానినన్నిటిని జూచి, వానివిషయమయి యనేకోపముక్తాంశములను గ్రహించి, వానివయిఁదనకుఁదోచిన యభిప్రాయములను నభివృద్ధిమాగ్గములను దొరకొరమువారికిఁ దెలిపెను ఆమె యక్కడనుండి బొంబాయినగరమునకుఁ బోయి, యచ్చటి హిందూమహాజనలచే నియ్యబడిన యభి సందనపత్రికను గొని, 1867వ సంవత్సరము మార్చి నెలలో బొంబాయినగరములో నొక ప్రవేశమునకు వెళలెను. ఆమె ప్రవేశమును జేసినతో డనే “హిందూమహాజనములోని కారాగృహశిక్షనుగూర్చియు శ్రీనిద్యనుగూర్చియు” అనుపేరితో నొకచిన్నపుస్తకమును బ్రకటిం చెను.

వఱకునటిసంవత్సరమునం దామె “హిందూదేశమునం దాఱునెలలు” అను పుస్తకమును జేసి దానిని రామమోహనరాయల కంకతము చేసెను. ఆమె హిందూదేశమునకు బయలుదేరినప్పుడు హిందూశ్రీలను ప్రవేశమునకుఁ దీసికొనిపోవు నిద్య చెప్పించి యుపాధ్యాయులనులనుగా దిద్దింపవలె ననుకొనెను గాన యాపని యసాధ్యమయినట్లు కనఁబడి నందున తరువాత నామె యాపొయత్నమును తిడిచిపెట్టెను. ఆమె ప్రాణమిత్తులు సహిత మామె రాకవలన హిందూదేశమునకు విశేష లాభము కలుగునని తలఁపలేదు. “ఇక్కడి పెద్దలు మాటలలో పెద్ద నోరు చూపుటయేకాని క్రియలలో శూన్యహస్తములు చూపుదు రని ముందు నీవే తెలిసికొందువు” అని యొక హిందూమిత్రుఁ డామెతో ననెను. ఆమె నంతగాఁ బ్రోత్సాహపఱచిన కిశవచంద్రునియొక్క సహితము “కార్యేంటరుకన్య హిందూదేశమున కిదిని వెళ్లకపోయి గానే సత్కార్యవిషయమైన ప్రతివాంఛయు శూన్యవాయువులో వశించిపోవును” అని పలికెను.

ఇట్టివాక్యములచేత నామె నిరుత్సాహురాలు గాక యామె యీహిందూదేశమునందలి ప్రముఖులతో నుత్తరప్రత్యక్షములను జరపుచు వచ్చెను. బొంబాయిలో న్యాయాచార్యులైన గో రావు హరిదేశము ఖుగారి యుత్తరమువలన నామెకు శ్రీభోధనాన్వయనపాఠశాలలను బెట్టింపవలె నన్న నిశ్చయము కలిగెను. అతఁడు చిన్న తనములో వివాహము లగుచుండటవ నాచారికలు వచ్చినప్పు డిదివి తామావఱకు నేర్చుకొన్న యల్పవిద్యనకూడ మఱు డుటనుబట్టి బాలికాపాఠశాలలవలనఁ బ్రయోజనమంతగా దని తెలిసి, “దేశాచారమునుబట్టి యెప్పుడును పునర్విచార కొనకుండెడు వేలకొలఁది వితంతువుల నుఁ యోగమున రావలెను; అర్ధురాండ్రయిన యుపాధ్యాయులను ది.

దీనిని బోధనాధ్యనన పాఠశాల యొక్కటి స్థాపించబడువఱకును స్త్రీవిద్యాభివృద్ధిని గూర్చి యేర్పడిచెడి యేవభకమును నఫలము కానేరదు. హిందూ దేశముయొక్క యీ ప్రాంతములను మేమందఱమును మీ ప్రయత్నముయొక్క వర్తనపానమునకును మీయొక్క పునరాగమనమునకును అత్యంతాతురతతో నెదురు చూచుచున్నాము." అని వ్రాసెను. అందువలన నామె హిందూ దేశమునం దవ్పడనికారములో నున్న వారికి స్త్రీబోధనాధ్యనన పాఠశాలల యావశ్యకమున గూర్చి తెలిపి హిందువు లందఱును జేరి సంవత్సరమునకు 1500 పాను లిచ్చెడుపక్షమునఁ దామఁత సొమ్మును బొంబయిలోను అహమదాబాదునగరములోను స్త్రీబోధనాధ్యనన పాఠశాలలను జెట్టుట కిచ్చెడిమని బొంబయి దొరతనమువారు వాగ్దానము చేయునట్లు చేసి చందాలు వేసి యంతసొమ్ము పోగుచేయునట్లు హిందువుల నాపనికిఁ బోత్సాహపఱుపఱిచ్చెను.

ఆమె చేసిన కర్తవ్యోపదేశము ననుసరించి హిందూ దేశ ప్రభుత్వమువారు జనుల తోడ్పాటు నపేక్షించకయే బొంబయినగరములో స్త్రీబోధనాధ్యనన పాఠశాలను స్థాపించుటకయి యొడు సంవత్సరముల వఱకును సంవత్సరమునకు పండ్రెండు వేల రూపాయల నిచ్చుట కేర్పాటు చేసెను. ప్రభుత్వముగాఁ దనకృషి ఫలోన్ముఖమునకు వచ్చు సూచనలు గాంచి ప్రోత్సహించి యత్యంతోత్సాహముతో 1868 వ సంవత్సరము నవంబరు నెల యేడవ తేదీయం దామె రెండవసారి హిందూ దేశమునకు బొంబయినగరము చేరినతోడనే తానచ్చటి స్త్రీబోధనాధ్యనన పాఠశాలలో నధ్యక్షురాలుగా నుండి జీతముగై కొవక ధర్మార్థముగాఁ దొరతనమువారికి విన్నపము చేసెను. వా రామె ప్రార్థన ప్రకారముగా నంగీకరించిరి. ఉష్ణ దేశములోనుండి పనిచేయుటకు వచ్చి యిచ్చుట చేతను మఱి కొన్ని కారణములచే అనేక విడిచిపెట్టి యామె మఱునటి సంవత్సరారంభమునం

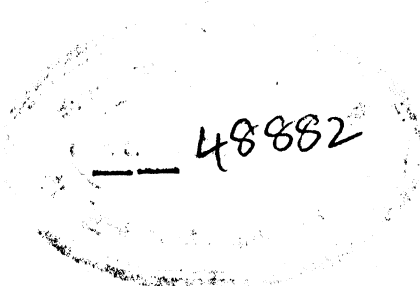
దింగ్లండునకుఁ బోవలసినదాయెను. అయినను మరల నామె యానంవత్సరారంభమునందే హిందూ దేశమునకు మూడవసారి వచ్చి స్త్రీవిద్యాభివృద్ధిని మిత్తమయి కొంతపని చేసి మరల స్వదేశమునకుఁ బోయెను.

1870వ సంవత్సరమునందు కేశవచంద్రసేను లింగ్లండునకుఁ బోయినప్పుడు జూజు నెలలో బ్రిస్టల్ నగరమున కరిగి, మేరీకార్పెంటరు కన్యను సందర్శించి, హిందూ దేశమును గూర్చిన జ్ఞానమును వృద్ధిచేయుటకును హిందూ దేశములోని సాంఘికలోపములను వారించుటకును నొకసమాజమును స్థాపించుట యుదితమని యతఁ డామెకు విన్నవించెను. ఆసంవత్సరము సెప్టెంబరునెలలో రెండవసారి యతఁ డామె దర్శనముచేయుటకు బ్రిస్టల్ నగరమునకుఁ బోయినప్పుడు "దేశీయ హిందూ దేశసమాజ" (National Indian Association) మనునామముతో నొకసమాజము స్థాపించబడెను. ఆసమాజముయొక్క యుద్దేశములను నెఱవేర్చుటకయి సమాజముపేర నొకము ప్రతీక ప్రకటింపవలసినారంభించబడినది. ఆ ప్రతీక యిప్పు డిండియన్ ట్రిబ్యూన్ (The Indian Magazine) యనుపేరఁ బరఁగుచు, తన ప్రకటనలను ద్వారా దీని సంతకమును వహించిన యత్యంతయోగ్యురాలుగా మిస్ మేనింగ్ (Miss Manning) చే మహాసమర్థతతో నున్నటిదాఁ బడుచుండెను. ఈసమాజమును మన దేశమునకు దనేకస్థలము దీని శాఖలును మన దేశమునకు మహాలాపాళము చేయుచు

1875-76 సంవత్సరములో కార్పెంటరు కన్య కడప దేశమునకు నాలవపర్యాయమువచ్చెను. ఆసమయమున స్త్రీవిషయములను వ్రాయుటకును, పాపములను వర్తక పాఠశాలలోను, కర్మశాలల విషయములోను, వృత్తి విషయములలోను, పనిలోనుంచు విషయములోను ముఖ్యముగాఁ బ్రకటింపవలసిన గలిగిన ఫలితములను గూర్చి యామె సారీ

వ్రాసినయు త్తరములో వివరముగాఁ దెలిపినది. అవి యటుతరువాత పార్లమెంటునుహాసభ వారియెదుటఁ బెట్టఁబడినవి.

1877వ సంవత్సరము ఏప్రిల్ నెల 31వ తేదీతో నామెకు డెబ్బది సంవత్సరములు పూర్తియయ్యెను. ఆమెజన్మోత్సవదినమునం దామె నభినందించుచు బంధువులయొద్దనుండియు మిత్రులయొద్దనుండియు నాశీర్వాచనములను పొందినదియు విస్తారముగా వచ్చినవి. ఆసంవత్సరము 14వ జూన్ తేదీని తనపెంపుడుకొమారితో సల్లాపసౌఖ్యమునుభవించి యారాత్రి వడకకుఁ బోయి తెల్లవారులోపల నామె యనాయాసమరణమునొందెను. ఆమెశరీరమార్గోకనుమయందు భూస్థాపిత మొనర్పఁబడెను. ఆమెశివమును సమాధికిఁ గొనిపోవునప్పుడు సంఖ్యాతీతులైన మిత్రులును, శోణగృహశోధనాలయములోని బాలురును బాలికలును, పగటికర్మపాఠశాలలోని బిడ్డలును, రింగుపూజ్ఞులకర్మవిద్యాలయములోని బాలురును, తమకును లోకమునకును మహోపకారణియైనట్టి వీడ్కలను బీదతనమునుండియుఁ బాపములనుండియు రక్షించుట నజీవితమును ధారపోసినట్టియు నాయుత్తమాంగనయొక్క మోట శోకించుచుఁ బితృవనమునకు వేలకొలదిగాఁబోయినను కలఁ గలభక్తిగౌరవములను వెల్లడించిరి. మనదేశపుస్త్రీలపేకారకృత్యములయందుఁ దమకౌలమును గడపుటకుఁ గాక !

END OF
TITLE